

Liahona

Arvostamme
lahjaksi
saamaamme
ruumistamme,
s. 34, 42-65

"Kenen luo me
menisimme?" –
lopullinen
valintamme, s. 12

Viisi periaatetta
opastamaan
uskon tavoitte-
luanne, s. 20

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Salta Argentiina

Kirkko Argentiinassa – muutamia faktoja:

2

toiminnassa olevia
temppeleitä

kirkon jäseniä

452 000

769

seurakuntia

lähetyskenttiä

14

1923

Kaksi saksalaista perhettä, jotka ovat kirkon jäseniä, muuttavat Argentiinaan.

1925

Apostoli Melvin J. Ballard lähettään Argentiinaan; kuusi jäsentä kastetaan.

1939

Etelä-Amerikassa ensimmäinen seurakuntakeskus rakennetaan Buenos Airesiin.

2018

Saltaan Argentiinaan rakennettava temppeleistä ilmoitetaan.

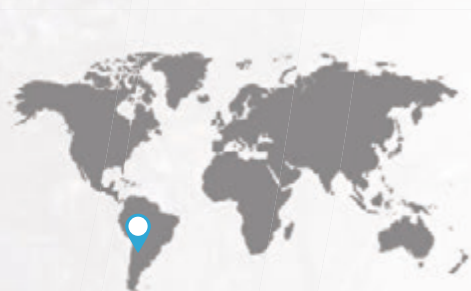

El Portezuelon seurakunnan kirkko

Sairaala, jossa jäsenet usein luovuttavat verta ja lahjoittavat vaatteita

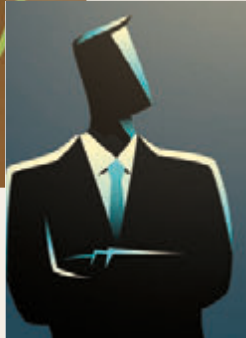
Espanjan kielellä kaupungista käytetään usein nimitystä *Salta la Linda*, "Kaunis Salta". Siitä tulee entistä kauniimpi, kun sinne rakennetaan temppeli.

Vanhurskaiden valintojen
iankaikkinen merkitys
Vanhin Quentin L. Cook

20

Pieniä valintoja,
suuria seurauksia
*Vanhin Massimo
De Feo*

12

Voinko aut-
taa jotakuta
muuttu-
maan?

8

Jumalan kuvaksi

Ruumis – keho. Se on ihmeellinen, eikö vain? Kuinka monta kertaa olet kuul-
lut jonkun sanovan: ”Hei, katso tätä!”? Se, mitä sen jälkeen tapahtuu, voi
olla todella ihmeellistä tai yksinkertaisen hassua, mutta me otamme jatkuvasti
selvää, mihin kehomme pystyy.

Meidät on luotu Jumalan kuvaksi. Kuinka pidämme kehomme sillä polulla,
joka johtaa siihen, että meistä tulee taivaallisten vanhempiemme kaltaisia?
Kuinka vältämme käyttämästä kehoamme tavoilla, joilla meidän ei pitäisi?

Nämä kysymykset ovat osasyynä siihen, miksi tämän kuukauden nuorten ja
nuorten aikuisten osiot keskittyvät ruumiiseen ja kehoon (ks. s. 42 ja 50). Tässä
kuussa näytämme, kuinka uskomaton, ihmeellinen ja kirjaimellisesti jumalalli-
nen meidän ruumiimme on. Toivon, että nämä sanomat voivat olla hyödyllisenä
aineistona sinulle ja perheellesi, kun opitte ruumiin pyhydestä.

Sivulla 50 presidentti Russell M. Nelson kannustaa meitä hallitsemaan
kehomme mielihaluja sekä muistamaan, että meidän kehomme ei ole itse
tarkoitus. Hän opettaa, että meidän henkemme tekee ruumiimme eläväksi ja
että juuri meidän henkemme tekee valinnat. Presidentti Nelsonin profeettalliset
neuvot voivat olla hyödyksi sekä nuorille että aikuisille

Toivon, että presidentti Nelsonin sanat ja muut sanomat tässä numerossa
auttavat teitä tuntemaan uskoa, kun kyse on sen opettamisesta ja ymmärtämi-
sestä, kuinka ihmeellinen on meidän kuolevainen ruumiimme.

J. Ryan Jensen
kirkon lehdet

Sisällys

- 5 Ihmiskunnan – ja maapallon – lankeemus ja uudistuminen**
- 6 Henkilökuvia uskosta: Tomicka Barnes – Alabama, USA**
Jäsenten tulkinnat kirkon historiasta saivat hänet esittämään kysymyksiä, mutta hänen todistuksensa Mormonin kirjasta vahvisti häntä.
- 8 Palvelutyön periaatteita: Voinko auttaa jotakuta muuttumaan?**
Opi seitsemän asiaa, joita Vapahtaja teki kutsuakseen muita muuttumaan.
- 12 Opetuksia Uudesta testamentista: Pieniä valintoja, suuria seurauksia**
Vanhin Massimo De Feo
Yhdellä valinnalla eräässä työkokouksessa oli suuri vaikutus.
- 16 Kuinka seminaari voi nyt tehostaa perheesi kokemusta Tule ja seuraa minua -ohjelmassa**
Jeffrey Coleman ja Brittany Ann Reece
Saman pyhän kirjan opiskeleminen sekä seminaarissa että Tule ja seuraa minua -ohjelmassa auttaa teini-ikäisiä osallistumaan entistä paremmin perheen pyhien kirjoitusten tutkimiseen.
- 20 Vanhurskaiden valintojen iankaikkinen merkitys**
Vanhin Quentin L. Cook
Elämme vaikeita aikoja, mutta evankeliumi voi yhdistää ja lujittaa meitä.
- 28 Omavaraisuuden siunauksia: Paras sijoitus**
Michael R. Morris
Kun Blanca irtisanottiin työstään, hän koki menestystä saatuaan apua omavaraisuusryhmästä.
- 30 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
Piispan rakkaus koskettaa vähemmän aktiivista jäsentä, aviopari saa rauhaa murhenäytelmän keskellä, lasagne on oikeaan aikaan annettu lahja, Mormonin kirja auttaa miestä voittamaan riippuvuuden.
- 34 Teini-ikäisten ja nuorempien lasten opettaminen: Pyhä ruumiimme**
Marissa Widdison
Meidän tulee muistaa, että ruumiimme on lahja ja että on monia tapoja pitää siitä huolta.
- 36 Kirkkautta kylliksi**
Kirjasarjan *Pyhät* osan 2 tässä luvussa pyhät valmistautuvat lähtemään Nauvoosta.
- 40 Vyöhykkeiden johtotehtävät**

 Nopeaa luettavaa

Kanessa
Kuvitus
Scotty Reifsnnyder.

Osastot

Nuorille aikuisille

42

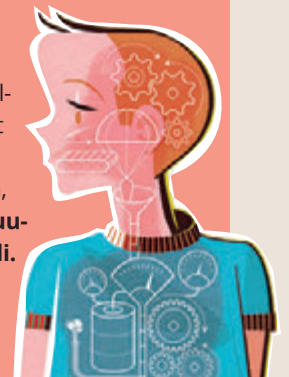
Myönteisen kehoitsetunnon säilyttäminen voi olla vaikeaa. Lue henkilökohtaisia kokemuksia nuorilta aikuisilta, jotka ovat oppineet **arvostamaan ruumistaan** ja parantamaan omaa minäkuvaansa.

Nuorille

50

Lue, mitä presidentti Nelson puhuu **ruumiisi siunauksesta**, selvennä, mitä tiedät siveyden laista ja viisauden sanasta, ja katso, kuinka **ruumiisi on temppelellä**.

Lapsille

Ota selville, kuinka **harjoittaa uskoa**. Opi lisää Pyhästä Hengestä. Katso, mitä tapahtui vanhin Andersenin vieraillessa Norsunluurannikolla.

ELOKUUN VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ARTIKKELIT

Kuinka vahvistan itseluottamusta ja omanarvontuntoa

Huoltotyö- ja omavaraisuuspalvelut

Sen lisäksi, että vahvistamme uskoamme, meidän pitää oppia taitoja, jotka auttavat meitä voittamaan heikon itsetunnon.

Uhrakset, joita tein liittyäkseni kirkkoon

Nickie Guthrie

Nuori aikuinen Skotlannista luopui vanhoista ystävis-tään mutta sai kirkossa suurenmoisia uusia ystäviä.

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.lds.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai tehdä lahjatilauksen
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksiäsi ja palautteesi sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org.

Lähetä uskoa vahvistavia kertomuksiasi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org tai postitse osoitteeseen:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

VALOKUVA NUORESTA JOANNINA NIX / UNSPLASH; VALOKUVA NUORISTA TIMOTHY ETIEN HANSEN

ELOKUUN 2019, 71. VUOSIKERTA, NUMERO 8

LIAHONA 18608 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja:

Randy D. Funk
Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopschke, Lynn G. Robbins

Toiminnanjohtaja:

Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja:

Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja:

Garrff Cannon

Päätoimittaja:

Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja:

Ryan Carr

Julkaisuavustaja:

Camila Castrillón
Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison
Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja:

Tadd R. Peterson

Suunnittelu:

Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkerhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö:

Jane Ann Peters

Tuotanto:

Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrisona M. Smith

Painatuksen valmistelu:

Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja:

Steven T. Lewis

Levikkijohtaja:

Troy R. Barker

Kotimaansivut:

Timo Lehto

Sähköposti:

timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuostilauhintaa: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut

verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian,

armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerran vaihtelevat kielittään.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved. Printed in the

United States of America.

Tekijänoikeustiedot:

Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa.

Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat

kysymykset tulee lähettää osoitteeseen:

Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150,

USA, tai sähköpostiosoitteeseen

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

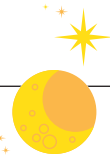
August 2019 Vol. 71 No. 8.

LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

IHMISKUNNAN - JA MAAPALLON - LANKEEMUS JA UUDISTUMINEN

Me kaikki koemme syntymän, elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen – ja tavallaan niin kokee maapallokin. Maapallo syntyi (luomisen kautta), kastettiin vedellä (vedenpaisumuksessa), kastetaan tulella ("kun Herra tulee – ja alkuaineet sulavat hehkuvaassa kuumuudessa" [Morm. 9:2]), ja se uudistetaan kuin ylösnousemus.¹

3. Maapallo ja ihmiskunta pyhitetyssä tilassa:

"Herran toisen tulemisen yhteydessä maa – palautetaan paratiisilliseen olotilaansa ja uudistetaan."⁵

"Sen tähden [maa] pyhitetään; niin, vaikka se kuolee, se tehdään jälleen eläväksi", ja vanhurskaat perivät selestisen valtakunnan (pyhitetyn maan) (ks. OL 88:17–26).

1. Maapallo sekä Aadam ja Eeva paratiisillisessa tilassa:

"Kaiken ensimmäinen ajallinen luominen oli luonteeltaan paratiisillinen."² Heti luomisen jälkeen mikään ei ollut kuolevaista eli kuoleman alaista.³

2. Maapallo ja ihmiskunta langenneessa tilassa:

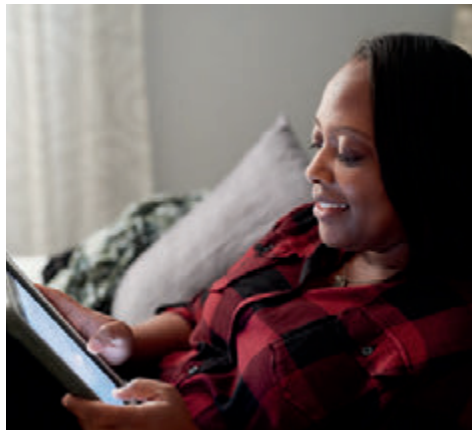
"Itse maa joutui kirouksen alaiseksi [Aadamin ja Eevan] lankeemuksen tähden ja – samoin kuin ihminen tullaan lunastamaan, niin tulee maakin uudistumaan."⁴

VIITTEET

1. Ks. James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, 1986, s. 224.
2. Bruce R. McConkie, "Kristus ja luominen", *Valkeus*, syyskuu 1983, s. 25.
3. Ks. Robert L. Millet, "Ihminen Aadam", *Valkeus*, helmikuu 1998, s. 17.
4. James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, s. 224; ks. myös 1. Moos. 3:17.
5. Russell M. Nelson, "Luominen", *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 104.

Tomicka Barnes

Alabama, USA

Tomickan uskoa ei horjuttanut se, että hän sai tietää pappeutta koskeneesta rajoituksesta, vaan sitä horjuttivat joidenkin myöhempien aikojen pyhien esittämät spekuloinnit sen rajoituksen taustasta. Tomickan oli tehtävä valinta: kääntyä pois kirkosta tai pitää kiinni rautakaiteesta. Mormonin kirjan ansiosta hän piti tiukasti kiinni.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Jotkut sanoivat sellaista kuten "te ette olleet taivaan sodassa yhtä uskollisia" tai "te ette ole yhtä älykkäitä tai uskollisia". Ne asiat eivät käyneet yksiin sen kanssa, minkä tiesin todeksi sen myötä, mitä olin oppinut äidiltä, muilta mustaihoisilta kirkon jäseniltä, jotka ovat todella hyviä esimerkkejä uskosta, ja myös kirkon ulkopuolella olevilta uskollisilta mustaihoisilta.

Eteeni tuli hetki, uskon kriisi, jolloin ajattelin, että voisin vain kääntää selkäni kaikelle sille. Mutta sinä hetkenä ajattelin: "Onko Mormonin kirja totta? Uskotko sinä sen olevan totta?"

Saatoin vastata: "Kyllä, ilman minkäänlaista epäilystä uskon sen olevan totta." Silloin Henki sanoi minulle: "No, jos Mormonin kirja on totta, silloin kaikki muukin on."

Siitä syystä olen pystynyt pysymään kirkossa.

LUE LISÄÄ

Lisää tietoa Tomickan uskon matkasta, mukaan lukien valokuvia, on Evankeliumiaiheinen kirjasto-sovelluksessa ja tämän artikkelin verkkoversiossa sivustolla liahona.lds.org.

Lue siitä, kuinka vanhin Edward Dube seitsemänkymmenen koorumista piti kiinni uskostaan saatuaan tietää ennen vuotta 1978 olleesta pappeutta koskeneesta rajoituksesta, osoitteessa lds.org/go/8196.

Palvelutyön periaatteita

VOINKO AUTTAA JOTAKUTA MUUTTUMAAN?

Kyllä. Mutta osuutesi voi olla erilainen kuin ajattelit.

Olemme luomisessa saaneet kyvyn muuttua. Kasvu kohti jumalallisia mahdollisuuksiamme on kuolevaisuuden kokemuksemme tarkoitus. Yksi perimmäisiä tavoitteitamme palvelutyössä on auttaa muita tulemaan Kristuksen luo ja tekemään välttämättömiä muutoksia, jotta he voivat palata Hänen luokseen. Mutta koska heillä on tahdonvapaus, meidän osuutemme heidän auttamisessaan tulla enemmän Kristuksen kaltaisiksi on rajallinen.

Tässä on seitsemän voimallista opetusta Vapahtajalta siihen, kuinka voimme auttaa muita heidän pyrkimyksissään muuttua ja tulla enemmän Hänen kaltaisikseen.

1. Älä pelkää kutsua muuttumaan

Vapahtaja ei pelännyt kutsua muita jättämään vanhat tavat taakseen ja vastaanottamaan Hänen opetuksensa. Hän kutsui Pietaria ja Jaakobia jättämään työnsä ja tulemaan ”ihmisten kalastajiksi” (ks. Mark. 1:17). Hän esitti aviorikoksesta tavatulle naiselle kutsun: ”Mene, äläkä enää tee syntiä” (Joh. 8:11). Hän kutsui rikkaista nuorukaista luopumaan kiintymyksestä maailmallisiin asioihin ja seuraamaan Häntä (ks. Mark. 10:17–22). Mekin voimme olla sekä rohkeita että rakastavia, kun kutsumme muita tekemään muutoksia ja seuraamaan Vapahtajaa.

KERRO KOKEMUKSISTASI

Lähetä meille kokemuksiasi, kun olet palvellut muita tai kun sinua on palveltu. Lähetä kertomuksesi sivustolla liahona.lds.org napsauttamalla "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta].

2. Muista – valinta muuttua on heidän

Sitä muutosta, johon Vapahtaja kutsuu, ei voi pakottaa. Vapahtaja opetti ja kutsui, mutta Hän ei pakottanut. Rikas nuorukainen ”lähti surullisena pois” (Matt. 19:22). Kapernaumissa monet Hänen opetuslapsistaan päättivät vetäytyä joukosta, ja Hän kysyi niiltä kahdelta-toista, aikoivatko hekin lähteä (ks. Joh. 6:66–67). Jotkut Johannes Kastajan seuraajista tekivät valinnan seurata Vapahtajaa, toiset eivät (ks. Joh. 1:35–37; 10:40–42). Me voimme kutsua muita tulemaan enemmän Hänen kaltaisikseen, mutta me emme voi tehdä valintaa muuttua heidän puolestaan. Ja elleivät he ole vielä tehneet valintaa muuttua, meidän ei pidä luovuttaa – eikä meidän pidä tuntea epäonnistuneemme.

3. Rukoile sen puolesta, että muut pystyisivät muuttumaan

Esirukouksessaan Jeesus pyysi Jumalalta, että Hänen opetuslapsiaan varjeltaisiin pahalta, että he tulisivat enemmän Hänen ja Isän kaltaisiksi ja että he täyttyisivät Jumalan rakkaudella (ks. Joh. 17:11, 21–23, 26). Ja tietäen, että Pietari tarvitsisi voimaa pyrkimyksissään kasvaa tehtävänsä, Vapahtaja rukoili hänen puolestaan (ks. Luuk. 22:32). Meidän rukouksillamme muiden puolesta voi olla vaikutusta (ks. Jaak. 5:16).

4. Opeta heitä turvaamaan Hänen voimaansa

Yksinomaan Vapahtajan avulla me voimme todella muuttua ja kasvaa kohti niitä jumalallisia mahdollisuuksia, joita meillä kaikilla on. Hän on ”tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin [Hänen kautta].” (Joh. 14:6.) Nimenomaan Hänen voimansa voi ”[tehdä] sen, mikä on heikkoa, – – vahvaksi” (Et. 12:27). Juuri usko Hänen lunastavaan voimaansa teki mahdolliseksi sen, että Alma nuorempi muuttui (ks. Alma 36:16–23). Voimme opettaa muita turvautumaan Vapahtajaan, niin että hekin voivat saada Hänen jalostavan voimansa omaan elämäänsä.

5. Kohdelkaa heitä sellaisina, mitä heistä voi tulla

Rakkaus ja hyväksyntä voivat olla voimallisia muutokseen kannustavia tekijöitä. Nainen kaivolla

asui miehen kanssa, joka ei ollut hänen aviomiehensä. Jeesuksen opetuslapset hämmästyivät, ”että Jeesus puhui naisen kanssa” (Joh. 4:27), mutta Jeesus välitti enemmän siitä, mitä naisesta voisi tulla. Hän opetti naista ja antoi tälle mahdollisuuden muuttua, minkä nainen tekikin. (Ks. Joh. 4:4–42.)

Kun kohtelemme muita sellaisina, mitä he ovat olleet, emmekä sellaisina, mitä heistä voi tulla, saattamme estää heitä edistymästä. Sen sijaan voimme antaa anteeksi ja unohtaa menneet virheet. Voimme uskoa, että muut pystyvät muuttumaan. Voimme katsoa heikkouksia läpi sormien ja tuoda esiin niitä myönteisiä ominaisuuksia, joita he eivät kenties pysty näkemään itsessään. ”Meidän tehtävämme on nähdä yksilöt – ei sellaisina kuin he ovat – vaan pikemminkin sellaisina, mitä heistä voi tulla.”¹

KUTSU TOIMIA

Mitä voisit tehdä tällä viikolla kutsuaksesi muita muuttumaan ja tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaisiksi sekä tukeaksesi heitä heidän pyrkimyksissään?

6. Antakaa heidän edetä omaan tahtiinsa

Muutos vaatii aikaa. Meidän kaikkien täytyy ”[jatkaa] kärsivällisesti, kunnes [meistä] tehdään täydellisiä” (OL 67:13). Jeesus oli kärsivällinen muiden suhteen ja jatkoi myös niiden opettamista, jotka vastustivat Häntä, todistaen Isänsä Hänelle antamasta roolista ja vastaten heidän kysymyksiinsä (ks. Matt. 12:1–13; Joh. 7:28–29). Me voimme olla kärsivällisiä muiden suhteen ja kannustaa heitä olemaan kärsivällisiä itsensä suhteen.

7. Älä anna periksi, jos he palaavat vanhoihin tapoihin

Kun Kristus oli kuollut, jopa Pietari ja jotkut muut apostolit palasivat siihen, mikä oli heille tuttua (ks. Joh. 21:3). Kristus muistutti Pietarille, että tämän piti ruokkia Hänen lampaitaan (ks. Joh. 21:15–17), ja Pietari palasi palvelutyöhön. Entisiin tapoihin palaaminen voi

olla aivan liian helppoa. Me voimme jatkaa tukemista esittäen lempeää kannustusta ja innoitettuja kutsuja jatkaa Vapahtajan seuraamista ja pyrkiä tulemaan enemmän Hänen kaltaisikseen.

Anna muiden kasvaa

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on esittänyt tämän kertomuksen siitä, että annamme muiden kasvaa: ”Kuulin kerran nuoresta miehestä, joka oli monet vuodet enemmän tai vähemmän kaikenlaisen vitsailun kohteena koulussaan. Hänessä oli joitakin heikkouksia, ja hänen ikäoveriensä oli helppo kiusata häntä. Myöhemmin elämässään hän muutti pois paikkakunnalta. Lopulta hän meni armeijaan ja siellä hän koki onnistumisia hankkiessaan koulutuksen ja yleensäkin jättäessään menneisyyden taakseen. Ennen kaikkea hän löysi, kuten monet armeijassa ollessaan, kirkon kauneuden ja majesteettisuuden. Hänestä tuli aktiivinen ja onnellinen kirkossa.

Sitten monta vuotta myöhemmin hän palasi nuoruutensa kotikaupunkiin. Suurin osa hänen sukupolvestaan oli muuttanut pois mutta eivät kaikki. Kun hän palasi sinne melko menestyneenä ja täysin uudestisyntyneenä, niin sama vanha ajattelutapa, joka oli vallinnut siellä aiemmin, nähtävästi odotti hänen paluutaan. Kotikautunkin ihmisille hän oli yhä sama vanha ’se-ja-se’. – –

Vähä vähältä tämän miehen Paavalin kaltainen pyrkimys jättää se, mikä on takanapäin, ja tarttua palkintoon, jonka Jumala oli asettanut hänen eteensä, vähitellen heikkeni, kunnes hän kuoli suunnilleen samassa tilanteessa kuin oli elänyt nuoruudessaan. – – Oli todella ikävää ja surullista, että hänen ympärillään oli jälleen – – [niitä], jotka ajattelivat, että hänen menneisyytensä oli kiinnostavampi kuin hänen tulevaisuutensa. He onnistuivat viemään hänen ulottuviltaan sen, minkä Kristus oli tuonut hänen ulottuvilleen. Ja hän kuoli surullisena, vaikkakin ilman omaa syytään. – –

Antakaa ihmisten tehdä parannus. Antakaa ihmisten kehittyä. Uskokaa, että ihmiset voivat muuttua ja tulla paremmiksi.”² ■

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Näkkää muut sellaisina, mitä heistä voi tulla”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 70.
2. Jeffrey R. Holland, ”Paras on vielä edessäpäin”, *Liahona*, tammikuu 2010, s. 19–20.

Pieniä valintoja, suuria seurauksia

Kuinka vastaamme, kun maailma kysyy:
”Etkö sinäkin halua lähteä?”

Aina siitä asti kun olin pieni poika, olen rakastanut Uutta testamenttia. Luen mielelläni siitä, kun Vapahtaja opettaa opetuslapsilleen iankaikkisia periaatteita, jotka muuttivat heidän elämänsä ikiajoiksi.

Minusta on myös kiehtovaa, kuinka ne samat periaatteet ovat muuttaneet oman elämäni erittäin monin tavoin. Yhä uudelleen olen nähnyt, että kun sovellamme käytäntöön Mestarin

Vanhin Massimo De Feo

seitsemänkymmenen koorumista

opetuksia, niin meidän omat valintamme – pienetkin – johtavat usein suuriin seurauksiin.

Minun ”pieni” valintani

Monia vuosia sitten, kun minut oli juuri valittu erääseen johtotehtävään, matkustin Etelä-Amerikkaan osallistuakseni erääseen tärkeään työseminaariin, jonka järjestivät korkeat virkamiehet sen viraston palveluksessa, jossa työskentelin.

Aivan ensimmäisenä iltana kokoustilaisuuden päätteeksi viraston ”ylin pomo” ilmoitti sinä iltana järjestettävästä erityistoiminnasta. Varmana siitä, että kaikki arvostaisivat hänen ehdotustaan, hän julisti ylpeänä: ”Jotta voimme näyttää teille, kuinka paljon arvostamme teitä, kutsumme tänä iltana teidät kaikki erityiseen iltatoimintaan. Kierrämme baarit tässä kaupungissa, joka on kuulu erityisestä cocktailjuomastaan. Maistelemme kaikki sen juoman erilaisia muunnelmia ja äänestämme, mikä baari tarjoaa parhaan version. Tästä järjestetään kilpailu ja valitaan voittaja. Eikä huolta, kaikki menee minun laskuuni – tämä on erityinen lahjani teille.”

Samalla kun kaikki muut osoittivat suosiotaan hänen suunnitelmalleen, hän esitti retorisen kysymyksen: ”Onko joku, joka ei ole lähdössä? Sanokoon nyt tai ei koskaan!”

Kun kaikki jälleen osoittivat suosiotaan, ajattelin, kuinka kiusallista olisi sanoa mitään kaikkien niiden ihmisten edessä ja vastustaa pomon oletusta, että tämä olisi uskomattoman hyvä tarjous.

Siitä huolimatta parin sekunnin sisällä päätin, mitä tekisin. Nostin käteni – ainoana joukosta. Sitten pelottavalla tavalla hän kysyi, mitä halusin sanoa. En ollut ikinä elämäni aikana kuullut niin äänekkästä hiljaisuutta!

Sanoin: ”Kiitän anteliaasta tarjouksestanne, mutta en liity teidän kaikkien seuraan tänä iltana.”

Seurasi jälleen hiljaisuus, vieläkin äänettömämpi kuin luulin mahdolliseksi, ja sitten hän kysyi: ”Miksi?” Sinä hetkenä olisin voinut keksiä hyviä tekosyitä – että olin sairas tai minun piti soittaa jokin tärkeä puhelu toiselle puolelle maailmaa tai jonkin muun syyn, joka olisi säästänyt minut ilmeiseltä kiusaantuneisuudelta. Mutta sanoin sen yksinkertaisen totuuden, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenenä en juo alkoholia.

”Me pidämme hauskaa ilman sinua”

Hetken mietittyään hän viimein sanoi: ”Sitten me pidämme hauskaa ilman sinua.” Ja muille hän sanoi: ”Seuratkaa minua. Lähdetään pitämään hauskaa! Hän saa jäädä yksin.”

Muistan yhä, kuinka heidän naurunsa kaikui, kun he lähtivät kokoushuoneesta ja minä jäin yksin. Käsitin, että monta kertaa Herran valitsemisessa, kuten presidentti Thomas S. Monson (1927–2018) opetti, on kokonaan kyse siitä, että valitsee ”helpomman väärän sijaan vaikeamman oikean”¹, senkin uhalla että jää yksin.

Kun kävelin huoneeseeni, muistan kuulleeni mielessäni jostakin etäältä: ”Etkö sinäkin halua lähteä?” Hetkeksi hämmennyin, mutta sitten yhtäkkiä mieleeni tulivat Simon Pietarin sanat Vapahtajalle. Hän vastasi samaan kysymykseen: ”Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat.” (Joh. 6:68.)

Kokien uudenlaista rauhaa tunsin, että minua ympäröivät enkelit, jotka kannattelivat minua. Vaikka olin yksin, en tuntenut yksinäisyyttä. Kun valitsin Herran ja puolustin

periaatteitani, huomasin, että valitessamme Herran me saattamme jäädä yksin maailmassa, mutta Vapahtaja ei koskaan hylkää meitä.

Pieniä mutta suuria

Valinnat, joita teemme joka päivä, saattavat tuntua pieniltä, mutta niillä on aina todellisia vaikutuksia ja suuria seurauksia – joko hyviä tai huonoja.

Itse asiassa muutama vuosi sen vaiheikkaan päivän jälkeen sama pomo tuli käymään Rooman toimistossamme. Hän oli yhä sama mies, täynnä voimaa ja auktoriteettia. Jälleen hän näytti meistä kaikista pelottavalta.

Tällä kertaa kaikkien kokousten jälkeen hän tuli luokseni eri tavalla. Hän oli yllättävän ystävällinen. Hän sanoi minulle, että hän muisti yhä sen päivän, jolloin puolustin uskonkäsityksiäni. Sitten yllätyksekseni hän kysyi, suostuisinko ryhtymään viraston johtajaksi koko Euroopan tasolla, mikä oli valtava mahdollisuus urallani. Kun hän pyrki

Kun valitsemme Vapahtajan, Hän ei koskaan hylkää meitä.

saamaan minut vakuuttuneeksi siitä, että uusi työpaikka olisi houkutteleva, mitä tulee palkkaan, matkustamiseen ja etuihin, niin se, mikä todella vaikutti asiaan, oli, kun hän sanoi: ”Emme etsi pelkästään päteviä ihmisiä. Tarvitsemme nuhteettomia ihmisiä, jotka puolustavat periaatteitaan. Me tarvitsemme sellaisia niin kuin sinä.”

Yllätyin kuullessani ne sanat, huomattessani, että pieni päätökseni puolustaa uskonkäsityksiäni vuosia aiemmin teki häneen lopulta niin suuren vaikutuksen. Pieni päätökseni johti lopulta siihen, että minua siunattiin suuresti – sekä ajallisesti että hengellisesti. Ironista on, että osana uusia työtehtäviäni minusta tuli myös useimpien niiden päälliköiden esimies, jotka olivat nauraneet minulle vuosia aiemmin.

Oikea valinta

Presidentti Monson sanoi: ”Kun pohdimme päätöksiä, joita teemme joka päivä elämässämme – tehdäkö tämä valinta

vai tuo – jos valitsemme Kristuksen, olemme tehneet oikean valinnan.”²

Myös apostoli Paavali opetti, että Herran valitseminen on aina paras mahdollinen valinta riippumatta siitä, kuinka vaikea se valinta voi olla: ”Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa” (Room. 8:28).

Valinnat, joita teemme joka päivä, määrittävät tosiaan sen, mitä meistä tulee. Jos valitsemme Herran, kuten presidentti Monson sanoi, ”olemme tehneet oikean valinnan”, koska – kuten Paavali huomautti – ”kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa”.

Monet kerrat me epäröimme valita oikein, koska yritämme miellyttää Herraa loukkaamatta Saatanaa. Mutta me emme voi miellyttää Herraa ilman että Saatana harmistuu. Emme yksinkertaisesti voi palvella kahta herraa. Lopullisena valintanamme tulee aina olemaan se, elämmekö me kahden

suurimman käskyn mukaan oikeassa järjestyksessä: palvelemme ensimmäisenä Jumalaa ja sitten lähimmäistämme, vai asetammeko toisen käskyn ensimmäisen edelle yrittäen miellyttää muita ennen kuin miellytämme Jumalaa (ks. Matt. 22:37–39).

Olemaan todistajina

Yleisluonteisin liitto, jonka solvimme kasteessa, on *”[olla] Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä [lienemmekin]”* (Moosia 18:9, kursivointi lisätty). Siinä liitossa teemme kertakaikkisen päätöksen ikiajoiksi puolustaa uskonkäsitteisiämme Jumalan todistajina elämämme joka hetki. Siitä on luvattu siunauksena, että Henki vuodatetaan runsaammin meidän päällemme (ks. Moosia 18:10).

Maailma, ikätoverimme ja ihmiset, joilla ei ole samoja arvoja kuin meillä, painostavat meitä aina jonkin verran,

Eläminen vanhurskaasti jumalattomassa maailmassa ei ole helppo tehtävä. Mutta meille on luvattu, että meille vuodatetaan Henkeä runsaammin, kun olemme todellisina Jumalan todistajina.

mikä tulee siitä, että yritämme elää selestisen lain mukaan telestisessä maailmassa. Eläminen vanhurskaasti jumalattomassa maailmassa ei todellakaan ole helppo tehtävä. Toisinaan se voi tuntua valtavalta haasteelta. Toisinaan se voi tuntua päivittäiseltä ristiriitatilanteelta. Mutta meille on luvattu, että meille vuodatetaan Henkeä runsaammin, kun olemme todellisina Jumalan todistajina. Kun rukoilemme taivaallista Isää, Hän siunaa meitä Pyhän Hengen voimalla ja antaa sitä ratkaisevan tärkeää apua, jota tarvitsemme. Jumalallinen armo täyttää sen väistämättömän hengellisen kuilun, jonka me kaikki koemme epätäydellisinä olentoina pyrkiessämme yltämään korkeammalle ja pyhemmälle maaperälle.

Iankaikkisia seurauksia

Valinnoilla, jotka saattavat tapahtumahetkellä tuntua pieniltä, voi itse asiassa olla iankaikkisia seurauksia. Mutta koska olemme tehneet liiton, meille on annettu lupaus. Kun valitsemme Herran – kun olemme todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla – niin kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa. Kun valitsemme Herran, niin vaikka saatammekin toisinaan jäädä yksin, enkelit ovat joka puolella ympärillämme tukien meitä emmekä enää tunne olevamme yksin (ks. OL 84:88).

Todistan vakaasti, että niinä pyhinä pienten valintojen mutta suurten seurausten hetkinä vain taivaallisen Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen avulla me löydämme rauhan ja levon. Monesti meitä pyydetään joko kulkemaan maailman mukana tai puolustamaan periaatteitamme. Kuinka vastaamme, kun meiltä kysytään: ”Etkö sinäkin halua lähteä?” Kuljemmeko me maailman mukana vai pysymmekö me Herran luona? Pysymmekö me vaiti ja olemme toiminnan kohteena vai puolustammeko me sen sijaan uskonkäsitteisiämme ja toimimme?

Valitkaamme aina Herra ja vastatkaamme aina auliisti: ”Kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat.” Silloin me saamme nauttia vanhurskaiden valintojemme siunauksista – ajallisesti ja hengellisesti – tässä elämässä ja iankaikkisuudessa. ■

VIITTEET

1. Ks. Thomas S. Monson, ”Valinnat”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 86.
2. Thomas S. Monson, ”Valinnat”, s. 86.

Kuinka seminaari voi nyt tehostaa perheenne *Tule ja seuraa minua* -kokemusta

Vanhemmat, näin seminaari voi tehdä perheenne evankeliumin tutkimisesta entistä parempaa.

Jeffrey Coleman ja Brittany Ann Reece

Maaliskuussa 2019 ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti merkittävästä muutoksesta seminaariin. Seminaariluokissa eri puolilla maailmaa opiskellaan nyt samaa pyhää kirjaa, jota yksilöt ja perheet opiskelevat kotona ja kirkossa *Tule ja seuraa minua* -ohjelmassa. Me seminaarinopettajat (ja vanhemmat) olemme todella innoissamme!

Yksi ilmeinen siunaus on se, miten se yksinkertaistaa nuortemme elämää. Koulun, urheilun, työn, perheen yhteisen ajan ja sosiaalisen elämän lisäksi monet nuoret yrittivät aiemmin opiskella samanaikaisesti kolmea eri pyhää kirjaa: yhtä seminaaria varten, yhtä pyhäkoulua varten ja yhtä perheen tutkimishetkiä varten. Se on paljon.

Kun kirkon johtajat ohjasivat perheen ja pyhäkoulun opiskelemaan samaa pyhää kirjaa, seminaarin sovittaminen yhteen samalla tavoin tuntui järkevältä. Sen ansiosta nuoret voivat perehtyä yhteen kirjaan syvemmin. Mutta yksinkertaistaminen on vasta alkua.

Kodin vahvistaminen

Sisar Bonnie H. Cordon, Nuorten Naisten ylijohtaja, on opettanut, että kun nuoria pyydetään ”osallistumaan opettamiseen, olemaan mukana siinä suuressa työssä kotona”, he auttavat ”vahvistamaan kotia”.¹

Nuoret janoavat totuutta, ja he ovat innokkaita kertomaan siitä! Sitä voi olla hieman vaikea uskoa, jos on joskus saanut teini-ikäiseltä vastaukseksi tyhjän katseen. Kaikki me vanhemmat ja opettajat olemme! Me seminaarinopettajat esitämme koko ajan nuorille kysymyksiä. Toisi-naan saamme vastaukseksi tyhjän katseen siitä yksinkertaisesta syystä, että

nuorillamme ei ole vastauksia. Mutta kun seminaari ja *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelma sovitetaan yhteen, meidän seminaari-ikäiset lapsemme pystyvät helpommin soveltamaan seminaarissa oppimiaan asioita perheen evankeliumiaiheisissa keskusteluissa ja päivävastoin. Olemme jo nähneet sitä seminaariluokissamme.

Pyhien kirjoitusten tutkimisen oivalluksia kotoa seminaariin

Vuoden 2019 alussa, kun uusi *Tule ja seuraa minua* -ohjelma oli vasta alkamassa, saatoimme tuntea oppilaiden innokkuuden. Vaikka opiskelimme seminaarissa Oppia ja liittoja, oppilaat alkoivat kertoa, mitä he olivat oppineet tutkiessaan perheensä kanssa Uutta testamenttia. He olivat hyvin innostuneita siitä. Kun opiskelimme seminaarissa lukua OL 89 (viisauden sana), niihin aikoihin opiskelimme *Tule ja seuraa minua* -ohjelmassa lukua Joh. 2 (kun Jeesus Kristus muuttaa veden viiniksi). Kun oppilaat löysivät yhteisiä periaatteita ja ajatuksia näiden kahden lukualan välillä, he pystyivät kertomaan ikätovereilleen, mitä he olivat oppineet kotona. He osallistuivat paljon enemmän, ja keskustelu oli eloisampaa, koska oppilailla oli sanottavaa. He pystyivät soveltamaan kotona oppimiaan asioita siihen, mitä he oppivat seminaarissa.

Aiemmin perheillä on saattanut olla vaikeuksia sovittaa yhteen kirkon, seminaarin ja perheen yhteinen pyhien kirjoitusten tutkiminen. Viimeaikaiset muutokset voivat auttaa siinä, että evankeliumiaiheinen keskustelu voi olla parempaa kaikille perheenjäsenille.

KUVITUS RICHARD MIA

Seminaarin oivalluksia kotiin

Vuonna 2020 Mormonin kirjan opiskelminen kotona, seminaarissa ja pyhäkouluksessa avaa oppilaille entistä laajempia mahdollisuuksia kertoa siitä, mitä he oppivat eri paikoissa.

Seminaarissa käytämme muutamia oppimismenetelmiä, jotka voivat olla avuksi perheen pyhien kirjoitusten tutkimisessa. Niistä tietäminen voi auttaa teitä huomaamaan, kuinka saada nuorene paremmin mukaan kotiin keskittyvään pyhien kirjoitusten tutkimiseen.

Kun perheenä ryhdytte opiskelamaan, teidän nuorene ovat jo opiskelleet samoja periaatteita samasta pyhästä kirjasta, ja he saavat oivalluksia, jos he ovat jo opiskelleet niitä periaatteita seminaarissa. Heistä ei tunnu, että he ”joutuvat valokeilaan”, kun pyydätte heitä kertomaan, koska heillä itse asiassa on kerrottaavaa. Heidän kokemuksensa seminaarissa osataan voimaannuttaa heitä puhumaan evankeliumista kotona. Perheilloista ja perheen yhteisistä pyhien kirjoitusten tutkimishetkestä tulee enemmänkin aikaa, jolloin kerromme toisillemme henkilökohtaisista oivalluksista.

Seuraavassa on muutamia avoimia kysymyksiä, joilla voisitte kutsua nuorianne kertomaan oppimastaan kotona:

1. Minkä hengellisen kokemuksen sait tänään seminaarissa?
2. Mikä teki sinuun suurimman vaikutuksen tänään?
3. Minkä sellaisen periaatteen olet oppinut seminaarissa, joka voi mielestäsi auttaa meitä perheenä?
4. Minkä sellaisen pyhien kirjoitusten kertomuksen olet oppinut tänään, jonka voisit kertoa meille?
5. Mikä pyhien kirjoitusten kertomus seminaarissa on vaikuttanut elämääsi?
6. Millä tavoin olet tänään seminaarissa tuntenut innoitusta olla parempi?
7. Mitä olet oppinut Vapahtajasta sen pohjalta, mitä olet oppinut seminaarissa?

Saattaa tulla hetkiä, jolloin perheenne opiskelu on edellä sitä, mitä opiskellaan seminaarissa. Niinä hetkinä seminaarinopettajat voivat muokata edellä olevia kysymyksiä ammentaakseen siitä, mitä nuoret oppivat kotona.

Oppien hallinta

Seminaarissa pyhien kirjoitusten tutkiminen ei ole enää vain ulkoa opettelemista. Me keskitymme oppien hallintaan – auttamaan oppilaita ymmärtämään ja soveltamaan pyhien kirjoitusten kohdissa opetettua oppia sekä saamaan siitä todistuksen. Kyse on enemmänkin siitä, että syvennämme kääntymystä tosi oppiin ja tiedämme, kuinka opettaa sitä voimallisesti.

Esimerkiksi jos jossakin jakeessa opetetaan jumaluudesta, niin kun seminaarissa tutkimme sitä pyhien kirjoitusten kohtaa, me etsimme muita jakeita, joissa opetetaan jumaluudesta. Sitten kannustamme oppilaita huomaamaan, mitä voimme oppia jumaluudesta niiden jakeiden pohjalta. Lopuksi keksimme tilanteita, joissa oppilaat näyttelivät, kuinka he voisivat niiden pyhien kirjoitusten kohtien avulla selittää jumaluutta koskevia uskonkäsityksiämme.

Voisitte hyödyntää tätä lähestymistapaa kotona ja kutsua nuorianne

1. opettamaan pyhien kirjoitusten kohdan periaatteita
2. jakamaan aihetta käsitteleviä rinnakkaisviitteitä
3. auttamaan perhettänne oppimaan jakeet ulkoa tai muistamaan, mistä ne löytyvät
4. keskustelemaan siitä, kuinka nämä opetukset soveltuvat elämäänne.

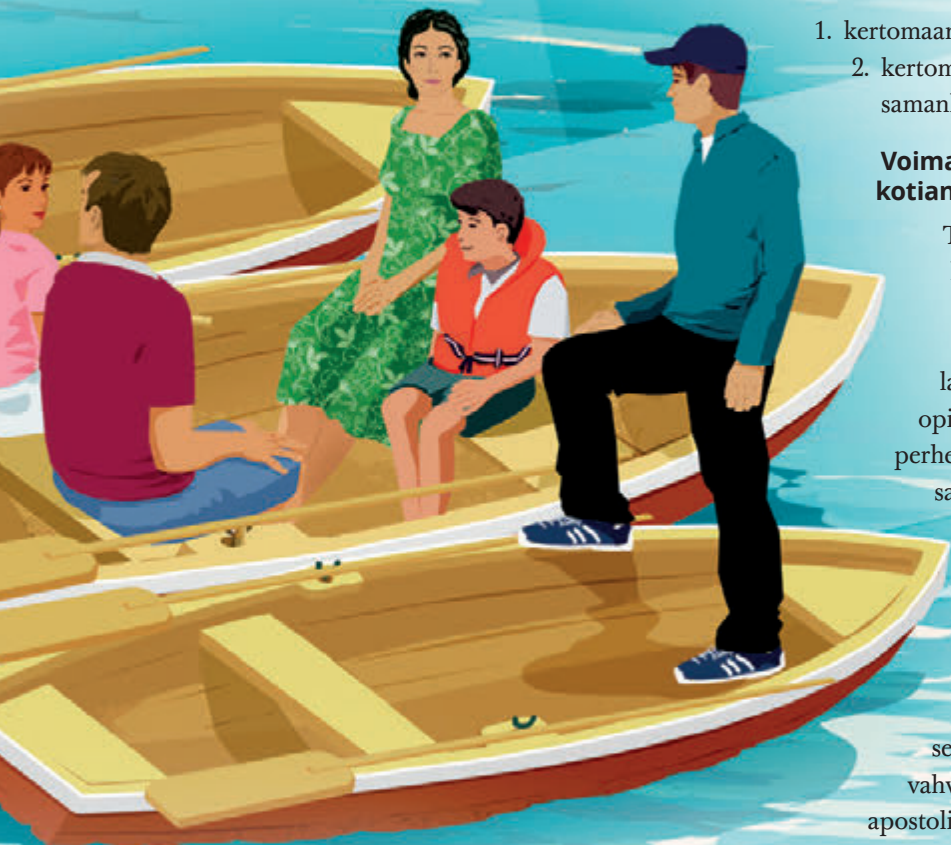
Valmistaudumme syvälliseen oppimiseen

Seminaarissa tähdennetään kovasti käsitettä, jota nimitämme syvälliseksi oppimiseksi – oppimiseksi, joka johtaa kääntymykseen. Yksi avain syvälliseen oppimiseen on se, että valmistaudumme oppimiseen paremmin. Oppilaiden valmistautumisen parantaminen on erilaista jokaisen seminaariluokan kohdalla, mutta yksi asia, jota jotkin seminaariluokat kokeilevat, on valmistautumistehtävät. Kotiin lähtiessään oppilailla on mukanaan tehtäväksi annettu pyhien kirjoitusten lukualue ja muutamia tutkimiseen liittyviä kysymyksiä, niin että he lukevat pyhien kirjoitusten kohdat, joita opiskelemme yhdessä. Kun seminaari- ja *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelmat ovat tiiviimmin yhdenmukaistettuja, oppilaat voivat

käydä läpi seminaarin valmistautumistehtäviä perheen kanssa. Se antaa perheille vielä yhden uuden tavan oppia yhdessä.

Voisitte pyytää nuortanne

1. käymään valmistautumistehtävät läpi perheen kanssa
2. kertomaan seminaariluokan jälkeen, mitä muuta hän oppi aiheesta.

Täsmällisiä tavoitteita

Olette ehkä huomanneet, että *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelma usein kannustaa meitä asettamaan tavoitteita. Sitä tähdennämme myös seminaarissa. Opetamme oppilaitamme asettamaan täsmällisiä tavoitteita, ei vain yleisiä tavoitteita kuten ”Ole terveempi”. Kun oppilas asettaa jonkin tavoitteen, hän suunnittelee, *milloin, missä ja miten* hän aikoo saavuttaa sen tavoitteen.

Eli jos teini-ikäinen asettaa tavoitteeksi kehittyä kärsivällisemmäksi, seuraavana vaiheena on suunnitella, millä tavoin hän aikoo kehittyä siinä. Millä tavoin tai missä tilanteissa hänellä mielestään on vaikeuksia kärsivällisyyden kanssa? Eräs oppilas päätti, että hän voisi olla kärsivällisempi ajaessa. Kun puhuimme siitä, kuinka hän voisi harjoitella kärsivällisyyttä sillä hetkellä, hän keksi suunnitelman siitä, että hän kuuntelisi autossa rauhoittavaa musiikkia ja laittaisi kojelautaan muistilapun, joka muistuttaa häntä pyytämään rukouksessa kärsivällisyyttä joka kerta, kun hän istuu autoon.

Voisitte pyytää nuortanne

1. kertomaan tavoitteistaan
2. kertomaan, kuinka voitte asettaa ja saavuttaa samanlaisia tavoitteita perheenä.

Voimaannuttakaa lapsenne vahvistamaan kotianne

Teillä on mahtava tilaisuus ujuttaa hieman innokkuutta perheen yhteiseen pyhien kirjoitusten tutkimiseen, ja nyt yhteensovitetun opetusohjelman myötä voitte kutsua seminaari-ikäisiä lapsianne kertomaan, mitä he oppivat. Kun he opiskelevat samaa pyhää kirjaa seminaarissa ja perheensä kanssa *Tule ja seuraa minua* -ohjelmassa, he saavat voimaa enemmän kuin koskaan aiemmin vahvistaa perhettään evankeliumia koskevilla oivalluksillaan.

Tämä seuraava vaihe kirkon pyrkimyksissä tulla ”kotiin [keskittyväksi kirkoksi], jota tukee se, mitä tapahtuu seurakuntiemme ja vaarnojemme rakennuksissa”², mahdollistaa sen, että nuorilla on entistä suurempi rooli kotinsa vahvistamisessa. Olemme yhtä mieltä kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Jeffrey R. Hollandin kanssa hänen sanoessaan: ”Mielestämme tämä on valtava kehitysaskel tänä aikana, jolloin nuoremme tarvitsevat entistä enemmän voimaa. Mielestämme on suurenmoista, että tämä yhteensovittaminen koordinoidaan sen mukaan, mitä muualla kirkossa tehdään, ja uskomme, että tästä tulee suurenmoinen vuorovaikutussuhde, jossa kirkko tukee – ja nyt voimme lisätä, että seminaari tukee – kotiin keskittyvää evankeliumin tutkimista.”³ ■

Kirjoittajat ovat seminaarinopettajia Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Bonnie H. Cordon, ”Seminary Curriculum to Support Home-centered Learning”, video, 22. maaliskuuta 2019, lds.org.
2. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 7.
3. Jeffrey R. Holland, ”Seminary Curriculum to Support Home-centered Learning”.

Vanhurskaiden valintojen iankaikkinen merkitys

**Vanhin
Quentin L. Cook**
kahdentoista
apostolin
koorumista

Tekemämme valinnat ovat ratkaisevan tärkeitä – ne ovat avain tulevaisuuteemme ja onnellisuuteemme.

Elämme maailmassa, joka korostaa ykseyden sijaan moninaisuutta. Monet olettavat, että erilaisista kulttuureista ja moninaisista taustoista tulevien ihmisten on käytännöllisesti katsoen mahdotonta olla yhtä yhteisten tavoitteiden hyväksi. Jotkut ovat väittäneet: ”Meiltä puuttuu yhdistävä ymmärrys siitä, kuinka pluralistinen kansa elää” yhdessä.¹ Jotkut uskovat, että ”maailma määrätty yksilön oman heimoidentiteetin mukaan. He kuvailevat yhteiskuntaa taisteluketäksi”, joka ”luo epäluottamusta, jakautumista ja emotionaalista ankaruutta”.²

Yhdistävä vastaus näihin väitteisiin on Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi. Vanhurskaus on se taustalla vaikuttava periaate, joka tuo ykseyttä ja onnellisuutta. Rakastan Toisen Nefin kirjan lukua 9, joka sisältää mahtavaa opetusta oppimisesta, viisaudesta, vauraudesta, työstä ja siitä, että kieltäytyy näkemästä tai kuulemasta synnin seurauksia. Se sisältää syvällistä oppia, joka sallii meidän kulkea vanhurskauden polkuja, jotka johtavat Vapahtajan luo.

Kerron teille viisi periaatetta, joiden uskon auttavan teitä, kun pyritte menestyksekkäästi tavoittelemaan uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen, vanhurskautta ja tietoa. Nämä päämäärät voivat olla yhteensopivia ja toisiaan täydentäviä. Käytännön tasolla monet teistä valmistautuvat perhe-elämään ja siihen, että pystytte elättämään perheenne. Usko, vanhurskaus ja tieto auttavat teitä suuresti kummallakin osa-alueella. Mikä tahansa rehellinen työ on tekemisen arvoista ja ihailtavaa. Työ, johon sisältyy arvoja, merkityksellisyttä ja uusia ideoita ja joka siunaa ihmiskuntaa, on erityisen merkittävää.

1. Jatkakaa oppimista

Ensimmäinen periaate, jonka esitän, on se, että jatkatte innokkaasti ja vanhurskaasti tiedon tavoittelemista. Yksi sankareistani tässä asiassa on Paul Cox, aktiivinen kirkon jäsen. Hän suoritti luonnontieteiden kandidaatin tutkinnon Brigham Youngin yliopistossa pääaineenaan kasvitiede. Lisäksi hän suoritti muita jatko-opintoja. Hän palveli lähetystyössä Samoassa ja asui myöhemmin monia vuosia perheensä kanssa Savai'issa Samoassa. Yksi asia, johon hän keskittyi, oli kansanlääketiede. Hän tutki kasveja, joita samoalaiset äidit olivat käyttäneet sukupolvien ajan terveysongelmien hoitoon. Erään toisen tutkijan kanssa hän kirjoitti teoksen *Plants, People, and Culture: The Science of Ethnobotany* [Kasvit, ihmiset ja kulttuuri: Etnokasvitiede].³

Hän on tehnyt useita läpimurtoja sairauksien hoitamisessa. Vaikka hän on poikkeuksellisella urallaan tehnyt monia asioita, niin se, jonka haluan mainita, tapahtui monia vuosia sitten. Paul ja eräs samoalainen päällikkö, Fuiono Senio, tekivät etnokasvitieteellistä tutkimusta Falealupon kylässä Länsi-Samoassa.

BYU Magazine -lehden artikkelissa kerrottiin: ”Kylä oli vastahakoisesti myöntänyt puuyhtiölle hakkuuoikeudet paikkakunnan metsiin kerätäkseen varoja koulun rakentamiseen, koska Coxin mukaan ’he tunsivat, että heidän piti valita joko lapsensa tai metsänsä, mikä oli heille kauhea, kauhea valinta’. Kun Cox sai kuulla puuyhtiön kanssa tehdystä liiketoimesta, hän sanoi päälliköille, että hän maksaisi henkilökohtaisesti koulun rakentamisen, jos he voisivat estää [sademetsän] hakkuut.”⁴

Veli Cox tosiaan rakennutti koulun apunaan eräitä liikemiehiä, joilla oli yhteyksiä Samoaan.⁵ Hän on saanut monia kunniakirjoja ja palkintoja, kuten Goldmanin ympäristöpalkinnon, joka myönnetään ympäristön hyväksi ruohonjuuritasolla työskenteleville sankareille. Hän edustaa tiedon jatkuvaa tavoittelemista ihmiskunnan siunaamiseksi. Tämä kertomus havainnollistaa

Tieto – kun sitä käytetään vanhurskaasti – oli pa se vanhaa tai uutta, on tärkeää.

rakkautta oppimiseen ja tiedon yhteisvaikutusta eli synergiaa.

Presidentti Russell M. Nelson – hänkin yksi sankareistani – oli uranuurtaja avosydänleikkauksen kehittämisessä, mikä on siunannut merkittävästi niitä, jotka elävät meidän aikanamme. Joitakin vuosia sitten kyselin häneltä avosydänleikkauksen uskomattomasta historiasta ja hänen merkittävästä osuudestaan siinä. Keskustelimme siitä jonkin aikaa, ja sitten hän totesi nöyrästi: ”Kuinka suurenmoista onkaan, että Herra, joka tietää kaiken, sallii meidän kokea sitä suurta iloa, kun löydämme tiettyjä tiedon murusia.”

Jakeessa 2. Nefi 9:29 sanotaan: ”Mutta on hyvä olla oppinut, jos he kuulevat Jumalan neuvoja.” Tieto on ollut tärkeää aina, ja nykyään me olemme monien uusien ja jännittävien tieteen ja tekniikan edistysaskelien kynnyksellä. Monet niistä tuovat varmasti valtavia hyötyjä kirkolle ja koko ihmisluvulle. Tieto – kun sitä käytetään vanhurskaasti – oli pa se vanhaa tai uutta, on tärkeää.

2. Vanhurskailla valinnoilla on merkitystä

Monia vuosia sitten vanhin Bruce C. Hafen, nykyään täysinpalvellut seitsenkymmen, kertoi hilpeyttä herättävän esimerkin huonoista valinnoista pitäessään puheen Uudessa-Seelannissa.

Sikäli kuin muistan, Keksimonsteri (eräs tunnettu hahmo *Seesamtie*-televisiosarjassa) oli voittanut tietovisan, ja hän sai valita palkintonsa kolmesta vaihtoehdosta. Ensimmäisenä vaihtoehtona hän voisi valita sen, että saisi kuukauden kuluttua uuden omakotitalon. Toisena vaihtoehtona hän voisi valita sen, että saisi viikon kuluttua uuden auton. Tai kolmantena vaihtoehtona hän voisi saada erinomaisen keksin – nyt heti! Mitä arvelette hänen valinneen? Olette oikeassa – hän valitsi keksin!⁶

Nauramme tälle, mutta tekemämme valinnat ovat ratkaisevan tärkeitä – ne ovat avain tulevaisuuteemme ja onnellisuuteemme. Muistakaa, me olemme jokaisen tekemämme valinnan yhteissumma. Me elämme aikaa, jolloin melkein jokaisesta valinnasta väitellään ja sitä ruoditaan. Monet ihmiset vastustavat miltei välittömästi mitä tahansa vanhurskasta ehdotusta tai periaatetta (ks. 2. Tim. 4:3). Elämänsä loppupuolella profetta Lehi opetti:

”Sillä on välttämätöntä, että kaikessa on vastakohtaisuutta. – –

Sen vuoksi ihmiset ovat vapaita lihan mukaisesti, ja heille on annettu kaikki, mikä on ihmiselle tarpeen. Ja he ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren välimiehen kautta tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen orjuuden ja vallan mukaisesti, sillä hän pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä onnettomia kuin hän itse.” (2. Nefi 2:11, 27.)

Kun ottaa huomioon taivaassa käydyn sodan, joka koski pelastussuunnitelmaa (ks. Abr. 3), ei ole yllättävää, että tällä viimeisellä taloudenhoitokaudella opetettuja uskonnollisia periaatteita vastaan hyökätään pahansuovasti ja raivokkaasti. Mutta jotemme lannistuisi, muistakaamme taivaassa käydyn sodan lopputulos sekä se suurenmoinen lopputulos, jonka tiedämme toteutuvan Jeesuksen Kristuksen toisen tulemisen myötä.

Hyvien valintojen yksi suuri vihollinen on järkeileminen. Monet väittävät, ettemme

ole tilivelvollisia valinnoistamme. Mutta Jeesuksen Kristuksen palaute-tun evankeliumin ansiosta tiedämme, että me olemme tilivelvollisia (ks. OL 72:3). Tiedämme myös, kenelle meidän täytyy tehdä tiliä. Vapahtajalle! (Ks. 2. Nefi 9:41; ks. myös Ap. t. 4:12.)

Joskus tärkeät valinnat ovat varsin yksinkertaisia. Palvellessamme nuorina lähetyssaarnaajina Englannissa toverillani ja minulla oli tilaisuus mennä temppeleihin. Kun kävelimme temppelealueen halki, temppeleinjohtaja Selvoy J. Boyer asteli meitä vastaan. Nähdessään lähetyssaarnaajan nimikylttimme hän osoitti meitä ja kysyi: ”Matteus 5:48 – tunnetteko te sen raamatunkohdan?” Toverini lausui: ”Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.” Temppeleinjohtaja Boyer sanoi: ”Se on oikein. Vanhimmat, elätkö te sen käskyn mukaisesti?”

Aloimme takelella. Tiesimme, ettemme olleet täydellisiä! Hän auttoi meitä. Hän esitti kysymyksiä siitä, mitä olimme tehneet kolmen viime päivän aikana. Hän kysyi, milloin menimme vuoteeseen, milloin nousimme ylös, pidimmeko pyhien kirjoitusten opiskeluhetken itseksemme ja toverin kanssa ja lähdimmekö tekemään käännytystyötä ajallaan. Sitten hän sanoi: ”Olen

Tekemämme valinnat ovat avain tulevaisuuteemme ja onnellisuuteemme.

varma siitä, että ette ole täydellisiä, mutta olette tehneet täydellisiä valintoja kolmen viime päivän ajan, ja se merkitsee, että olette kulkemassa oikeaan suuntaan.” Hän jätti meidät miettimään lausumiensa sanojen merkitystä.

Lehi esitti tämän valintoja koskevan vetoamuksen, johon jokainen vanhurskas isä ja äiti yhtyy omien poikiensa ja tyttäriensä osalta: ”Minä tahdon, että te turvaudutte suureen välimieheen ja kuulette hänen suuria käskyjään ja olette uskollisia hänen sanoilleen ja valitsette iankaikkisen elämän hänen Pyhän Henkensä tahdon mukaisesti” (2. Nefi 2:28).

Meidän pitää ymmärtää, että kaikessa on vastakohtaisuutta ja että tekemämme vanhurskaat valinnat ovat ratkaisevan tärkeitä.

Kun olin nuori, sain tutustua ajatukseen, jonka on esittänyt Harry Emerson Fosdick, maineikas protestanttipappi. Puhuessaan valinnoista hän sanoi: ”Elämämme murheellinen pahuus on hyvin usein tahatonta. Emme ryhtyneet pyrkimään siihen kehnoon, alhaiseen tavoitteeseen. Se tavoite ei ollut mielesämme lainkaan. – – Juuri siitä syystä tie helvettiin on aina päällystetty hyvin aikomuksin, ja juuri siitä syystä en ylistä korkeita

ihanteita, vleviä tavoitteita, hienoja päämääriä, suurenmoisia päätöksiä, vaan sanon sen sijaan, että yksi vaarallisimpia asioita maailmassa on hyväksyä ne ja ajatella uskovansa niihin ja sitten laiminlyödä päivittäiset keinot, jotka johtaisivat niihin. Oi, sieluni, katso, mitä tietä olet kulkemassa! Se, joka nostaa kepin toista päätä, nostaa toistakin. Se, joka valitsee tien alkupään, valitsee samalla paikan, johon tie johtaa. Nimenomaan keinot määrittävät lopputuloksen.”⁷

3. Tehkää päivittäisiä pyhitettyjä ponnisteluja

Vanhurskaat päivittäiset pyhitetyt ponnistelut ovat parempia kuin satunnaiset sankarilliset teot. Eräs ystäväni, Jim Jardine, kertoi eräällä luennolla Brigham Youngin yliopistossa, että opiskeluaikana hän ajatteli ”pyhittävänsä elämänsä yhteen suureen, sankarilliseen asiaan”, mutta tuli ymmärtämään, että ”pyhittäytyminen ei ole yksi ainutkertainen tapahtuma – se on päivittäistä omistautumista”.⁸

Nuorena minäkin halusin osoittaa kykyni jollakin sankarillisella eleellä. Isoisäni isä David Patten Kimball oli yksi niistä nuorista miehistä, jotka pelastivat Martinin käsikärrikomppaniaan kuuluneita ja auttoivat heidän kantamisessaan yli Sweetwaterjoen. Se kuulosti sellaiselta pyhittäytymiseltä, jota kaipasin. Myöhemmin kun olin käymässä isoisäni Crozier Kimballin luona, hän selitti, että kun presidentti Brigham Young (1801–1877) lähetti miehet suorittamaan pelastustehtävää, hän käski heitä tekemään kaiken mahdollisen käsikärrikomppanian pelastamiseksi. Heidän pyhittäytymisensä oli nimenomaan ”seurata profeettaa”. Isoisäni sanoi minulle, että johdonmukainen, uskollinen, vanhurskas pyhittäytyminen omaan velvollisuuteen tai johonkin periaatteeseen on hyvin ihailtavaa.

Niin sankarillista kuin olikin se, että David Patten Kimball auttoi pioneerien pelastamisessa, yhtä sankarillista olisi nykyään seurata profeettaa noudattamalla hänen neuvojaan vähentää sosiaalisen median käyttöä, tutkimalla Mormonin kirjaa ja varsinkin auttamalla hajotetun Israelin kokoamisessa verhon kummallakin puolella. Jos autamme hajotetun Israelin kokoamisessa, me pelastamme ihmiskunnan sieluja – aivan kuten isoisäni isä auttoi käsikärrikomppaniaan kuuluneiden henkien pelastamisessa.

Jotkut kirkon jäsenet ilmaisevat, että jos heille annettaisiin jokin suuri tehtävä, he omistautuisivat sille innolla, mutta palvelutyö tai sukututkimustietojen kokoaminen ei heidän mielestään ole tarpeeksi sankarillista ansaitakseen heidän jatkuvia ponnistelujaan.

4. Olkaa rohkeita ja horjumattomia vanhurskauden asioissa

Joitakin vuosia sitten vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista puhui joistakin läheisistä ystävistään, jotka olivat vähemmän aktiivisia kirkossa. Hän sanoi havainneensa heidän uskonsa aaltoilun ja sen taustalla vaikuttavan synn. Sitten vanhin Maxwell esitti:

”Eräs Mormonin kirjan jae tarjoaa tyydyttävimmän selityksen. Se on jakeen Moosia 5:13 kysymys: ’Sillä kuinka ihminen tuntee isännän, jota hän ei ole palvellut ja joka on hänelle vieras ja on kaukana hänen sydämensä ajatuksista ja aikeista?’

Tämä kuvaa sitä, mitä tavallisesti tapahtuu: muutoin pohjimmiltaan kunnan ihmiset yksinkertaisesti uppoutuvat maailman huoliin. Jos sen sijaan, että lähestyisimme Mestaria, meistä tulee Hänelle vieraita, niin me olemme eksyneet. Kunnan ihmiset, joille käy näin, eivät yleensä ole syyllistyneet mihinkään isoon rikkomukseen, mutta he ovat etääntyneet Vapahtajasta ja Hänestä on tullut heille vieras.”⁹

On välttämätöntä, että kohdistamme uskon Herraamme ja Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen elämämme keskipisteenä. Eräs suurenmoinen lähetysjohtaja pani jokaisen

meistä lähetysaarnajista opettelemaan ulkoa erään yksinkertaisen lausuman, joka liittyy uskoon ja vanhurskauteen, ja se on pysynyt mielessäni koko elämäni ajan. Suosittelen sitä teille:

*Mikään sattuma, mikään kohtalo, mikään sallimus
ei voi harhauttaa tai estää tai hallita
määrätietoisien ihmisten lujaa päättäväisyyttä.*¹⁰

Rakkaat ystävieni, teidän pitää olla määrätietoisia, kun kyse on vanhurskaasta elämästä!

5. Ansaikaa perintönne vanhurskailla valinnoilla

Yksi Mormonin kirjan suuria kertomuksia on Alman neuvot kolmelle pojalleen – Helamanille, Siblonille ja Koriantonille. Alma oli profetta Alman poika. Hän koki nuorena miehenä ihmeellisen kääntymyksen. Hänestä

Sankarillisuutta voi olla yksinkertainen, jatkuva palvelutyö.

”Yksi virhe, jota pyhien, sekä nuorten että vanhojen, on varottava, on taipumus elää lainavaloilla – ja [antaa] sisällään olevan valon olla heijastus alkuperäisen valon sijaan.”

tuli kansakunnan ylituomari sekä kirkon yli-pappi ja profeetta. Kaksi hänen pojistaan teki hyviä valintoja. Mutta yksi pojista oli tehnyt joitakin hyvin huonoja valintoja. Minulle Alman neuvojen suurin merkittävyys on siinä, että hän antoi niitä isänä omille lapsilleen. Hän kantoi ensisijaisesti huolta siitä, että he saisivat todistuksen Isästä Jumalasta, Jeesuksesta Kristuksesta ja Pyhästä Hengestä.

Alma aloittaa luvun 36 kertomalla Helamannelle ihmeellisestä kääntymyksestään. Enkeli kertoi Almalle, että Alma tuhottaisiin, jos hän jatkaisi kirkon vastustamista. Alma todistaa, että hänen kertomansa tieto ei ole tullut hänen omasta viisaudestaan vaan se on annettu hänelle ilmoituksena Jumalalta. Hän haluaa Helamanin saavan todistuksen.

Monilla teistä, ellei useimmilla, on todistus. Me jokainen tarvitsemme henkilökohtaisen todistuksen. Presidentti Joseph F. Smith (1838–1919) sanoi: ”Yksi virhe, jota pyhien, sekä nuorten että vanhojen, on varottava, on taipumus elää lainavaloilla – ja [antaa] sisällään olevan valon olla heijastus alkuperäisen valon sijaan.”¹¹

Presidentti Heber C. Kimball (1801–1868), presidentti Youngin neuvonantaja, sanoi:

”Aika koittaa, jolloin kukaan mies tai nainen ei voi elää lainavalon turvin. Jokaisella täytyy olla oppaanaan sisimmässään oleva valo. Ellei teillä ole sitä, niin kuinka voitte kestää? – –

Jos teillä ei ole sitä, ette voi kestää. Pyrkikää siis saamaan todistus Jeesuksesta ja tarttukaa siihen niin, että kun koettelemusten aika tulee, ette kompastu ja kaadu.”¹²

Opin ja liittojen luvussa 76 puhutaan kolmesta kirkkauden asteesta ja verrataan selestistä kirkkautta aurinkoon. Sitten terrestristä valtakuntaa verrataan kuuhun ja telestistä valtakuntaa tähtiin (ks. myös 1. Kor. 15:41).

On mielenkiintoista, että auringolla on oma valonsa, mutta kuun valo on heijastusta eli ”lainattua valoa”. Jakeessa 79 puhutaan niistä, jotka perivät terrestrisen valtakunnan: ”Nämä ovat niitä, jotka eivät ole rohkeita todistuksessa Jeesuksesta.” Me emme voi saavuttaa selestistä valtakuntaa ja elää Isän Jumalan luona lainatun valon turvin.

Olkaa kiitollisia, jos teillä on ollut hyvät vanhemmat, joilla on todistus ja jotka ovat opettaneet teille evankeliumia. Te tarvitsette kuitenkin oman todistuksen. Filosofi Goethe sanoi: ”Sen, mitä isältäsi perinnöksi saat, voit todella omistaa vasta ansaittuasi sen itse!”¹³

Jokaisella yksilöllä on vastuu tehdä vanhurskaita valintoja ja pohtia vakavasti viittä esittämäni neuvoa. Teidän päätavoitteenanne on vahvistaa henkilökohtaista uskoanne. Maailman olosuhteet edellyttävät yhä enenevässä määrin syvenevää henkilökohtaista kääntymystä ja uskon vahvistamista taivaalliseen Isään sekä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitukseensa.

Valmistautuneita vaikeisiin aikoihin

Kirkko on tehnyt uskomattoman paljon työtä antaakseen teille tiekartan avuksenne vanhurskaiden valintojen tekemiseen. Herra on valmistanut meitä rivi rivin päälle niitä vaikeita aikoja varten (ks. 2. Tim. 3:1), jotka ovat nyt

edessämme. Seuraavassa on lueteltu lyhyesti ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin esittämiä toimintoja, jotka tarjoavat tämän tiekartan:

- Lepopäivän ja pyhän sakramenttitoimituksen kunnioittamista on jälleen tähdennetty viiden viime vuoden aikana.
- Vahvistuneet vanhinten koorumit ja Apuyhdistykset keskittyvät piispan johdolla kirkon päämäärään ja jumalallisesti annettuihin vastuisiin auttaen jäseniä solmimaan pyhiä liittoja ja pitämään ne.
- Palveleminen korkeammalla ja pyhemmällä tavalla on otettu iloiten vastaan.
- Kun aloitamme päämäärä mielessä, temppeleliitoista ja sukututkimuksen parissa palvelemisesta tulee merkityksellinen osa liittopolkua.

Lisää muutoksia, jotta saavutetaan uusi tasapaino sen välillä, mitä tapahtuu kirkossa ja kotona, esitettiin lokakuun 2018 yleiskonferenssissa. Muutoksia esitettiin, jotta saavutetaan kotiin keskittyvä ja kirkon tukema pyhäpäivää koskeva tavoite. Puheessa, jonka pidin ja jonka olivat hyväksyneet ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi, me julistimme, että tähän ja muihin äskettäisiin muutoksiin liittyviä tarkoituksia ja siunauksia ovat muun muassa seuraavat:

Kirkko on antanut meille tiekartan avuksemme vanhurskaiden valintojen tekemiseen.

- Syvenevä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen sekä uskon vahvistuminen Heihin.
- Yksilöiden ja perheiden vahvistuminen kotiin keskittyvän ja kirkon tukeman opetusohjelman avulla, joka edistää iloista evankeliumin mukaista elämää.
- Lepopäivän kunnioittaminen ja sen keskittyminen sakramenttitoimitukseen.
- Taivaallisen Isän kaikkien lasten auttaminen kummallakin puolen verhoa lähetystyön avulla sekä vastaanottamalla temppeleliitoituksia, liittoja ja siunauksia.¹⁴

Se, että vanhurskaasti noudatatte annettuja neuvoja, tulee siunaamaan teitä nyt ja koko elämänne ajan. ■

Hartaustilaisuuden puheista, jotka on pidetty Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella 20. marraskuuta 2018 ja Utah Valleyn uskontoinstituutissa 1. helmikuuta 2019.

VIITTEET

1. David Brooks, "The Rise of the Amphibians", *New York Times*, 15. helmikuuta 2018, nytimes.com.
2. Brooks, "The Rise of the Amphibians".
3. Michael J. Balick ja Paul Alan Cox, *Plants, People, and Culture: The Science of Ethnobotany*, 1996.
4. Julie Walker, "Professor and Samoan Chief Awarded for Saving Rain Forest", *BYU Magazine*, kesä 1997, s. 8; ks. myös, Anne Billings, "Sinä voit vaikuttaa: Paul Cox – Jumalan luomakunnan suojelemista", *Valkeus*, marraskuu 1998, s. 32–37.
5. Näitä ovat olleet kirkon jäsenet Rex Maughan, Ken Murdock ja muut.
6. Ks. Bruce C. Hafen ja Marie K. Hafen, "Bridle All Your Passions", *Ensign*, helmikuu 1994, s. 16.
7. Harry Emerson Fosdick, *Living Under Tension*, 1941, s. 111.
8. James S. Jardine, "Consecration and Learning", julkaisussa *On Becoming a Disciple-Scholar: Lectures Presented at the Brigham Young University Honors Program Discipline and Discipleship Lecture Series*, toim. Henry B. Eyring, 1995, s. 78.
9. Neal A. Maxwell, "Insights from My Life", *Ensign*, elokuu 2000, s. 9.
10. Ella Wheeler Wilcox, "Will", julkaisussa Charles Wells Moulton, *The Magazine of Poetry: A Quarterly Review*, osa 5, 1893. Lähetysjohtaja oli vanhin Marion D. Hanks.
11. Ks. Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 82.
12. Heber C. Kimball, julkaisussa Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, 1975, s. 450.
13. Johann Wolfgang von Goethe, *Faust*, suom. Valter Juva, 1916, osa 1, s. 38.
14. Ks. Quentin L. Cook, "Jyvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen", *Liahona*, marraskuu 2018, s. 8–11.

Paras sijoitus

Michael R. Morris
kirkon lehdet

Kun Blanca Gregory oli joutunut irtisanotuksi, hän kantoi huolta uuden työpaikan löytämisestä. Mutta sitten hän meni mukaan Paremmen työpaikan hankkiminen -omavaraisuusryhmään.

Blanca Gregory oli työskennellyt pankkialalla 27 vuotta, joista 12 vuotta apulaisjohtajana – minkä vuoksi joutuminen irtisanotuksi tuli järkytyksenä. Hänen yllätyksensä vaihtui kuitenkin nopeasti stressiksi ja huoleksi.

Onneksi Blancan aviomiehellä Ericillä oli työpaikka, ja perheellä oli säästöjä, jotka auttoivat heitä selviytymään. Toivuttuaan sairaudesta ja oltuaan ilman työpaikkaa yli vuoden ajan sisar Gregory alkoi etsiä uutta työpaikkaa.

Hän päivitti ansioluettelonsa, ilmoittautui tietokonekursseille, osallistui rekrytointimessuille ja alkoi täyttää työpaikkahakemuksia. Sen tuloksena hän pääsi muutamaa työhaastatteluun. Työkokemuksensa ansiosta hän arveli, että uuden työpaikan löytäminen olisi helppoa.

”Aloin huolestua, kun kukaan ei ottanut uudelleen yhteyttä”, sisar Gregory kertoo. ”Ajattelin: ’Mitä oikein on meneillä?’”

Kuukaudet kuluivat, mutta yhtään työpaikkaa ei tarjottu. Viimein hänen aviomiehensä, joka siihen aikaan palveli heidän seurakuntansa pispana Newport Beachissä Kaliforniassa Yhdysvalloissa, ehdotti, että Blanca tutustuisi

kirkon omavaraisuushankkeeseen ja menisi sitten mukaan Paremman työpaikan hankkiminen -ryhmään.

”Tuntee Hengen läsnäolon”

Paremman työpaikan hankkiminen -ryhmässä sisar Gregory aloitti 12-viikkoisen kurssin, joka auttoi häntä oppimaan verkostoitumista, huomaamaan tilaisuuksia, päivittämään ansioluettelonsa, esittelemään itsensä pätevästi ja valmistautumaan työhaastatteluihin. Lisäksi hän asetti päivittäisiä tavoitteita, jotka liittyivät palvelujen löytämiseen, yhteyksien luomiseen ja osallistumiseen tapaamisiin kasvokkain.

”Omavaraisuusluokka ei ole mikä tahansa luokka. Se on innoitusta. Siellä tuntee Hengen läsnäolon”, hän kertoo. ”Luokassamme meitä opetettiin osoittamaan uskoa, olemaan ututteria, työskentelemään ahkerasti ja anomaan Herralta – turvaamaan työpaikan löytämiseksi paitsi omiin taitoihimme ja kykyihimme myös taivaallisen Isän apuun.”

Paremman työpaikan hankkiminen -ryhmänsä ansiosta sisar Gregory sai laajaa kokemusta siitä, kuinka kertoa pätevyystään ja olla yhteydessä ihmisiin ja liikeyrityksiin käyttäen verkostoitumiskeinoa nimeltä ”Puoli minuuttia minusta”. Puoli minuuttia minusta -esitys auttaa työnantajia ymmärtämään, millaista työpaikkaa työnhakija on etsimässä, millaista kokemusta hänellä on ja kuinka hän voisi auttaa liikeyritystä menestymään.

Suunnilleen kahdeksan viikkoa kurssinsa alkamisen jälkeen sisar

Gregory tunsi yhtenä päivänä innoitusta polvistua rukoilemaan apua koko päivän ajan.

”Nöyryin”, hän kertoo. ”Minä todellakin tarvitsin sitä, että taivaallinen Isä auttaisi minua löytämään jotakin. En sanonut, että haluan olla päällikkö tai haluan ansaita sen ja sen verran rahaa. Tarvitsin vain työpaikan. Vuodatin Herralle sydämeni.”

Sen päivän ”kotitehtävänä” hän lähetti sähköisen hakemuksen viiteen työpaikkaan. Heti seuraavana päivänä eräs työnantajaehdokas soitti ja halusi haastatella häntä pankin haarakonttorin virkailijan tehtävään. Sisar Gregory oli innoissaan siitä, että hänen rukouksiinsa oli vastattu niin nopeasti.

”En jännittänyt haastattelua, koska olin harjoitellut kurssilla niin pitkään”, kertoo sisar Gregory. Siitä huolimatta ennen haastattelua hän rukoili palavasti. ”Taivaallinen Isä”, hän anoi, ”annathan suuhuni sanat siten, että voin vastata oikein ja että minua haastattelevat henkilöt voivat nähdä, mitä arvokasta minulla on tarjottavana.”

”Se muuttaa elämännenne”

Maaliskuussa 2018, muutama päivä sisar Gregoryn haastattelun jälkeen, Mickey ja Margaret Foster ajoivat Newport Beachin vaarnakeskuksen pysäköintipaikalle vierailukseen sinä iltana Paremman työpaikan hankkiminen -ryhmässä. Fosterit, jotka palvelivat siihen aikaan omavaraisuuspalvelujen kokonaisina vanhempina lähetyssaarnaajina, saapuivat perille aikaisiin ja yllättyivät

nähdessään, että Blanca oli jo pysäköinyt oman autonsa.

”Hän oli niin innoissaan, että hän riensi automme luo kertomaan meille, että hän oli juuri saanut työpaikan”, vanhin Foster kertoo. ”Hän kuvaili, kuinka paljon hän rakasti taivaallista Isäänsä ja mitä omavaraisuushanke ja hänen omavaraisuusryhmänsä olivat merkinneet hänelle hänen etsiessään työpaikkaa.”

Sisar Gregory todisti Fostereille myös, ettei hän ollut koskaan tuntenut olevansa lähempänä Vapahtajaa tai tuntenut enemmän Hänen henkilökohtaista vaikutustaan omassa elämässään. Kiitollisuuden ja tunteiden häkellyttäminä kaikki kolme itkivät. Vuosi myöhemmin sisar Gregory on yhä kiitollinen omavaraisuusryhmästään, taivaallisesta avusta ja työpaikastaan pankkivirkailijana.

”Palkka on hyvä. Työaika on hyvä. Edut ovat hyviä”, hän sanoo. Hän käyttää taitojaan, omaksuu uusia kykyjä ja ”kasvaa yhtiön sisällä”.

”Osallistuminen 12 viikon pituiseen Paremman työpaikan hankkiminen -ryhmään on paras sijoitus, jonka voisi tehdä”, hän sanoo jokaiselle, joka etsii työpaikkaa tai haluaa vaihtaa työpaikkaa. ”Se auttaa paitsi päivittämään oman ansioluettelon ja käyttämään taitojaan, myös oppimaan uskon osoittamista ja todistuksen vahvistamista. Juuri sillä on vaikutusta. Luokka kestää vain pari tuntia joka viikko, mutta siitä on todella apua. Se muuttaa elämännenne.” ■

Tehtävä Johnille

Kun vuosia sitten olin uusi piispa, huomasiin erään uskollisen sisaren, joka kävi kirkossa aina ilman aviomiestään Johnia. Sain kuulla, että John oli ollut aiemmin seurakunnanjohtaja sinä aikana, kun heidän seurakuntakeskustaan oli rakennettu. Hän sai seurakuntalaisilta niin vähän apua, että hän ajoi itsensä loppuun tehdessään suurimman osan työstä, ja hänestä tuli vähemmän aktiivinen.

Kun seurakunnan jäseniä tuli käymään heidän kodissaan, hän syytti aina savukkeensa ja asetti oluttölkin tuolinsa viereen ikään kuin sanoakseen: ”Ette saa minua takaisin.”

Lopulta sain tietää, että John oli kodinkoneiden korjaaja.

Seurakunnan iäkkäämmät jäsenet pyysivät minua usein korjaamaan laitteita. Nyt kun tiesin Johnin taidoista, soitin aina Johnille ja kysyin neuvoa korjaamisiin.

Jatkoin tätä ehkä vuoden ajan. Niihin aikoihin meillä oli tarve kutsua seurakunnan kirjuri. Rukousten ja harjinnan jälkeen tunsin innoitusta esittää kutsun tehtävään Johnille.

Kerroin tästä vaarnanjohtajalle, ja hän sanoi: ”Emme voi kutsua häntä nyt! Hän tupakoi ja juo olutta.” Pyysin vaarnanjohtajaa siltikin kutsumaan Johnin puhutteluun. John tuli puhutteluun, mutta vastasi painokkaasti: ”Ei, en ole kelvollinen.”

Asiat jatkuivat entiseen malliin – John pysyi vähemmän aktiivisena ja minä jatkoin neuvojen kysymistä. Tänä aikana en sanonut hänelle mitään palaamisesta kirkkoon. Pyysin vaarnanjohtajaa puhuttelemaan Johnin toistamiseen. Jälleen John vastasi kieltävästi, mutta tällä kertaa hän lisäsi: ”Kerron sinulle, kun olen valmis.”

Tämän jälkeen soitin yhä Johnille ja pyysin neuvoja ja olin hänelle ystävä parhaan kykyini mukaan.

Eräänä päivänä vastasin puhelimeen ja kuulin: ”Onko siellä vanha kunnan piispa?” Hän oli alkanut nimittää minua sillä tavoin. ”Täällä on John.

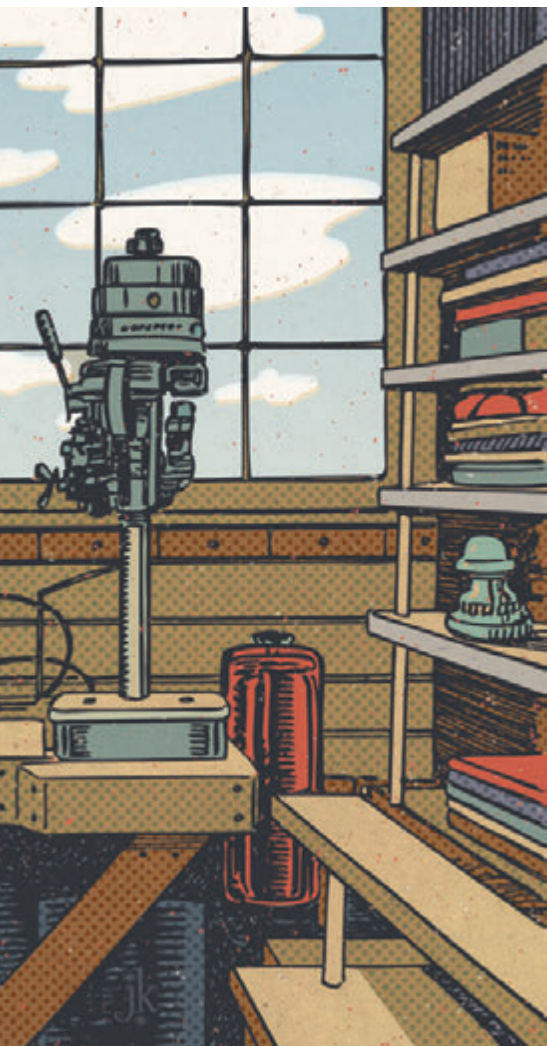
Menetyksen siunaus

Olen valmis.” Sitten hänet kutsuttiin seurakuntamme kirjuriksi, ja hän palveli siinä tehtävässä.

Vuosien kuluessa John palveli lukuisissa muissakin tehtävissä. Hän ja hänen vaimonsa palvelivat yhdessä lähetystyössä, ja tällä hetkellä he palvelevat temppelissä. Viisikymmenvuotishääpäivämme juhlassa John kirjoitti viestin, jossa luki: ”Piispa, kiitos, että pelastit elämäni.”

En voi sanoin kuvata sitä iloa, jota tunnen tietäessäni, että John palasi kirkkoon osittain sen ansiosta, että olin kärsivällinen ja pyysin häneltä apua, kun tarvitsin sitä. ■

Burke Waldron, Utah, USA

Pitkällisen yrittämisen jälkeen odotimme viimeinkin ensimmäistä lastamme. Millainen ilo ja millaisia tunteita! Kaikki sujui hyvin. Tyttäreemme kehittyi ja kasvoi, ja kaikki ympärilämmelä olivat yhtä onnellisia kuin me tämän kauan odotetun siunauksen johdosta, että saimme tyttären.

Mutta sitten alkoivat komplikaatiot. Harvinainen veri- ja maksakomplikaatio uhkasi sekä vauvan että minun henkeä. Lisäksi lääkärit huomasivat istukassa verihyytymän. Kun olin ollut raskaana kuusi kuukautta, tyttäreemme oli välttämätöntä syntyä.

Kun hän syntyi, hän painoi vain alle puoli kiloa ja pituutta hänellä oli vain 25 senttimetriä. Sairaalassa hoitajat nimittivät häntä ”pieneksi soturiksemme”. Mutta neljä päivää hänen syntymänsä jälkeen hänen tilansa heikkeni ja hän menehtyi. Se, että olin synnyttänyt tyttäreni ja sitten palannut kotiin ilman että hän oli sylissäni, ja se, että näin kotona hänen pienet tavaransa, aiheutti minussa käsittämätöntä tuskaa!

Matkustin hänen pieni arkkunsa sylissäni lähes 300 kilometriä, kunnes saavuimme kotikaupunkiimme Garruchosiin ja hautasimme hänet sinne. Ajoittain pystyin tuntemaan hänen läsnäolonsa aivan kuin hän koskettaisi kädellään kasvojeni. Mieheni

Sain tietää, että John oli kodinkoneiden korjaaja, joten otin tavaksi soittaa hänelle ja pyytää neuvoa korjaamisiin. Hän aina kertoi minulle, mitä piti tehdä, ja sitten sain korjattua laitteen kuntoon.

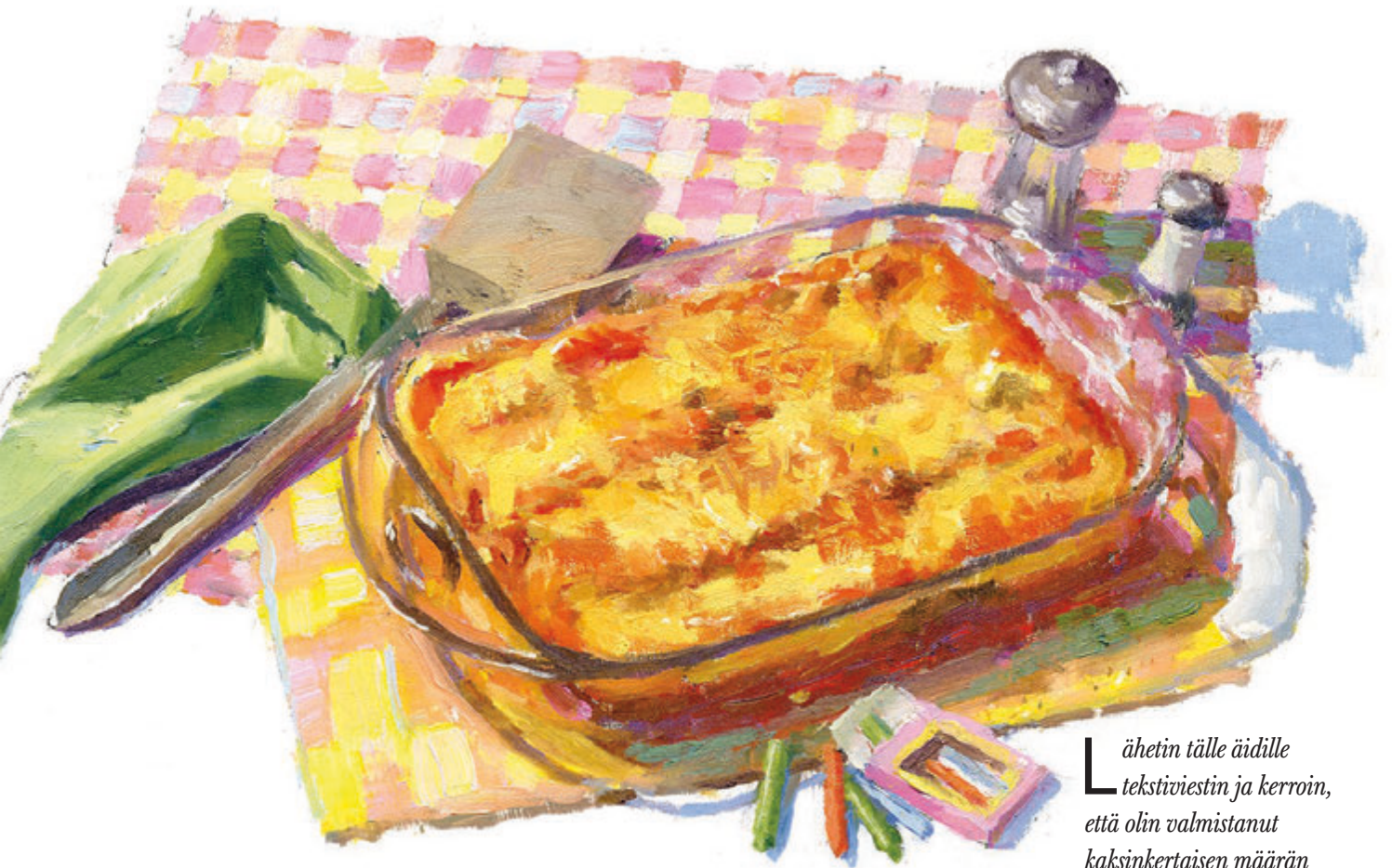
Gustavo pyhitti haudan, ja hautasimme hänet.

Vietimme vanhempieni kodissa kolme päivää, ja sinne tuli ihmisiä tapaamaan meitä. Jotkut eivät pystyneet ymmärtämään, kuinka Jumala salli tämän tapahtua meille. Mutta me emme koskaan kyseenalaistaneet Herraa. Hän valitsi meidät vanhemmiksi tälle erityiselle henkilölle, tälle pikkukenkelle, joka tarvitsi niin vähän päiviä tämän maan päällä täyttääkseen tehtävänsä. Emme nähneet tätä rangaistuksena tai koettelemuksena. Näimme sen siunauksena. Nyt meidän velvollisuutenamme on olla kelvollisia saadaksemme olla jälleen hänen kanssaan.

Evankeliumi antaa meille valoa, voimaa ja toivon siitä, että saamme jonakin päivänä mahdollisuuden kasvattaa hänet. Tietenkin olemme ajoittain surullisia, ja toisinaan tunnemme tyhjyyttä. Mutta sitten Henki lohduttaa meitä.

Yritämme saada toisen vauvan, ja tiedämme, että asiat tapahtuvat Herran suunnitelman ja ajoituksen mukaisesti. Taivaallinen Isä rakastaa meitä eikä koskaan hylkää meitä. Kuinka kiitollisia olemmekaan Hänelle siitä, että Hän on valmistanut meille keinon elää jonakin päivänä yhdessä perheenä. ■

Patrícia Moraes, Rio Grande do Sul, Brasilia

Lähetin tälle äidille tekstiviestin ja kerroin, että olin valmistanut kaksinkertaisen määrän lasagnea ja halusin tuoda sitä hänelle ja hänen perheelleen.

Syntymäpäivälasagne

Olin pitkään tuntenut halua leipoa leipää tai tehdä vähän enemmän ruokaa ja vain käydä viemässä sen jollekulle seurakunnassamme osoittaakseni rakkautta ja Herran rakkautta heitä kohtaan, mutta en ollut koskaan tehnyt sitä.

Pidän ruoanlaitosta, mutta nykyään asun aviomieheni kanssa kahden.

Niinpä valmistan pienempiä aterioita, koska isoista aterioista jää meille syötävää tavallisesti muutamaksi päiväksi.

Eräänä iltana päätin valmistaa lasagnea. Sen sijaan että olisin tehnyt yhden ison vuoallisen, tein kaksi pienempää vuoallista. Sillä tavoin voisimme syödä toisen päivälliseksi ja voisin antaa toisen vuoan jollekulle, joka tarvitsisi sitä.

Soitin Apuyhdistyksen johtajalle ja kysyin, tarvitsiko kukaan kotiin toimitettua aterialla. Hän mainitsi erään

yksinhuoltajaäidin, joka oli töissä ja jolla oli kaksi lasta. Sinä iltapäivänä lähetin tälle äidille tekstiviestin ja kerroin, että olin valmistanut kaksinkertaisen määrän lasagnea ja halusin tuoda sitä hänelle ja hänen perheelleen.

Hän vastasi viestiini näin: ”Onpa kummallista! Totta kai, se kuulostaa hienolta!” Hän oli yhä töissä, mutta hänen lapsensa olisivat kotona, joten voisin viedä aterian heille milloin tahansa.

Hieman myöhemmin hän lähetti minulle jälleen viestin ja kysyi: ”Tiesitkö, että tänään on minun syntymäpäiväni?” Vakuutin hänelle, ettei minulla ollut siitä aavistustakaan. Hän vastasi: ”No, hyvää syntymäpäivää minulle!”

Kun vein aterian heille, hän oli juuri

päässyt töistä. Hän oli haltioissaan, samoin hänen lapsensa.

Sunnuntaina kirkossa hän tuli luokseni ja kyynelisin kertoi minulle, että joka vuosi hänen syntymäpäivänään hänen isoäitinsä oli aina valmistanut hänelle aterian – ja se oli aina lasagnea. Hänen isoäitinsä oli kuollut edellisenä vuonna, ja tämä oli ensimmäinen syntymäpäivä, jolloin hänen isoäitinsä ei ollut paikalla valmistamassa hänelle lasagnea.

Kun vein lasagnen heille hänen syntymäpäivänään, se vahvisti hänen todistustaan siitä, että Herra on tietoinen hänestä ja rakastaa häntä. Ja se vahvisti minun todistustani siitä, että jos me tarjoudumme olemaan välineenä Herran käsissä, Hän näyttää meille, missä voimme palvella. ■

Julkaistaan nimettömänä, Texas, USA

150 sivua torstaihin mennessä?

Olin elämäni pohjalla. Vaimoni oli sanonut haluavansa avioeron jätettyään minut toisen miehen vuoksi. Olin 30-vuotias ja asuin äitini luona. Olin myös menettämässä työpaikkani.

Vastaava toimittaja siinä sanomalehdessä, jossa työskentelin, varoitti minua: ”Jos vielä kerran tulet töihin humalassa, joudut välittömästi irtisanotuksi.” Kotimatalla mietin, kuinka saisin lopetettua juomisen.

Juuri silloin kaksi lähetyssaarnaajaa pysäytti minut ja kertoi minulle Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta. Sanoin heille, etten ollut kiinnostunut. Mutta toimittajana tunsin, että minun piti antaa heille korttini.

Muutama päivä myöhemmin äitini kertoi minulle, että kaksi amerikkalaista oli tullut tapaamaan minua.

”Heillä on sinun korttisi”, äiti sanoi.

He olivat ne samat lähetyssaarnaajat, jotka olin tavannut muutama päivä aiemmin. Toinen heistä ojensi minulle

esitteen ja kertoi profeetta Joseph Smithistä. Sitten hänen toverinsa ojensi minulle Mormonin kirjan. Hän kysyi, lukisinko siitä muutamia lukuja. Kun lupasin tehdä niin, hän katsoi minua tiiviisti ja kysyi, lukisinko 150 sivua.

”Mahdotonta!” sanoin.

”No, tulemme takaisin torstaina”, hän sanoi. Se olisi muutaman päivän kuluttua. En uskonut ehtiväni lukemaan niitä sivuja siinä ajassa.

Seuraavana päivänä töiden jälkeen tunsin voimakasta halua etsiä ystäväni ja mennä juomaan. Sitten muistin vastaavan toimittajan varoituksen ja ne 150 sivua, jotka minua oli pyydetty lukemaan. Menin kotiin ja aloin lukea Mormonin kirjaa. Luin myös esitteen Joseph Smithistä.

Henki kosketti sydäntäni lukiesani Joseph Smithistä. Tunsin myös Mormonin kirjan olevan totta, kun luin ja opin lisää Vapahtajasta. Pian

olin lukenut 150 sivua. Torstaina lähetyssaarnaajat palasivat ja kysyivät, olinko lukenut.

”Kyllä!” sanoin. ”Kaikki 150 sivua!”

Halusin tietää lisää. Kun he opettivat minulle viisauden sanasta, sanoin heille, että olin valmis luopumaan alkoholista.

Seuraavana sunnuntaina menin ensimmäistä kertaa paasto- ja todistuskokoukseen. Lausuin juuri saamani todistuksen Joseph Smithistä ja Mormonin kirjasta. Hieman myöhemmin minut kastettiin ja konfirmoitiin kirkon jäseneksi.

Näiden 48 vuoden aikana kasteeni jälkeen olen yrittänyt pitää käskyt ja pysyä lähellä kirkkoa. Solmin uuden avioliiton ja palvelin vaimoni kanssa lähetystyössä. Vuosien varrella olen ottanut vastaan monia kirkon tehtäviä. Nykyään palvelen temppelissä. Aina kun olen siellä, kiitän Herraa siitä, että Hän veti minut pois pimeydestä ja toi minut valoon. ■

Hildo Rosillo Flores, Piura, Peru

Kotimatalla mietin, kuinka saisin lopetettua juomisen. Juuri silloin kaksi lähetyssaarnaajaa pysähtyi puhumaan kanssani.

Pyhä ruumiimme

Marissa Widdison
kirkon lehdet

Mikäli me emme opeta lapsillemme ruumiimme iankaikkista merkitystä, maailma puuttuu innokkaasti asiaan ja opettaa meidän puolestamme lapsillemme väärä asioita.

Jakeessa 1. Kor. 6:19 apostoli Paavali opettaa, että ruumiimme on pyhä: ”Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli? Tämän Hengen on Jumala antanut asumaan teissä.” Tätä ei maailma opeta. Sen sijaan lapsiamme ympäröivät hämmäntävät viestit, jotka herättävät kysymyksiä ja luovat epäilyksiä.

Mikä on kehon täydellinen koko?

Millaisia vaatteita pitäisi käyttää?

Mihin minun pitäisi käyttää kehoani?

Tässä on muutamia ideoita siihen, kuinka auttaa lapsia arvostamaan omaa kehoaan upeana välineenä hyvän tekemiseen.

Ruumis on lahja

Kehoja on erimuotoisia, erivärisiä, erikokoisia erilaisin kyvyin ja taidoin. Kenties arvokkain viesti, jonka voimme välittää lapsillemme, on se, että *jokainen* keho eli ruumis on kallisarvoinen siunaus. Fyysisen ruumiin saaminen on tärkeä osa onnensuunnitelmaa – meidän sielummehan muodostuu meidän hengestämme ja meidän ruumiistamme! (Ks. OL 88:15.) Kuten Paavali opetti, meidän ruumiimme on Pyhän Hengen temppeli.

Lapset, kuten aikuisetkin, saattavat turhautua siihen, miltä heidän ruumiinsa näyttää tai kuinka se toimii. Se ei haittaa. Auta lastasi ymmärtämään, että epätäydellisenkin ruumis sallii meidän oppia ja kasvaa. Voimme näyttää esimerkkiä keskittymällä niihin hyviin asioihin, joita kehomme pystyy tekemään, sen sijaan että kantaisimme liiaksi huolta siitä, miltä kehomme näyttää, tai vertaisimme kehoamme muihin. Jonakin päivänä jokainen meistä nousee ylös kuoleista ja ruumiimme ”palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa” (Alma 40:23).

Kehosta huolehtiminen

Terveelliset tavat, joita lapset oppivat, siunaavat heitä koko heidän elämänsä ajan. Meillä vanhemmilla on merkittävä vaikutus siihen, mitä ruokaa he syövät, mihin fyysisiin toimintoihin he osallistuvat, mitä hygieniaan liittyviä tottumuksia heillä on ja millä muilla tavoin he pitävät huolta kehostaan. Sen lisäksi että kannustamme heitä pysymään terveisinä, voimme luoda perheympäristön, joka on mallina hyvistä valinnoista. Tähän sisältyy se, että lasten kanssa keskustellaan avoimesti ja ilman häpeää sukupuolisesta läheisyydestä ja siitä, mitä kehon muutoksia on odotettavissa, kun lapset kasvavat. (Katso apua lapsen ikätasoon sopiviin keskusteluihin oppaasta *A Parent's Guide* [Vanhemman opas] sivustolla churchofjesuschrist.org.)

Väkivallan välttäminen

Valitettavasti maailmanlaajuisesti joka neljäs kokee lapsena väkivaltaa.¹ Me voimme tehdä työtä suojellaksemme ja voimaannuttaaksemme lapsiamme. Voimme opettaa heidät sanomaan ”ei” asioille, jotka eivät tunnu heistä hyvältä, ja että jos joku satuttaa heitä, heidän tulee pyytää apua – ja jatkaa pyytämistä, kunnes he ovat turvassa. Voimme opettaa heille kehon osien täsmälliset nimitykset, keskustella emotionaalisesti turvallisella tavalla heillä olevista kysymyksistä ja kannustaa heitä kiinnittämään huomiota Hengen vaikutukseen. (Ks. ”Lasten suojeleminen” tulevassa lokakuun 2019 *Liahonassa*.)

Mediassa on monia vahingollisia viestejä kehostamme. Mitä lapsemme lukevat, katselevat ja kuuntelevat? Kun opetamme lapsiamme tunnistamaan ja välttämään vahingollista mediatarjontaa, he pystyvät paremmin erottamaan totuuden valheista. (Ks. ”Growing a Healthy Technology Garden”, *Ensign*, huhtikuu 2017.)

Ystävällisyys

Esitämmekö joskus epäystävällisiä huomautuksia jonkun henkilön kehosta – myös omastamme? Jos teemme niin, me näytämme vahingollista esimerkkiä nuorillemme. Sen sijaan voimme ottaa tavaksi ilmaista kiitollisuutta kaikesta, mitä kehomme pystyy tekemään. Voimme näyttää esimerkkiä ystävällisistä sanoista kehumalla ihmisiä heidän tekemisistään ja ominaisuuksistaan eikä vain heidän ulkomuodostaan.

Lopuksi – muut saattavat kohdella ruumistaan tavoilla, joita meitä opetetaan välttämään. Kun opetamme lapsiamme pysymään crossa tatuoinneista, lävistyksistä ja säädyttömistä vaatteista, pitäkäämme huoli siitä, että samalla opetamme heitä olemaan ystävällisiä. Vaikka emme ehkä olekaan samaa mieltä valinnoista, joita ihmiset tekevät, meidän tulee aina kohdella muita rakkautta ja kunnioitusta osoittaen. ■

VIITE

1. Ks. Maailman terveysjärjestö, ”Violence and Injury Prevention”, www.who.int/violence_injury_prevention/violence/child.

LAPSILLE

Tämän kuukauden

Ystävä-lehdessä:

- ”Ruumiisi on temppeleli” (elokuu 2019, s. Y12)

Voit hakea lisää lähdeaineistoja menemällä sivustolle lessonhelps.lds.org ja nap-sauttamalla ”Bodies” [Kehot].

TEINI-ikäisille

Tämän kuukauden *Liahonassa*:

- Kaikissa nuorten osion artikkeleissa (ks. s. 50) opetetaan oppia, joka liittyy ruumiiseen.

Lisää lähteitä on sivustolla youth.lds.org.

LUKU 2

Kirkkautta kylliksi

Toimituksen huomautus: Tämä on Pyhät-kirjasarjan osan 2 Yksikään epäpyhä käsi luku 2. Edellisessä luvussa heinäkuun lehdessä kuvailaan muuttavien pyhien etujoukkoa nimeltä ”Israelin leirikunta”. He ovat leirytyneet Sugar Creekin varrelle, suhteellisen lyhyen matkan päähän Nauvoosta Mississippijoen toiselle puolelle. Maaliskuun 1. päivänä 1846 Brigham Young alkoi johtaa etujoukkoa kohti länttä.

Kun Brigham Youngin kanssa matkaavat pyhät olivat lähdössä Sugar Creekistä, 43-vuotias Louisa Pratt jäi Nauvooseen valmistautuen lähtemään kaupungista neljän pienen tyttärensä kanssa. Kolme vuotta aiemmin Herra oli kutsunut hänen aviomiehensä Addisonin lähetystyöhön Tynnenmeren saarille. Siitä asti Louisan oli ollut vaikeaa pysyä yhteydessä mieheensä, koska postipalvelu oli epäluotettavaa Nauvoon ja sen Ranskan Polynesiaan kuuluvan Tubuain saaren välillä, jossa Addison palveli. Useimmat Addisonin kirjeistä olivat saapuessaan monen kuukauden takaisia, ja jotkin olivat yli vuoden takaisia.

Addisonin viimeisestä kirjeestä kävi ilmi, ettei Addison ehtisi ajoissa kotiin lähteäkseen länteen Louisan kanssa. Kahdentoista koorumi oli kehottanut Addisonia jäämään Tynnenmeren saarille, kunnes hänet kutsuttaisiin kotiin tai hänen tilalleen lähetettäisiin lähetysaarnajia. Yhdessä vaiheessa Brigham oli toivonut voitansa lähettää saarille lisää lähetysaarnajia, kun pyhät olisivat saaneet endaumentin, mutta Nauvoosta lähtö oli lykännyt tuota suunnitelmaa.¹

Louisa oli halukas kulkemaan matkan ilman aviomiestään, mutta sen ajattelemisen pelotti häntä. Hän inhosi lähtöä Nauvoosta ja temppelin jättämistä eikä hän nauttinut ajatuksesta matkata vankkureissa yli Kalliovuorten. Hän halusi myös nähdä ikääntyvät vanhempansa Kanadassa – kenties viimeisen kerran – ennen kuin lähtisi länteen.

Jos hän myisi härkävaljakkonsa, hän voisi saada riittävästi rahaa vierailukseen vanhempiensa luona ja varatakseen laivamatkan perheelleen Kalifornian rannikolle, jolloin he välttäisivät kokonaan matkan maan halki.

Louisa oli lähestulkoon tehnyt päätöksen lähteä Kanadaan, mutta jokin siinä ei tuntunut oikealta. Hän päätti kirjoittaa Brigham Youngille huolistaan, jotka liittyivät maan halki matkustamiseen, ja halustaan nähdä vanhempansa.

”Jos sanot, että härkävankkurimatka on paras tie pelastukseen, niin lähden sille sydän ja kädet valmiina”, hän kirjoitti, ”ja uskon, että voin kestää sen valittamatta kuten kuka muu nainen tahansa.”²

Hieman myöhemmin viestintuoja toi Brighaminkin vastauksen. ”Tule mukaan. Härkävaljakkopelastus on turvallisin tapa”, Brigham kirjoitti hänelle. ”Tapaamme veli Prattin erämaassa, minne sijoitumme, ja hän tulee pettymään suuresti, ellei hänen perheensä ole kanssamme.”

Louisa pohti tätä neuvoa, terästi sydämensä edessä olevan vaikean taipaleen varalle ja päätti seurata pyhien pääjoukkoa, olipa edessä sitten elämä tai kuolema.³

Sinä keväänä työmiehet kiirehtivät saadakseen temppelin valmiiksi ennen sen julkista vihkimistä 1. toukokuuta. He asensivat tiililattian kastealtaan ympärille, sovittivat koristeelliset puutyöt paikoilleen ja maalasivat seinät. Työ jatkui kaiken päivää ja usein yöhön asti. Koska kirkolla ei ollut juuri rahaa maksaa työmiehille, monet heistä uhrasivat osan palkastaan varmistaakseen, että temppeli oli valmiina vihittäväksi Herralle.⁴

Kaksi päivää ennen vihkimistilaisuutta työmiehet saivat maalattua ensimmäisen kerroksen kokoussalin. Seuraavana päivänä he lakasivat pölyn ja rojun suuresta salista ja valmistautuivat tilaisuuteen. Työmiehet eivät pystyneet viimeistelemään jokaista huonetta, mutta he tiesivät, ettei se estäisi Herraa ottamasta vastaan temppeliä. Koska he olivat varmoja siitä, että olivat täyttäneet Jumalan käskyn, he maalasivat kokoussalin itäpäädyssä olevien korokeistuimien yläpuolelle sanat: ”Herra on nähnyt uhrimme.”⁵

Kirkon johtohenkilöt olivat tietoisia velastaan työmiehille, joten he ilmoittivat, että vihkimistilaisuuden ensimmäinen istunto olisi hyväntekeväisyystapahtuma. Siihen osallistujia pyydettiin lahjoittamaan dollari, ja

lahjoitusvaroilla autettaisiin köyhtyneitä työntekijöitä.

Toukokuun 1. päivän aamuna 14-vuotias Elvira Stevens lähti leiristä Mississippin länsipuolelta ja ylitti joen voidakseen osallistua vihkimistilaisuuteen. Elvira oli orpo. Hänen vanhempansa olivat kuolleet pian perheen muutettua Nauvooseen, ja hän eli nyt naimisissa olevan siskonsa luona. Kun kukaan muu leiristä ei voinut lähteä mukaan vihkimistilaisuuteen, hän meni sinne yksin.

Koska tiedettiin, että voisi viedä vuosia, ennen kuin temppeli rakennettaisiin länteen, apostolit olivat toimittaneet endaumentin muutamille nuorille naimattomille henkilöille, myös Elviralle. Nyt kolme kuukautta myöhemmin hän kiipesi jälleen kerran temppelin oville johtavat portaat, antoi dollarin ja löysi istumapaikan kokoussalista.⁶

Istunto alkoi kuoron laulamalla laululla. Sitten Orson Hyde piti vihkimisrukouksen. ”Suothan Henkesi asua täällä”, hän pyysi, ”ja kaikkien tuntee sydämessään se pyhä vaikutus, että Hänen kätensä on auttanut tässä työssä.”⁷

Elvira tunsu huoneessa taivaallisen voiman. Istunnon päätyttyä hän lähti takaisin leiriin, mutta kaksi päivää myöhemmin hän palasi seuraavaan istuntoon toivoen, että tuntisi jälleen saman voiman. Orson Hyde ja Wilford Woodruff pitivät saarnat temppelityöstä, pappudesta ja ylösnousemuksesta. Ennen istunnon päättymistä Wilford ylisti pyhiä temppelin valmiiksi saamisesta, vaikka he joutuisivatkin jättämään sen.

”Tuhannet pyhät ovat saaneet siinä endaumenttinsa, eikä se valo sammu”, hän sanoi. ”Tässä on kirkkautta kylliksi temppelin rakentamiseen.”

Istunnon päätyttyä Elvira palasi leiriin ylittäen joen vielä viimeisen kerran.⁸ Sillä välin pyhät Nauvoossa viettivät lopun päivää ja yötä pakaten ja vieden pois tuoleja, pöytiä ja muita huonekaluja, kunnes temppeli oli tyhjä ja se jätettiin Herran käsiin.⁹

Kauempana reitillä edessäpäin Brigham ja Israelin leirikunta pysähtyivät paikkaan nimeltä Mosquito Creek, joka ei ollut kaukana Missourijoesta. He olivat nälkäisiä, kaksi kuukautta jäljessä aikataulustaan ja äärimmäisen köyhiä.¹⁰ Silti Brigham vaati edelleen, että Kalliovuorten yli lähetettäisiin etujoukko. Hän uskoi, että pyhien ryhmän piti tehdä matka siihen vuodenaikaan, sillä niin kauan kuin kirkko vaeltaisi ilman kotia, sen viholliset yrittäisivät hajottaa sen tai estää sitä etenemästä.¹¹

Brigham tiesi kuitenkin, että sellaisen ryhmän varustaminen rasittaisi pyhien voimavaroja. Vain harvoilta liikennerahaa tai tarvikkeita, ja Iowa tarjosi niukalti mahdollisuuksia palkalliseen työhön. Monet pyhät olivat myyneet arvokasta omaisuuttaan matkan varrella pärjätäkseen preerialla tai olivat olleet tilapäistöissä ansaitakseen rahaa ruokaan ja tarvikkeisiin. Kun leiri muuttaisi länteen päin ja uudisasutukset harvenisivat, mahdollisuuksia niihin olisi yhä vaikeampi löytää.¹²

Brighamia painoivat muutkin asiat. Pyhät, jotka eivät kuuluneet etujoukkoon, tarvitsivat paikan, missä viettää talven. Omaha-intiaanit ja muut alkuperäiskansoihin kuuluvat, jotka asuttivat maata Missourijoesta länteen, olivat halukkaita antamaan pyhille luvan leirytyä siellä talven yli, mutta hallituksen edustajat olivat vastahakoisia antamaan heille lupaa asetua suojelluille intiaanimaille pitkäksi aikaa.¹³

Brigham tiesi myös, että sairaat ja rutiköyhät pyhät Nauvoossa luottivat siihen, että kirkko veisi heidät länteen. Jonkin aikaa hän oli toivonut auttavansa heitä myymällä arvokasta omaisuutta Nauvoossa, kuten temppelein. Tähän mennessä tämä hanke oli kuitenkin epäonnistunut.¹⁴

Kesäkuun 29. päivänä Brigham sai kuulla, että kolme Yhdysvaltain armeijan upseeria oli tulossa Mosquito Creekiin. Yhdysvallat oli julistanut sodan Meksikolle, ja presidentti James Polk oli valtuuttanut miehet värväämään 500 pyhää pataljoonaksi erästä sotatointa varten Kalifornian rannikolle. ■

Voit lukea täydellisemmän kertomuksen sivustolta saints.churchofjesuschrist.org tai lukea tämän artikkelin sähköisenä elokuuna Liahona-lehdestä Evankeliumi-aiheisessa kirjastossa tai sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org.

Sana Aihe viitteissä osoittaa, että lisätietoa on sivustolla saints.churchofjesuschrist.org.

VIITTEET

- Louisa Barnes Prattin kirje Brigham Youngille, 24. maaliskuuta 1846; Brigham Youngin kirje Addison Prattille, 28. elokuuta 1845, Brigham Young Office Files, CHL; ks. myös *Saints*, osa 1, luku 41. **Aihe:** Louisa Barnes Pratt
- Louisa Barnes Prattin kirje Brigham Youngille, 24. maaliskuuta 1846, Brigham Young Office Files, CHL; Louisa Barnes Pratt, päiväkirja ja omaelämäkerta, s. 127.
- Louisa Barnes Pratt, päiväkirja ja omaelämäkerta, s. 127.
- Mendenhall, päiväkirja, 1.–4. huhtikuuta 1846; Samuel W. Richards, päiväkirja, 22.–29. huhtikuuta 1846; Haight, päiväkirja, 6. huhtikuuta 1846; Morris, omaelämäkerta, s. 40–41.
- Samuel W. Richards, päiväkirja, 23. ja 29.–30. huhtikuuta 1846; Brigham Young, julkaisussa *Journal of Discourses*, 1. tammikuuta 1877, osa 18, s. 304; Lanman, *Summer in the Wilderness*, s. 31–33.
- Barney, "Ruins of the Nauvoo Temple"; *JSP*, CFM:525, huomautus 71.
- Historian's Office, General Church Minutes, Thomas Bullock -kirjanen nro 8, 1. toukokuuta 1846.
- Barney, "Ruins of the Nauvoo Temple"; Historian's Office, History of the Church, osa 15, [1.] toukokuuta 1846, s. 34; Scott, päiväkirja, 1. toukokuuta 1846; Woodruff, päiväkirja, 1. ja 3. toukokuuta 1846.
- Holzappel ja Cottle, "Visit to Nauvoo", s. 11. **Aihe:** Nauvoo Temple
- Bennett, *Mormons at the Missouri*, s. 45. **Aihe:** Pioneer Trek
- Historian's Office, History of the Church, osa 15, 28. kesäkuuta 1846, s. 87–89; Brigham Youngin kirje William Huntingtonille ja neuvostolle, 28. kesäkuuta 1846, Brigham Young Office Files, CHL.
- Orson Pratt, päiväkirja, helmikuu 1846; 6. maaliskuuta 1846; 19. kesäkuuta 1846; ks. myös Bennett, *Mormons at the Missouri*, s. 32–33.
- Brigham Youngin kirje William Huntingtonille ja neuvostolle, 28. kesäkuuta 1846, Brigham Young Office Files, CHL.
- "Conference Minutes", *Times and Seasons*, 1. marraskuuta 1845, vsk 6, s. 1011; Orson Pratt, päiväkirja, 28.–29. huhtikuuta 1846; Brigham Youngin kirje Jesse Littlelle, 20. tammikuuta 1846; Jesse Littlen kirje James K. Polkille, 1. kesäkuuta 1846, Jesse C. Little Collection, CHL.
- Historian's Office, History of the Church, osa 15, 29.–30. kesäkuuta 1846, s. 89–90; Quafe, *Diary of James K. Polk*, s. 444–450; Brigham Youngin kirje "kirkon korkealle neuvostolle", 14. elokuuta 1846, Brigham Young Office Files, CHL; ks. myös Arrington, *Great Basin Kingdom*, s. 21. **Aihe:** Mexican-American War

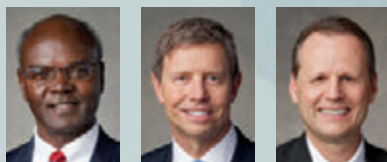
Lähes 500 myöhempien aikojen pyhiin kuuluvaa miestä ilmoittautui vapaaehtoisena palvelemaan Yhdysvaltain armeijassa ja marssimaan Kaliforniaan. Tätä joukkoa nimitettiin mormonipataljoonaksi.

Vyöhykkeiden johtotehtävät

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut, että seitsemän vyöhykettä Yhdysvalloissa ja Kanadassa yhdistetään kolmeksi vyöhykkeeksi. Tämä muutos sekä seuraavat vyöhykkeiden johtokuntien tehtävät tulevat voimaan 1. elokuuta.

Presidentti M. Russell Ballard, kahdenoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, on selittänyt, että vyöhykkeiden johtokunnat ”keskittyvät kunkin alueen erityistarpeisiin neuvon ja ohjaten alueellisia ja paikallisia johtohenkilöitä”. ■

Afrikan kaakkoinen vyöhyke

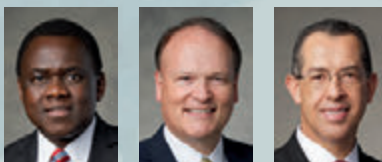

Joseph W.
Sitati
ensimmäinen
neuvonantaja

S. Mark
Palmer
johtaja

Joni L.
Koch
toinen
neuvonantaja

Afrikan läntinen vyöhyke

Edward
Dube
ensimmäinen
neuvonantaja

Marcus B.
Nash
johtaja

Hugo E.
Martínez
toinen
neuvonantaja

Aasian vyöhyke

Peter F.
Meurs
ensimmäinen
neuvonantaja

David F.
Evans
johtaja

David P.
Homer
toinen
neuvonantaja

Aasian pohjoinen vyöhyke

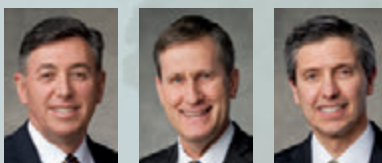

Takashi
Wada
ensimmäinen
neuvonantaja

Yoon Hwan
Choi
johtaja

L. Todd
Budge
toinen
neuvonantaja

Brasilian vyöhyke

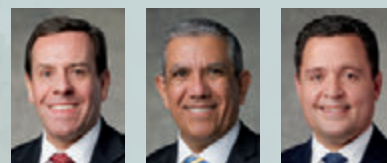

Adilson
de Paula
Parrella
ensimmäinen
neuvonantaja

Marcos A.
Aidukaitis
johtaja

Joaquín E.
Costa
toinen
neuvonantaja

Karibian vyöhyke

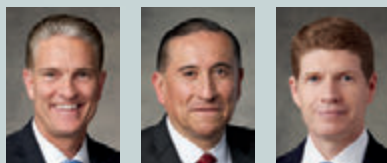

Eduardo
Gavarret
ensimmäinen
neuvonantaja

José L.
Alonso
johtaja

Jorge M.
Alvarado
toinen
neuvonantaja

Keski-Amerikan vyöhyke

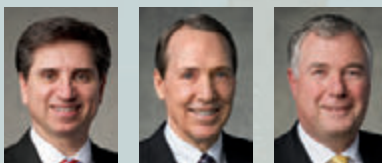

Brian K.
Taylor
ensimmäinen
neuvonantaja

Juan A.
Uceda
johtaja

Alan R.
Walker
toinen
neuvonantaja

Euroopan vyöhyke

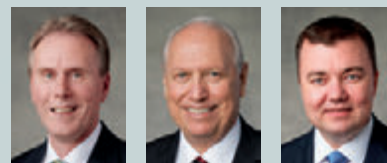

Massimo
De Feo
ensimmäinen
neuvonantaja

Gary B.
Sabin
johtaja

Erich W.
Kopischke
toinen
neuvonantaja

Euroopan itäinen vyöhyke

Hans T.
Boom
ensimmäinen
neuvonantaja

Christoffel
Golden
johtaja

Aleksei V.
Samaikin*
toinen
neuvonantaja

Meksikon vyöhyke

Rafael E. Pino
ensimmäinen
neuvonantaja

Arnulfo Valenzuela
johtaja

John C. Pingree jr.
toinen
neuvonantaja

Lähi-idän ja Afrikan pohjoinen vyöhyke

Larry S. Kacher
ensimmäinen
neuvonantaja

Anthony D. Perkins
johtaja

Jeffrey H. Singer*
toinen
neuvonantaja

Johdetaan kirkon
keskustoimistosta

Pohjois-Amerikan keskinen vyöhyke

Chi Hong (Sam) Wong
ensimmäinen
neuvonantaja

S. Gifford Nielsen
johtaja

Matthew L. Carpenter
toinen
neuvonantaja

Pohjois-Amerikan koillinen vyöhyke

Allen D. Haynie
ensimmäinen
neuvonantaja

Randall K. Bennett
johtaja

W. Mark Bassett
toinen
neuvonantaja

Pohjois-Amerikan kaakkoinen vyöhyke

Vern P. Stanfill
ensimmäinen
neuvonantaja

James B. Martino
johtaja

Hugo Montoya
toinen
neuvonantaja

Pohjois-Amerikan lounainen vyöhyke

Adrián Ochoa
ensimmäinen
neuvonantaja

Paul B. Pieper
johtaja

Kyle S. McKay
toinen
neuvonantaja

Pohjois-Amerikan läntinen vyöhyke

Scott D. Whiting
ensimmäinen
neuvonantaja

Kevin W. Pearson
johtaja

Jörg Klebingat
toinen
neuvonantaja

Tyyntenmeren vyöhyke

K. Brett Nattress
ensimmäinen
neuvonantaja

Ian S. Ardern
johtaja

Kazuhiko Yamashita
toinen
neuvonantaja

Filippiinien vyöhyke

Taniela B. Wakolo
ensimmäinen
neuvonantaja

Evan A. Schmutz
johtaja

Steven R. Bangerter
toinen
neuvonantaja

Etelä-Amerikan luoteinen vyöhyke

Jorge F. Zaballos
ensimmäinen
neuvonantaja

Enrique R. Falabella
johtaja

Mathias Held
toinen
neuvonantaja

Etelä-Amerikan eteläinen vyöhyke

Mark A. Bragg
ensimmäinen
neuvonantaja

Benjamín De Hoyos
johtaja

Juan Pablo Villar
toinen
neuvonantaja

Utahin vyöhyke

Randy D. Funk
ensimmäinen
neuvonantaja

Craig C. Christensen
johtaja

Walter F. González
toinen
neuvonantaja

* vyöhykeseitsenkymmen

Oman todellisen identiteetin ymmärtäminen

Mitä näet, kun katsot peiliin? Kiinnitätkö huomiota asioihin, joista et pidä ulkonäössäsi? Moititko itseäsi virheistäsi tai heikkouksistasi? Näetkö sellaisen henkilön kasvat, joka arvostelee sinua tuijottamalla takaisin?

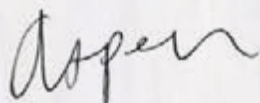
Vai näetkö itsesi Jumalan lapsena? Näetkö henkilön, joka ajattelee myönteisesti ja ilmaisee kiitollisuutta olosuhteista riippumatta? Näetkö sellaisen henkilön kasvat, joka kohtelee sinua myötätuntoisesti?

Kun ymmärrämme, keitä me todella olemme, voimme voittaa itsekriittisyyden, perfektionismin ja kulttuuriin liittyvät vahingolliset asenteet. Voimme lakata kiinnittämästä niin paljon huomiota peilikuvaamme ja sen sijaan pyrkiä heijastamaan Kristuksen valoa. Tämän numeron artikkelit käsittelevät kehoitsetuntoa ja auttavat sinua ymmärtämään paremmin oman arvos. Kerron joitakin näkemyksiä kehoitsetunnosta niiden totuuksien pohjalta, joita esitetään pyhissä kirjoituksissa ja temppelissä (ks. s. 44). Vain sähköisenä julkaistavassa artikkelissa Sandra Vanessa ilmaisee kiitollisuutta kehostaan käytyään kivuliaan mutta elämää mullistaneen matkan, joka liittyi vauvan saamiseen.

Sivulla 48 Marcus kertoo siitä, kuinka hän pääsi eroon kielteisestä minäkuvasta ja kuinka me kaikki voimme käsittää, että me todellakin olemme ”kyllin hyviä” – että Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta me voimme selviytyä kaikesta.

Me Kristuksen opetuslapset emme voi jäädä maailman koko ajan muuttuvien terveyttä ja ulkomuotoa koskevien filosofoiden pauloihin emmekä saa viedä hyvään terveyteen sitoutumistamme äärimmäisyyksiin. Muista, arvos ei perustu kehosi kokoon tai muotoon. Arvos on ääretön, ja se tulee Jumalalta.

Parhain terveisin
Aspen Stander

PARAS NEUVO...

Nuoret aikuiset kertovat parhaan neuvonsa, joka koskee oman kehoitsetunnun parantamista:

"Älä kanna huolta siitä, mitä muut ajattelevat – vaan mitä Herra ajattelee sinusta! Yritän muistaa, että ne ajatukset tulevat Saatanalta, koska hänellä ei ole ruumista."

– Lauren Appleby, Queensland, Australia

"Käytä aikaa siihen, että luot merkityksellisen suhteen Kristukseen. Lakkaa ajattelemasta itseäsi. Keskity muihin ja siihen, kuinka voit vaikuttaa maailmassa."

– Emily Speth, Utah, USA

"Ajattelen kaikkea, mitä kehoni voi tehdä: kantaa lasta, kävellä, juosta, pelata, laulaa ja auttaa muita."

– Blythe Brady, Utah, USA

Mikä on paras neuvo, minkä olet koskaan saanut riippuvuuksien voittamisesta – tarkoittaen myös sellaisia asioita kuin älypuhelimia ja videopelejä? Lähetä vastauksesi sivustolla liahona.lds.org 31. elokuuta 2019 mennessä.

KERRO KOKEMUKSISTASI

Onko sinulla jokin upea kokemus, josta haluaisit kertoa? Tai haluatko nähdä artikkeleita joistakin tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla niistä sinulta! Voit lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.lds.org.

TIETOA NUORIIN AIKUISIIN KUULUVISTA KIRJOITTAJISTA

Aspen Stander on ammatiltaan toimittaja, harrastukseltaan kirjoittaja ja innokas lukija. Hän pitää patikoinnista, matkustelusta, suklaasta ja pianonsoitosta.

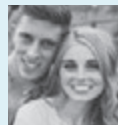
Marcus Paiz on teknologia-startup-yrityksen rekrytoija. Hän pitää kuntoilusta, laulamisesta ja ajan viettämisestä vaimonsa Sarahin ja heidän kolmen kissansa kanssa. Hän palveli kokoaikaisessa lähetystyössä Mesassa Arizonassa Yhdysvalloissa.

Sandra Vanessa Vargas-Corvalan on Meksikon pääkaupungista Méxicosta. Hän palveli kokoaikaisessa lähetystyössä Charlottessa Pohjois-Carolinassa Yhdysvalloissa. Hän on tubettaja, joka mielellään auttaa uusia äitejä, harrastaa joogaa, maalaa sekä viettää aikaa aviomiehensä Miqueasin ja heidän tyttärensä Sofian kanssa.

Aubrey Johnson on onnellisesti naimisissa elämänsä rakkauden kanssa ja rakastaa perhettään. Hän nauttii siitä, että saa auttaa muita löytämään iloa tosielämässä ja Instagram-tilinsä välityksellä.

TÄSSÄ OSASTOSSA

- 44 Luotu Hänen kuvakseen
Aspen Stander
- 48 Olen "kyllin hyvä" – kolme keinoa päästä eroon kielteisestä minäkuvasta
Marcus Paiz

JULKAISTAAN VAIN SÄHKÖISENÄ

Miksi olen kiitollinen raskauden jälkeisestä kehostani

Sandra Vanessa Vargas-Corvalan

Löydä iloa omasta itsestäsi
Aubrey Johnson

Löydät nämä artikkelit ja muutakin

- sivustolta liahona.lds.org
- kohdasta **NA-viikkojulkaisu** (Evankeliumiaiheisen kirjaston nuorten aikuisten osiossa)
- sivustolta [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona).

Luotu Hänen kuvakseen

Ruumistamme ei ole luotu sen vuoksi, että sillä pöyhkeillään tai sitä ylistetään tai se tuomitaan kauden subjektivistien mittapuiden mukaan. Se on luotu, jotta me saisimme iankaik-kisen elämän.

Aspen Stander

kirkon lehdet

Digitaalisenä aikakautena meitä pommitetaan viesteillä siitä, että ruumiimme ei ole kyllin hyvä, ellei se ole tietyn kokoinen ja muotoinen. Jotkin sosiaalisen median julkaisut näyttävät antavan ymmärtää, että meidän pitäisi juoda vain vihreitä smoothie-juomia, jotka on tehty luomuaineeksista, ja juosta 16 kilometriä päivässä, jotta saavuttaisimme ”täydellisen” kehon ja siten saisimme ihailua sekä ystäviltä, sukulaisilta että tuntemattomilta.

Monet meistä tuntevat häpeää sen vuoksi, mikä kehosamme ei mielestämme ole täydellistä. Meistä tuntuu, että koska emme voi olla täydellisiä – koska emme näytä samalta kuin joku Instagram-malli – me emme ansaitse rakkautta ja hyväksyntää.

Mutta mikään ei voisi olla kauempana totuudesta. Meidän ruumiimme on lahja Jumalalta. Sitä ei ole luotu sen vuoksi, että sillä pöyhkeillään tai sitä ylistetään tai se tuomitaan kauneuden subjektiivisten mittapuiden mukaan. Se on luotu, jotta me saisimme iankaikkisen elämän.

Jumalallisia totuuksia

Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä taivaallinen Isä esitteli pelastussuunnitelmansa hengille taivaassa. Osana Hänen suunnitelmaansa me saisimme ruumiin kokeaksemme kuolevaisuuden maan päällä. Fyysisessä ruumiissamme me käyttäisimme tahdonvapauttamme oppiaksemme evankeliumia ja vastaanottaaksemme toimitukset, jotka sallivat meidän palata asumaan Hänen luonaan ylösnousseina olentoina.

Niinpä pannakseen suunnitelman käyntiin ”Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät” (1. Moos. 1:27). Koska taivaallisella Isällämme on liha- ja luuruumis (ks. OL 130:22), oman ruumiin saaminen suosinulle mahdollisuuden tulla Hänen kaltaisekseen. Fyysinen ruumis ei ole vain epä mukava säilytyspaikka hengellemme – se on välttämätön meidän pelastuksellemme ja korotuksellemme.

Meitä ei ole kutsuttu pysymään tietyn painoisena tai mukautumaan tietyn yhteisön kauneusihanteisiin. Meidät on kutsuttu palvelemaan Jumalaa ja tulemaan enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi. Meidät on kutsuttu julistamaan evankeliumia, kasvattamaan vanhurskas perhe Herralle ja kulkemaan liittopolkua palataksemme taivaallisen Isämme luo.

Saatanan valheet

Jos ruumiin saaminen on niin suuri siunaus, miksi niin monilla ihmisillä on vaikeuksia kehoitsetunnon kanssa tai pakkomielle fyysisen ulkomuotonsa suhteen? Miksi niin monet ihmiset katsovat ruumistaan tuntien inhoa sen sijaan että tuntisivat sitä rakkautta ja huolenpitoa, jolla se on luotu?

Ruumiimme on etuoikeus ja lahja. Kenties yksi syy siihen, miksi Saatana aiheuttaa meille vaikeuksia rakastaa ja arvostaa ruumistamme, on se, että hänellä ei ole sellaista. Hän hylkäsi pelastussuunnitelman, ja hänet karkotettiin taivaasta, eikä hän voi koskaan kokea kuolevaisuuden suuria iloja tai suuria tuskia. Hän voi houkutellessa meitä ajattelemaan, ettei kehomme ole kyllin hyvä, että meidän pitää mennä vaarallisiin tai epäterveellisiin äärimmäisyyksiin täyttääksemme maailman ”kauneuden” mittapuut. Kun uskomme, että meidän täytyy olla täydellisen kauniita ollaksemme rakkauden arvoisia, niin meidän näkemyksemme saattaa horjua ja vastustaja voi kuiskata mieleemme riittämättömyyden, arvottomuuden ja itseihon ajatuksia.

Saatana haluaisi meidän unohtavan, että meidät on luotu taivaallisten vanhempiemme kuvaksi ja että iankaikkinen arvomme ei riipu siitä, miltä me näytämme. Vastustaja tietää, että takertuminen ruumiiseemme kääntää huomiomme pois tärkeämmistä asioista: arvoistamme, suhteistamme muihin ihmisiin ja suhteestamme Jumalaan. Vastustaja haluaa meidän keskittyvän niin tiiviisti ulkonäköömme tai painoomme, että unohdamme työn,

jota meidät on kutsuttu tekemään onnensuunnitelman edistämiseksi.

Voima korkeudesta

Meidän ruumiimme on lahja Jumalalta, ja se on välttämätön, kun pyrimme edistymään pitkin liittopolkua. Sen ymmärtäminen, että ruumiin saaminen on etuoikeus, joka on kielletty niiltä, jotka päättivät seurata taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen sijaan Lusiferin suunnitelmaa, on uskomattoman voimaannuttavaa. Me tarvitsemme ruumiin saadaksemme toimitukset temppelissä, missä voimme lisäksi oppia kauniita totuuksia ruumiimme tarkoituksesta ja mahdollisuuksista. Fyysinen osallistumisemme pappouden toimituksiin on välttämätöntä, jotta se valmistaisi meitä iankaikkiseen elämään. Siitä syystä meidän täytyy suorittaa temppelityötä kuoleiden puolesta, joiden henget ovat tällä hetkellä erotettuina ruumiistaan – he eivät voi tehdä sitä omasta puolestaan.

Sen käsittämisen, miten ruumiin saaminen on todellinen etuoikeus, voi vähentää sinulla mahdollisesti olevat kehoa koskevat epävarmuudet minimiin ja korvata ne kiitollisuudella.

Suloinen uudelleen yhdistyminen

Jonakin päivänä myös jokainen meistä kuolee. Ruumiimme erkaantuu tilapäisesti hengestämme, kunnes nousemme ylös kuolleista. Kun nousemme ylös kuolleista, fyysisen olemuksemme jokainen jäsen, nivel ja karva ”palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa” (Alma 40:23). Kuvittelen, että tämä tulee olemaan suloinen uudelleen yhdistyminen, kun kosketamme, maistamme, haistamme, kuulemme ja näemme uudistuneella voimalla ja tarmolla. Kuvittelen, että menen sukulaisteni luo avosylin halaamaan heitä. En kuvittele kantavani huolta viimeisen kasvupyrähdyksen aiheuttamista venytysjuovista tai ylimääräisestä rasvakerroksesta vyötärölläni. Ne ovat menneitä. Kuvittelen, että pystymme

näkemään itsemme ja toisemme sillä tavoin kuin Vapahtaja näkee meidät, ja ruumiissamme me pääsemme jälleen yhteyteen Jumalan kanssa (ks. 2. Nefi 9:4).

Ruumis on annettu meille, jotta voimme täyttää luomismme tarkoituksen ja vastaanottaa kirkon kauden kruunun Isän Jumalan luona (ks. OL 88:19). Tämä on mahdollista Jeesuksen Kristuksen sovituksen ja ylösnousemuksen ansiosta. Hän lunastaa meidät kuolemasta ja synnistä. Jos käytämme kehoamme suorittaaksemme työn, joka meidät on kutsuttu tekemään, emmekä jumiudu siihen, miltä kehomme näyttää, me pystymme paremmin yltämään täysiin mahdollisuuksiimme tässä elämässä ja tulevassa. ■

VINKKEJÄ SIIHEN, KUINKA PARANTAA KEHOITSETUNTOA

1. **Harjoittele kiitollisuutta.** Aina kun huomaat puhuvasi tai ajattelevasi kielteisesti omasta kehostasi, ajattele kaikkea sitä, mitä voit kehosi ansiosta tehdä. Käsivarsiesi avulla voit pelata koripalloa, halata ystävää, jolla on rankka päivä, tuudittaa vastasyntynyttä lasta. Jalkasi antavat sinulle voimaa kävellä, tanssia, juosta, tehdä kärrynpyöriä ja polvistua rukoukseen. Keuhkosi toimivat saumattomasti antaen soluillesi happea – ne laajentuvat ja supistuvat jokaisella henkäyksellä, jonka hengität, jotta kehosi saa happea. Sydämesi lyö ylläpitääkseen elämää, ja aivosi toimivat salamannopeudella ylläpitääkseen tajuntaa. Kun mietit kehosi ihmeellisuutta, millä muilla tavoin voit täydemmin ilmaista sitä kiitollisuutta?
2. **Osoita myötätuntoa.** Ensimmäinen ja toinen suuri käsky on rakastaa Jumalaa ja rakastaa lähimmäistäsi niin kuin itseäsi (ks. Matt. 22:37–39). Tiedämme, että meidän tulee osoittaa myötätuntoa muita kohtaan, mutta olemmeko oikeasti miettineet, mitä tarkoittaa se, että rakastamme lähimmäistämme niin kuin itseämme? Se edellyttää sitä, että rakastamme ensin itseämme. Pilkkaisitko koskaan ystävää tai perheenjäsentä siitä, että hän on liian lihava, liian laiha, liian lyhyt tai liian ryppyinen? Et tietenkään! Osoita itseäsi kohtaan samaa myötätuntoa, jota osoitat muita kohtaan.
3. **Pidä huolta itsestäsi.** Syö ruokia, jotka ravitsevat sekä mieltäsi että kehoasi ja joista saat riittävästi energiaa kullekin päivälle. Harrasta liikuntaa tavalla, joka tuntuu hyvältä ja auttaa sinua arvostamaan fyysisen ruumiin lahjaa. Löydä tervehenkisiä tapoja hallita stressiä ja pidä huoli siitä, että pidät taukoja, jolloin ehdit levähtämään ja rentoutumaan. Ja vaikka se voikin ajoittain olla vaikeaa, niin yksi tärkeimpiä tapoja pitää huolta omasta kehosta on saada riittävästi unta!
4. **Käy temppeleissä.** Missään muualla fyysisen ruumiimme tärkeys ei käy niin selväksi kuin temppeleitoimituksissa. Meille luvataan sekä hengellisiä että fyysisiä siunauksia, kun suoritamme nämä toimitukset omasta puolestamme, ja meitä voidaan muistuttaa näistä siunauksista, kun saamme toimituksia niiden puolesta, jotka ovat henkimaailmassa.

Olen ”kyllin hyvä” – kolme keinoa päästä eroon kielteisestä minäkuvasta

Masennus ja ahdistus johtivat minua alas-päin pitkin huonon fyysisen voinnin ja vielä huonomman minäkuvan polkua. Mutta kolme asiaa autoivat minua jälleen rakastamaan itseäni.

Marcus Paiz

”E t ole kyllin hyvä.”

Nuo sanat näkyvät seinällä talomme pohjakerroksessa. Siellä on pieni huone, jossa kuntoilen, ja kun mieleeni tulee kielteisiä ajatuksia, kirjoitan ne paperille ja kiinnitän tauluun. Se muistuttaa minua niistä kamppailuista, joita olen käynyt, ja siitä vanhasta minästä, jonka olen jättämässä taakseni.

Pitkän aikaa sanoin itselleni, etten ole kyllin hyvä. Masennus ja ahdistus tuntuivat musertavan minua, mikä puolestaan johti huonoon fyysiseen vointiin. Olin hukkumassa. Tunsin arvottomuutta. Tunsin toivottomuutta. Uskoin, etten ansainnut Jumalan enkä kenenkään muunkaan rakkautta.

Monet meistä nuorista aikuisista kokevat luultavasti hetkiä, jolloin meistä tuntuu, ettemme ole kyllin hyviä, olipa kyse käyttäytymisestämme, kyvyistämme tai minun tapauksessani minäkuvasta. Hiljattain

haastoin itseni avautumaan ja pyyhkimään pölyt henkilökohtaisen elämän kirjani perimmäisinä piilossa olleilta sivuilta. Itsetutkistelun aikana huomasin muutamia asioita, jotka olivat luoneet sen kielteisen omakuvan, jota olin pitänyt sisälläni hyvin pitkään. Mutta huomasin myös nämä kolme keinoa päästä niistä eroon.

1. Poista vertailut

Luin kerran Theodore Rooseveltin sanat: ”Vertailu varastaa ilon.” Maailmassa, jossa jokainen jakaa vapaasti elämän kokemuksiaan sosiaalisen median välityksellä, ajatuksiani ohjasivat jatkuvasti epärealistiset vertailut ystäviin, sukulaisiin ja huomattaviin yhteiskunnallisiin hahmoihin. Vertasin syvimpiä puutteitani muiden suurimpiin saavutuksiin, ja tunsin usein riittämättömyyttä. Tänä kielteisen itsetutkistelun aikana käsitin, että minun piti muuttaa ajattelutapaani.

Pidin tauon kaikista sosiaalisen median muodoista ja aloin työskennellä henkilökohtaisen myönteisyyden hyväksi ja nähdäkseni muissa heidän parhaat puolensa. Lyhyessä ajassa ajatukseni alkoivat muuttua. Lakkasin pian vertaamasta omia kielteisiä puoliani muiden myönteisiin, kuten olin tehnyt niin usein aiemmin. Itse asiassa aloin salaa riemuita muiden onnistumisista! Tämä harjoitus sulatti heti pois sen ylpeyden ja kateuden muurin, jonka olin ajan kuluessa pystyttänyt. Seurauksena oli selkeä mieli ja kyky nähdä asioita iankaikkisuuden näkökulmasta.

2. Mukaudu Jumalan tahtoon

Kokemustamme maan päällä varjostaa toisinaan sen raskas tajuaminen, että olemme epätäydellisiä kuolevaisia olentoja. Lopulta se kielteinen tapa, jolla näin itseni ja kehoni, kulutti minua elämän kaikilla osa-alueilla. Kun tunsin epätäydellisyyksieni painolastin

kasvavan, käännyin aina vahingollisten käyttäytymismallien puoleen sen sijaan että olisin kääntynyt Herran puoleen. Nämä käyttäytymismallit saivat aikaan epätäydellisyyden tunteen, joka oli ajoittain niin raskas, ettei elämä tuntunut minusta eläimisen arvoiselta. Viimein ainoa, jonka puoleen saatoinkin kääntyä, oli Herra. Nöyryyden ja parannuksenteon avulla pyrin johdonmukaisemmin lukemaan profeettojen sanoja tavoitteellisesti ja rukoilemaan ymmärtääkseni ympärilläni olevia asioita taivaallisin silmin.

Mikään koettelemus ei ole liian suuri, kun käännyimme Herran puoleen ja hyväksymme Hänen tahtonsa riippumatta lopputuloksesta. Sitä vastoin koettelemuksilla on taipumus tuntua raskailta, kun yritämme väkisin toteuttaa omaa tahtoamme Hänen tahtonsa sijaan. Hyväksymällä Hänen tahtonsa olen löytänyt entistä selkeämpää ymmärrystä ja olen alkanut

arvostaa sitä, millainen olen ihmisenä, sen sijaan että jatkuvasti tuntisin riittämättömyyttä.

3. Omaksu täydellistä rakkautta

Jakeessa Moroni 8:16 sanotaan, että ”täydellinen rakkaus karkottaa kaiken pelon”. Täydellinen rakkaus on voimallisin väline, mitä meillä voi olla, kun katsomme itseämme peilistä ja ymmärrämme oman ja ympärillä olevien iankaikkisen arvon. Se on sitä, että näemme itsemme sellaisina kuin olemme sen sijaan että laittaisimme puutteemme mikroskoopin alle. Se ei ole riippuvainen ulkonäöstämme. Se on sitä, että annamme menneet virheet anteeksi itsellemme ja muille ja kuljemme eteenpäin katse kiinnitetynä iankaikkisen kirkkauden valoon.

Huomasin, etten voi pelkästään yrittää rakastaa. Minun täytyy antaa sen kuluttaa minut ja tulla osaksi minua. Täydellisen rakkauden suojissa löydämme Jumalan todellisen luonteen – ja sen jatkona oman jumalallisen luonteemme – ja sen polun, jonka Hän on luonut meille.

Oma matkani kohti parempaa henkistä, fyysistä ja hengellistä vointia on vahvistanut uskoani Jumalan ajoitukseen ja Hänen iankaikkiseen rakkauteensa minua kohtaan. Ajoittain jouduin hyvin alas, mutta kun lakkasin vertailemasta itseäni muihin, mukautin oman tahtoni Jumalan tahtoon ja opin todella rakastamaan itseäni, niin kuva omasta iankaikkisesta päämäärästani tarkentui ja löysin rauhan. Jumalan rakkaus on äärettömän voimallista. Kun hidastamme ja käytämme aikaa sen huomaamiseen, Hän auttaa meitä näkemään, että olemme kyllin hyviä – heikoimpinakin hetkinämme. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Presidentti
Russell M. Nelson

RUUMIISI – *suurenmoinen lahja vaalittavaksi*

Ruumiisi on suurenmoinen Jumalan luomus.

Mitä kauemmin elän, sitä enemmän saan tietoa. Tuo tieto auttaa minua ymmärtämään, että lahjana saamamme fyysinen ruumiis on aivan poikkeuksellinen ihme. Rakastava taivaallinen Isämme on antanut meille jokaiselle ainutlaatuisen ruumiin. Hän loi sen henkemme temppeleksi auttamaan meitä jokaista pyrkimyksessämme täyttää luomismme täysi määrä. Ruumiimme ansiosta me jokainen saamme kokea suuren pelastussuunnitelman, jonka Hän on suunnitellut kaikkia kallisarvoisia lapsiaan varten. Hän haluaa, että lopulta meistä tulee enemmän Hänen kaltaisiaan ja me palaamme elämään Hänen luonaan. Tuo suuri siunaus ei olisi mahdollinen, elleimme saisi ensin fyysistä ruumista tässä koetustilassa.

Jumalalla, henkemme Isällä,¹ on kirkastettu, täydelliseksi tehty liha- ja luuruumis.² Me elimme Hänen luonaan taivaassa ennen syntymäämme.³ Kun Jumala loi meidät fyysisesti, meidät luotiin Hänen kuvakseen. Jokainen sai oman kuolevaisen ruumiin.⁴

Me olemme osa Hänen jumalallista päämääräänsä. ”Minun työni ja kirkauteni”, Hän sanoi, on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen.”⁵

TÄSSÄ OSASTOSSA

- 50 **Ruumiisi - suurenmoinen lahja vaalittavaksi**
Presidentti
Russell M. Nelson
- 56 **Mikä on siveyden laki?**
Joshua J. Perkey
- 58 **Hämmästyttäviä asioita, joihin ruumis pystyy**
- 60 **Viisauden sana: mitä se on ja mitä se ei ole**
- 62 **Kysymys ja vastaus: Mitä minä teen, jos en pidä ruumiistani?**
- 64 **Viimeinen sana: Lahjaksi saamamme ruumiin arvostaminen**
Vanhin D. Todd
Christofferson

OLEMUKSESSAMME ON KAKSI OSAA

Jokainen sielu koostuu ruumiista ja hengestä⁶, jotka kumpikin ovat peräisin Jumalalta. Varma ymmärrys ruumiista ja hengestä muovaa ajatuksiamme ja tekojamme hyvään suuntaan.

Ennen olemassaoloamme täällä kuolevaisuudessa jokainen henkipoika ja -tytär eli Jumalan luona. Henki on ikuinen, ja se oli olemassa viattomuuden tilassa kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa⁷ ja elää edelleen ruumiin kuoltua⁸. Henki tekee ruumiin eläväksi ja antaa sille persoonallisuuden.⁹ ”Kaikki henki on ainetta, mutta se on hienompaa tai puhtaampaa.”¹⁰

Hengen kehitymisellä on iankaikkisia seurauksia. Ne ominaisuudet, joiden perusteella meidät jonakin päivänä tuomietaan, ovat hengen ominaisuuksia.¹¹ Niihin kuuluvat hyveellisyys, nuhteettomuus, myötätunto, rakkaus ja niin edelleen.¹² Ruumiissasi asuessaan henkesi kykenee kehittämään ja ilmentämään näitä ominaisuuksia tavoilla, jotka ovat keskeisiä oman iankaikkisen edistymisesi kannalta.¹³

Hengestä ja ruumiista tulee yhteen liitettyinä elävä sielu, joka on ylimaallisen arvokas. ”Henki ja ruumis ovat ihmisen sielu.”¹⁴ Molemmat ovat hyvin tärkeitä. Fyysinen ruumiisi on suurenmoinen Jumalan luomus. Se on yhtä lailla Hänen

temppekinsä kuin sinunkin, ja sitä täytyy kohdella kunnioittaen. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan:

”Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppele? Tämän Hengen on Jumala antanut asumaan teissä. Te ette itse omista itseänne,

sillä Jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. Tuottakaa siis ruumiillanne Jumalalle kunnia!”¹⁵

Sinun ruumiisi luonnollisine lahjoineen on suurenmoinen Jumalan luomus. Se on lihan maja – henkesi temppele. Ruumiiseesi tutustuminen osoittaa, että se on suunniteltu jumalallisesti.

RUUMIISI ON SUURENMOINEN LAHJA

Fyysisen ruumiimme ihmeellisyys jää usein ilman huomiota tai arvostusta. Kukapa ei olisi kohdannut huonoa itsetuntoa ruumiinrakenteen tai ulkonäön vuoksi? Monet ihmiset toivovat, että heidän ruumiinsa olisi enemmän heidän mielensä mukainen. Ne, joilla on luonnostaan suorat hiukset, haluaisivat niiden olevan kiharat. Ne, joilla on luonnonkihara tukka, haluaisivat sen olevan suora.

Pohdi sen ihmeellisyyttä, mitä näet, kun katsot peiliin. Älä välitä pisamista, kurittomista hiuksista tai kauneusvirheistä vaan katso edemmäs, jotta näet todellisen itsesi – Jumalan lapsen, jonka Hän on luonut kuvakseen.

Kun laulat laulua ”Oon lapsi Jumalan”¹⁶, ajattele Hänen sinulle antamaansa lahjaa – omaa fyysistä ruumistasi. Ruumiisi monet hämmästyttävät ominaisuudet ovat todisteena omasta jumalallisesta luonteestasi.¹⁷

Jokainen ruumiisi elin on ihmeellinen lahja Jumalalta. Kummassakin silmässä on itsestään tarkentuva linssi. Hermojen ja

Hengestä ja ruumiista tulee yhteen liitettyinä elävä sielu, joka on ylimaallisen arvokas.

***Älä välitä pisamista, kurittomista hiuksista tai
kauneusvirheistä vaan katso edemmäs, jotta näet
todellisen itsesi – Jumalan lapsen.***

lihasten ansiosta kaksi silmää voivat muodostaa yhden kolmiulotteisen kuvan. Silmät ovat yhteydessä aivoihin, jotka tallentavat sen, mitä silmät näkevät.

Sydämesi on uskomaton pumppu.¹⁸ Sydämessä on neljä hienorakenteista läppää, jotka säätelevät veren virtaussuuntaa. Nämä läpät avautuvat ja sulkeutuvat yli 100 000 kertaa päivässä – 36 miljoonaa kertaa vuodessa. Ellei sairaus muuta niitä, ne kykenevät kestämaan tätä kuormitusta miltei loputtomiin.

Ajattele ruumiin puolustusjärjestelmää. Välttyäkseen vahingoilta ruumis aistii kipua. Tulehdukseen se reagoi muodostamalla vasta-aineita. Iho antaa suojaa. Se varoittaa vammoista, joita liika kuumuus tai kylmyys voisi aiheuttaa.

Ruumis uudistaa omia vanhentuneita solujaan. Ruumis kykenee korjaamaan haavansa, ruhjeensa ja murtuneet luunsa. Sen lisääntymiskyky on vielä yksi pyhä lahja Jumalalta.

Ruumis säätelee jatkuvasti sellaisten lukemattomien ainesosien tasapainoa, kuten suola, vesi, sokeri, proteiini, happi ja hiilidioksidi. Säättelyä valvotaan, vaikka emme ole tietoisia näistä hämmästyttävistä tosiasioista.

Huomaathan tämän: Jumalallisen päämäärän saavuttamiseen ei tarvita täydellistä ruumista. Itse asiassa eräät suloisimmista hengistä asuvat hauraissa kehyksissä. Ne, joilla on suuria fyysisiä haasteita, kehittävät itsessään usein suurta hengellistä

voimaa – juuri haasteidensa vuoksi. Sellaiset ihmiset ovat oikeutettuja kaikkiin siunauksiin, joita Jumalalla on varattuna uskollisille ja kuuliaisille lapsilleen.¹⁹

Jokainen elämä kuolevaisuudessa päättyy kuolemaan. Viimein koittaa aika, jolloin jokainen ”henki ja ruumis yhdistetään jälleen täydellisessä muodossaan; sekä jäsenet että nivelet palautetaan oikeaan muotoonsa”²⁰. Silloin Jeesuksen Kristuksen ja Hänen sovituksensa ansiosta meidät voidaan tehdä täydellisiksi Hänessä.²¹ Jokainen, joka tutkii ihmisruumiin toimintaa, on varmasti ”nähtynyt Jumalan liikkuvan ylhäisyydessään ja voimassaan”²².

HENKEMME TULEE OLLA VASTUUSSA RUUMIISTAMME

Niin merkittävä kuin ruumiisi onkin, sen ensisijainen tarkoitus, kuten aiemmin on mainittu, on vieläkin tärkeämpi – palvella iankaikkisen henkesi asuinsijana.

Henkesi sai ruumiin, ja siitä tuli elävä sielu, jotta se voi kokea kuolevaisuuden ja siihen liittyvät koettelemukset ja koetukset. Osana tuota koetusta on määrittää, voiko ruumiissasi asuva henki oppia hallitsemaan sen mielihaluja.

Kun ymmärrämme luontomme ja tarkoituksemme maan päällä sekä sen, että ruumiimme on Jumalan fyysinen temppele,

niin me oivallamme, että on pyhäinhäväistystä päästää ruumiiseen mitään, mikä saattaisi saastuttaa sen. On todella epäkunnioittavaa antaa edes kallisarvoisten silmiemme katseen tai kosketuksemme tai kuulomme aistinten täyttää aivomme muistoilla, jotka ovat saastaisia tai kelvottomia. Me vaalimme siveellisyyttämme ja vältämme "[järjettömiä ja vahingollisia haluja], jotka syöksevät ihmiset tuhoon ja perikatoon"²³. Me kartamme kaikkea sitä ja pyrimme "nuhteettomaan elämään, hurskauteen ja uskoon [sekä rakkauteen, kestävyyteen ja lempeyteen]"²⁴ – ominaisuuksiin, jotka kohottavat koko sielua.

Herra on kieltänyt sellaiset aineet kuten alkoholi, tupakka ja huumeet. Meitä on myös varoitettu pornografian ja epäpuhtaiden ajatusten paheellisuudesta. Mielihalut antautumisesta näiden alentavien voimien valtaan voivat aiheuttaa riippuvuutta. Aikanaan fyysiset tai henkiset riippuvuudet orjuuttavat *sekä* ruumiin että hengen. Sellaisista kahleista tulee päästä eroon ja tehdä parannus tässä elämässä, kun meillä vielä on kuolevainen ruumis, joka auttaa meitä itsehillinnän kehittämisessä.

Luojamme antoi ruumiiseemme mielihaluja kasvattaakseen ihmiskukua ja toteuttaakseen suuren onnensuunnitelmansa. Niinpä me haluamme ruokaa, vettä ja rakkautta.

***Me keskitämme –
mielemme
ajatuksiin, jotka
tuovat kunniaa
fyysiselle olemuksellemme Jumalan
temppeleinä.***

Saatana tuntee mielihalujemme voiman. Siksi hän houkuttelee meitä syömään sellaista, mitä meidän ei pitäisi syödä, juomaan sellaista, mitä meidän ei pitäisi juoda, ja häpäisemään intiimeimmät rakkaudenilmaukset käyttämällä niitä avioliiton rajojen ulkopuolella.

Kun me todella tunnemme jumalallisen luonteemme, me haluamme hillitä sellaisia mielihaluja. Ja me keskitämme katseemme näkyihin, kuulomme ääniin ja mielemme ajatuksiin, jotka tuovat kunniaa fyysiselle olemuksellemme Jumalan temppeleinä. Päivittäisessä rukouksessa me tunnustamme kiittollisina Hänet Luojaksemme ja kiitämme Häntä oman fyysisen temppeylimme suurenmoisuudesta. Pidämme siitä huolta ja vaalimme sitä omana henkilökohtaisena Jumalalta saatuna lahjanamme.

SEURAA VAPAHTAJAA

Saavutat korkeimman päämääräsi pyrkimällä elämään kuten Vapahtaja. Hän on julistanut: "Millaisia miehiä teidän siis tulee olla? – Sellaisia kuin minä olen."²⁵ Suurin toivomme on kasvaa hengessä ja saavuttaa "Kristuksen täyteyttä vastaava kypsyyss"²⁶.

Muista, ettei yksikään vaihe elämässä jää vaille kiusauksia, koettelemuksia tai kärsimystä, olivatpa ne sitten hengellisiä

Niin hieno kuin ruumiimme onkin, se ei ole päämäärä itsessään. Se on olennainen osa Jumalan suurta onnensuunnitelmaa.

tai fyysisiä. Mutta kun rukoillen kasvatat itsehillintää, voit alistaa lihan mielihalut henkesi hallintaan. Ja kun olet päässyt niin pitkälle, sinulla on kenties voimaa alistua taivaallisen Isäsi tahtoon. Muista, että Jeesus sanoi: ”Älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun.”²⁷

Kun tiellesi tulee yhä vaikeampia koettelemuksia, kuten niitä varmasti tulee, muista tämä Vapahtajan ihana lupaus: ”Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittoni jälkeen asettunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen.”²⁸

Olkaamme aina kiitollisia suurenmoisen fyysisen ruumiin uskomattomasta siunauksesta. Se on rakastavan taivaallisen Isämme aivan erityinen luomus. Niin hieno kuin ruumiimme onkin, se ei ole päämäärä itsessään. Sen sijaan se on olennainen osa Jumalan suurta onnensuunnitelmaa meidän iankaikkiseksi edistymisemme. Jos me kunnioitamme ruumistamme, kuten Jumala on säätänyt, me pysymme sillä ”kaidalla ja kapealla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään”²⁹.

Jeesus Kristus on suuri esikuvamme. Julistan Hänen erityisenä todistajanaan, että Hän on Jumalan Poika. Hän ”on maailman elämä ja valo”³⁰.

Me olemme kaikkivaltiaan Jumalan poikia ja tyttäriä. Hän on Isämme. Me olemme Hänen lapsiaan. Jumalallisena perintönämme on ihmisenä olemisen suurenmoisuus. Perintömme on pyhä. Mahdollisuutemme ovat rajattomat. Kunnioitkaamme aina Hänen lahjojaan ja tuota perintöä kaikessa, mitä teemme ja sanomme. ■

VIITTEET

1. Ks. Ap. t. 17:27–29.
2. Ks. OL 130:22.
3. Ks. Jer. 1:4–5; Hepr. 12:9; Moos. 6:51; Abr. 3:22–23.
4. Ks. 1. Moos. 1:27; 2:7; 1. Kor. 15:44; Moos. 2:27; 3:7.
5. Moos. 1:39.
6. Ks. OL 88:15.
7. Ks. OL 93:38.
8. Ks. Alma 40:11; Abr. 3:18.
9. Ks. Job 32:8.
10. OL 131:7.
11. Henki, ei ruumis, on sielun aktiivinen ja vastuullinen osa. Ilman henkeä ruumis on kuollut (ks. Jaak. 2:26). Niinpä henki valitsee hyvän tai pahan ja on viimeisellä tuomiolla

- tilivelvollinen omista myönteisistä ja kielteisistä ominaisuuksistaan (ks. Alma 41:3–7).
12. Esimerkiksi ”usko, hyveellisyys, tieto, kohtuullisuus, kärsivällisyys, veljellinen ystävällisyys, jumalisuus, rakkaus, nöyryys [ja] utteruus” (OL 4:6).
13. Ks. 2. Nefi 2:11–16, 21–26; Moroni 10:32–33.
14. OL 88:15.
15. 1. Kor. 6:19–20; ks. myös OL 93:35.
16. ”Oon lapsi Jumalan”, *MAP-lauluja*, 187.
17. Ks. 2. Piet. 1:4.
18. Sydän pumpkaa noin 7 570 litraa verta päivässä.
19. Ks. Abr. 3:25–26.
20. Alma 11:43; ks. myös Saarn. 12:7; Alma 40:23; OL 138:17.

21. Ks. Moroni 10:32.
22. OL 88:47.
23. 1. Tim. 6:9.
24. 1. Tim. 6:11. Jakeessa 1. Tim. 6:12 sanotaan lisäksi: ”Käy uskon jalo kilpailu ja voita omaksesi ikuinen elämä.” Se on meidän valintamme.
25. 3. Nefi 27:27.
26. Ks. Ef. 4:13.
27. Luuk. 22:42.
28. Ilm. 3:21.
29. 2. Nefi 31:18.
30. Alma 38:9; ks. myös OL 11:28.

**PUHUTAANPA SUORAAN
TÄSTÄ HYVIN PYHÄSTÄ
KÄSKYSTÄ.**

SIVEYS ON SUKUPUOLISTA PUHTAUTTA

Yksinkertaisimmillaan eläminen siveyden lain mukaan tarkoittaa sitä, etteet "ryhdy mihinkään sukupuolisuhteisiin ennen avioliittoa ja [pysyt] täysin uskollisena puolisollesi avioliiton solmimisen jälkeen"¹.

Mutta hyveellisyydessä ja siveellisyydessä on kyse muus-takin kuin vain seksistä. "Kohtele muita kunnioittavasti äläkä himokkaiden ja itsekkäiden halujen tyydyttämisen kohteina. Älä osallistu ennen avioliiton solmimista intohimoiseen suutelemiseen, älä makaa toisen päällä äläkä koskettele toisen intiimejä ruumiinosia – älä vaatteiden päältä äläkä alta. Älä tee mitään muutakaan, mikä herättää seksuaalisia tunteita. Älä herätä sellaisia tunteita omassa ruumiissasi."²

Huomaa, että Herran tasovaatimukset eivät muutu vain siksi, että kaksi ihmistä pitävät todella toisistaan ja he kumpikin ovat suostuvaisia. Kun arvostat muita ihmisiä, Herraa ja itseäsi, niin pidät käskyt – ja se tarkoittaa, ettei sinulla ole sukupuolisuhteita etkä herätä seksuaalisia tunteita avioliiton ulkopuolella, ja siinä se.

Herra suhtautuu tähän todella vakavasti. "Profeetta Alma opetti, että sukupuolisynnit ovat vakavampia kuin mitkään muut synnit murhaa ja Pyhän Hengen kieltämistä lukuun ottamatta (ks. Alma 39:3-5)."³

Jos yhä mietit, mitä "intohimoinen suuteleminen" tarkoittaa tai mitä tarkoittaa se, että "herättää seksuaalisia tunteita", puhu vanhemillesi, piispallesi tai muulle luotettavalle aikuiselle. Keskustelut heidän kanssaan voivat auttaa sinua ymmärtämään, millainen käytös on sopivaa ja millainen ei, ja auttaa sinua elämään sukupuolisesti puhdasta elämää.

Kun on tehtävä päätöksiä, tavoittele Hengen johdatusta. Rukoile säännöllisesti taivaallista Isää. Jos olet hengellisesti vireessä, sinun on paljon helpompaa tehdä oikeita valintoja.

Jos olet syöllistynyt sukupuolisyntiin, etsi apua piispaltasi ja vanhemiltasi, jotka auttavat sinua parannusta tehdes-säsi saamaan voimaa ja kokemaan rauhaa. Se ei ehkä ole helppo prosessi, mutta se on ehdottomasti vaivan arvoinen!

Mikä on **SIVEYDEN LAKI?**

Joshua J. Perkey
kirjon lehdet

Kun kuulet ilmauksen "siveyden laki", tiedätkö, mitä se tarkoittaa? Saat siitä luultavasti paljon sekavia viestejä. Kaikenlaisella medialla ja joskus myös ystä-villä ja perheellä on erilaisia mielipiteitä siitä. Ja maailma opettaa utterasti päinvastaista kuin mitä Herra opettaa.

Mitä siveyden laki siis tarkalleen tarkoittaa?

Siveyden laki on Herran ilmaus Hänen käskylleen elää sukupuolisesti puhdasta ja hyveellistä elämää.

Eikö ole vielä täysin selvää? No, käsitellään sitä hieman yksityiskohtaisemmin kirjasi *Nuorten voimaksi* avulla.

*Hyveellisyydessä
ja siveellisyydessä
on kyse muustakin
kuin vain seksistä.
Kyse on myös
kunnioituksesta.*

IHASTUMINEN ON SALLITTUA

Saatat miettiä, onko väärin ajatella, että joku on puoleensavetävä. Älä ole siitä turhan huolissasi. Se on normaalia. Ihan totta!

Mutta sinun pitää olla tarkka ajatustesi kanssa. Vapahtaja varoitti meitä: "Jokainen, joka katsoo naista [tai miestä] niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan" (Matt. 5:28). Se tarkoittaa, että sinun pitää hallita ajatuksiasi ja tunteitasi eikä antaa mielihalujesi viedä mukanaan.

Tässä on avuksesi avain: yritä olla toimimatta itsekkäästi. Älä himoitse ketään, älä ajattele ketään sopimattomalla tavalla äläkä tee sellaista, mikä herättää seksuaalisia tunteita itsessäsi tai muissa.⁴

Siksi on myös hyvin tärkeää, ettet ole tekemisissä pornografian etkä muunkaan alentavan median kanssa. Sellainen on aina itsekkäästä, karkottaa aina Hengen ja houkuttaa sinua aina sellaiseen, mitä sinun ei pidä tehdä.

Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että jos sinulla on tunteita jotakuta kohtaan tai ihastut johonkukaan, olisit huono ihminen. Itse asiassa ihastuminen on osa Jumalan suunnitelmaa ja avioliittoa. Aviopuolisot, joilla on terve suhde, tuntevat voimakasta viehtymystä toisiinsa ja halua palvella ja siunata toisiaan.

"Läheinen fyysinen kanssakäyminen aviomiehen ja vaimon välillä on kaunistaa ja pyhää. Se on Jumalan säätämää lasten luomiseksi ja rakkauden ilmaisemiseksi aviomiehen ja vaimon välillä."⁵

SUKUPUOLINEN LÄHEISYYS – oikeassa paikassa oikeaan aikaan

Sukupuolinen läheisyys on jotakin, mitä voit innokkaasti odottaa tulevassa avioliitossasi. Se on pyhää ja kaunistaa.

Kun pyrit elämään puhtaasti ja hyveellisesti, tunnet olevasi lähempänä Pyhän Hengen vaikutusta, olet tyytyväisempi itseesi ja valmistaudut suurenmoisiin siunauksiin tulevaisuudessa. ■

VIITTEET

1. *Nuorten voimaksi*, kirjanen, 2011, s. 35.
2. *Nuorten voimaksi*, s. 36.
3. *Lujana uskossa – evankeliumiaiheinen hakuteos*, 2005, s. 153.
4. Saat lisää selkeyttä tähän asiaan lukemalla artikkelin "Rakkaus vai himo", *Liahona*, lokakuu 2016, s. 30–35.
5. *Nuorten voimaksi*, s. 35, kursivointi lisätty. Muutamia innoittavia keskusteluja sukupuolisesta läheisyydestä avioliitossa on seuraavissa: Wendy Watson Nelson, "Rakkaus ja avioliitto", maailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, 8. tammikuuta 2017, broadcasts.lds.org; Boyd K. Packer, "Onnensuunnitelma", *Liahona*, toukokuu 2015, s. 26–28; Jeffrey R. Holland, "Henkilökohtainen puhtaus", *Liahona*, tammikuu 1999, s. 89–92.

Aivosi tuottavat riittävästi sähköä syöttämään pienen hehkulampun.

Immuunijärjestelmäsi, joka käyttää rauhasia (esim. kitarisasi) ja elimiä (esim. kateenkorvasi ja pernasi), voi suojella sinua vahingollisilta viruksilta ja bakteereilta.

Kallein digitaalikamera nykyään voi tallentaa 400 megapikseliä, mutta ihmissilmä voi nähdä 576 megapikseliä.

Kaksi silmää tuottavat sinulle binokulaarisen näkymän, mikä auttaa syvyyden hahmottamisessa. Kokeile sitä sulkemalla toinen silmä ja yrittämällä koskettaa jotakin pientä esinettä lähelläsi.

Kun aivosi hälyttävät vaarasta, vapautuu adrenaliinia, joka kiihdyttää sydämen sykettä, lisää hengitystiheyttä, laajentaa pupilleja ja sulkee ruoansulatusjärjestelmäsi, jotta muut lihakset pystyvät supistumaan uskomattomalla voimalla.

Pyhintä kaikesta on, että ruumiillamme on voima lisääntyä – luoda elämää.

Veri vie kehon jätteet munuaisiin ja maksaan lajiteltavaksi ja hävitettäväksi.

Veri kuljettaa ravintoa elimistöön ruoansulatusjärjestelmästä.

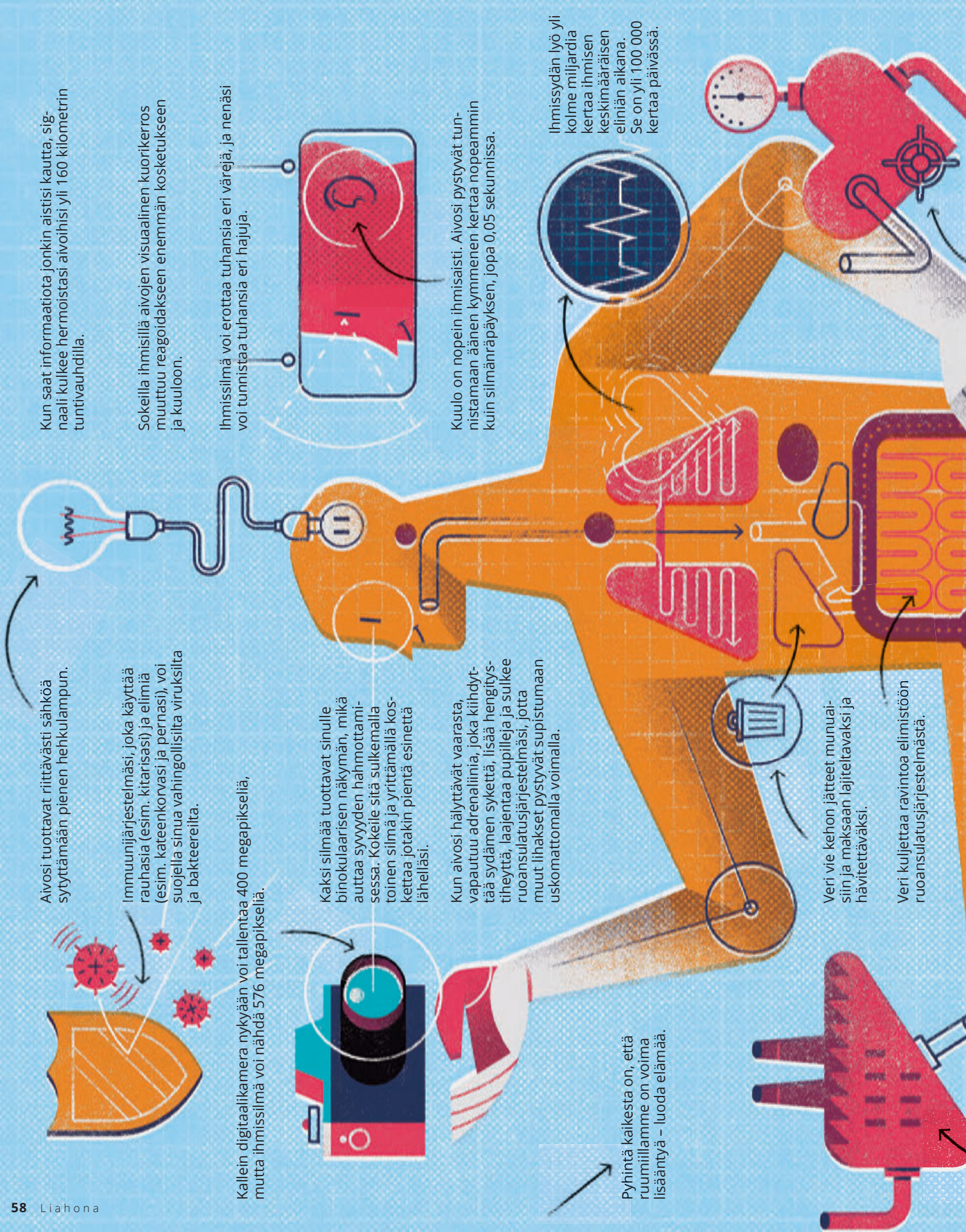
Kun saat informaatiota jonkin aistisi kautta, signaali kulkee hermoistasi aivoihisi yli 160 kilometrin tuntivauhdilla.

Sokeilla ihmisillä aivojen visuaalinen kuorikerros muuttuu reagoitakseen enemmän kosketukseen ja kuuloon.

Ihmissilmä voi erottaa tuhansia eri värejä, ja nenäsi voi tunnistaa tuhansia eri hajuja.

Kuulo on nopein ihmisaisti. Aivosi pystyvät tunnistamaan äänen kymmenen kertaa nopeammin kuin silmänräpäyksen, jopa 0,05 sekunnissa.

Ihmissydän lyö yli kolme miljardia kertaa ihmisen keskimääräisen eliniän aikana. Se on yli 100 000 kertaa päivässä.

Maksa on vastuussa yli 500 eri prosessista. Se on niin tärkeä elin, että jos ihminen menettää kaksi kolmasosaa mak-
sastaan vamman tai leikkauksen vuoksi, se kasvaa takaisin alkuperäiseen kokoonsa vain neljässä viikossa.

Murtuneet luut voivat parantua.

Ihmisen luut ovat vahvoja. Jalkojesi 26 pientä luuta kantavat ruumiinpainosi jokaisella askeleella, jonka otat.

”Meidän
fyysinen
ruumiimme
on
henkemme
työväline.”

Presidentti Boyd K. Packler (1924–2015),
kahdentoista apostolin koorumin
presidentti, *Let Not Your Heart Be
Troubled*, 1991, s. 211.

Sydämesi pumpppaa 5,5 litraa verta minuutissa. Keskimääräisen eliniän aikana se siis pumpppaa yli 200 miljoonaa litraa verta – riittävästi täyttämään 200 tavarajunan säiliövaunut.

Veri vie happea keuhkoista muihin elimiin. Veri poistaa hiilidioksidia, jonka keuhkot hengittävät ulos.

Iho erittää antibakteerisia aineita ja toimii ensimmäisenä suojakerroksena hyökkäviä mikro-organismeja vastaan. Useimmat ihollesi laskeutuvat bakteerit kuolevat nopeasti.

Ihoasi voidaan siirtää yhdestä kehosi kohdasta kasvamaan toiseen. Se on ihmisruumiini suurin elin, joka uudistuu jatkuvasti.

HÄMMÄSTYTTÄVIÄ ASIOITA, JOIHIN RUUMIS PYSTYY

Päästä varpaisiin ruumiisi on hämmästyttävä luomus. Sen ansiosta voit maalata, käydä patikoimassa, pelata jalkapalloa, virkata, soittaa huilua ja tehdä monia muita nautinnollisia asioita.

Kuten profeetta selittää sivulla 50, ”Sinun ruumiisi luonnollisine lahjoineen on suurenmoinen Jumalan luomus. – Pohdi sen ihmeellisyyttä, mitä näet, kun katsot peiliin – Jumalan lapsen, jonka Hän on luonut kuvakseen.”

VIISAUDEN SANA:

mitä se on ja mitä se ei ole

Liahonan toimituskunta

“[Olkaa] erilaisia kuin maailma. Te ja minä tiedämme, että teidän on määrä olla valona maailmalle. Siksi Herran tahto on, että te näytätte ja kuulostatte todellisilta Jeesuksen Kristuksen opetuslapsilta ja että toimitte ja pukeudutte heidän tavoin. Kyllä, te elätte maailmassa, mutta teillä on hyvin erilaiset mittapuut kuin maailmalla auttamassa teitä välttämään maailman saastaisuuden.”

Russell M. Nelson, "Toivo Israelin", maailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.lds.org.

MITÄ VIISAUDEN SANA **ON**

Herran antama terveyslaki fyysiseksi ja hengelliseksi suojaksemme.

VÄLTÄ:	NAUTI:
Alkoholijuomat	Hedelmät
Tupakka	Vihannekset
Tee ja kahvi	Liha (kunhan ei liikaa)
Mikä tahansa vahingollinen tai riippuvuutta aiheuttava	Vilja

Ks. OL 89. Ks. myös aihe "Word of Wisdom"
[viisauden sana] sivustolla topics.lds.org.

MITÄ VIISAUDEN SANA **EI** OLE

Presidentti Boyd K. Packer (1924–2015), kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on opettanut meille, mitä viisauden sana ei ole:

1.

Takuu siitä, että olet aina terve.

"Viisauden sana ei lupaa teille täydellistä terveyttä, mutta se opettaa, kuinka voitte pitää ruumiin, johon olette syntyneet, parhaassa kunnossa ja mielenne valppaana herkille hengellisille kuiskauksille."

2.

Täydellinen luettelo.

"On olemassa monia tapaa muodostavia ja riippuvuutta aiheuttavia aineita, joita voidaan juoda, pureskella, hengittää tai ottaa ruiskeena ja jotka vaurioittavat niin ruumista kuin henkeäkin, mutta joita ei mainita ilmoituksessa."

3.

Tekosyy kohtuuttomuuksiin.

"Oppikaa käyttämään kohtuutta ja tervettä järkeä terveyteen ja ravintoon sekä etenkin lääkkeisiin liittyvissä asioissa. Vältä äärimmäisyyttä tai fanaattisuutta tai muotihullutuksia".¹

"Älä anna milloinkaan Saatanan tai muiden pettää sinua ajattelemaan, että viisauden sanan rikkominen tekisi sinusta onnellisemman, suositumman tai miellyttävämmän."² ■

LUVATTUJA SIUNAUKSIA

Eläminen viisauden sanan mukaan on valtava siunaus! Tässä on joitakin *Nuorten voimaksi* -kirjasessa mainittuja tapoja, joilla sinua voidaan siunata:

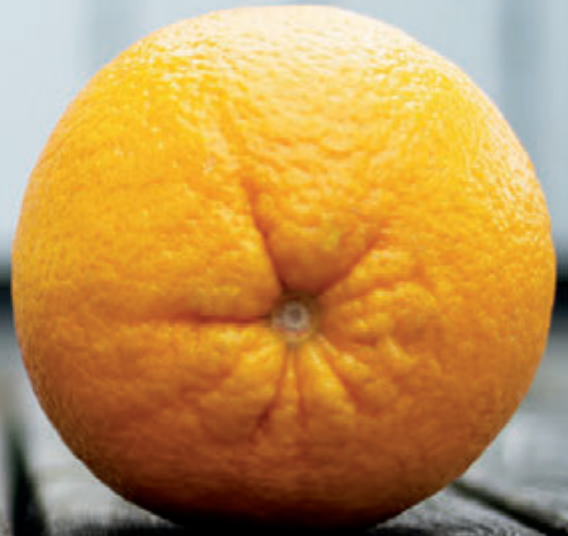
- Vapaus vahingollisista riippuvuuksista
- Oman elämäsi parempi hallinta
- Terveempi ruumis
- Valppaampi mieli
- Pyhän Hengen johdatus
- Suurempi kyky palvella Herraa

VIITTEET

1. Ks. Boyd K. Packer, "Viisauden sana – periaate ja lupauksia", huhtikuun 1996 yleiskonferenssi.
2. *Nuorten voimaksi*, 2011, s. 25.

”Mitä minä teen, jos en pidä ruumiistani?”

”Kun laulat laulua ‘Oon lapsi Jumalan’, ajattele Hänen sinulle antamaansa lahjaa – omaa fyysistä ruumiitasi. Ruumiisi monet hämmästyttävät ominaisuudet ovat todisteena omasta jumalallisesta luonteestasi [ks. 2. Piet. 1:4]. –

Jumalallisen päämäärän saavuttamiseen ei tarvita täydellistä ruumista. Itse asiassa eräät suloisimmista hengistä asuvat haurassa kehyksissä.”

”Ruumiisi – suurenmoinen lahja vaalittavaksi”, *Liahona*, elokuva 2019, s. 52–53.

Hyväksy ruumiisi

Hyväksy ruumiisi sellaisena kuin se on äläkä ajattele, mitä se ei ole. Joka kerta kun katson itseäni peilistä, sanon: ”Taivaallinen Isä, olen kiitollinen edistyksestä, jota Sinä saat minussa aikaan.”

Temperance B., 18, Victoria, Australia

Pidä siitä huoli

Minä pidän huolta ruumiistani harrastamalla liikuntaa ja syömällä terveellisesti. Kun huolehdin ruumiistani, olen kiitollisempi siitä. Pitäessäni huolta temppeleistä, jolla taivaallinen Isä on minua siunannut, mielialani vaihtuu ja huomaan paremmin sen ihanan siunauksen, että minulla on Jumalan luoma ruumis, ja arvostan sitä enemmän.

Camille A., Florida, USA

Ajattele sitä temppeleinä

Ajattele, kuinka ruumiisi on temppeleli (ks. 1. Kor. 3), ja myös, että Herra katsoo sydäntä (ks. 1. Sam. 16), ei ruumista!

Vico W., 17, Nordrhein-Westfalen, Saksa

Vaali omanarvontuntoa

Ystävälläni oli vaikeaa, koska hän kantoi huolta siitä, mitä muut ajattelevat hänestä, ja hän menetti omanarvontuntonsa. Häntä auttoi eniten sen muistaminen, että Jumala, hänen ystävänsä ja perheensä kaikki rakastavat ja tukevat häntä.

Matthew V., 16, Missouri, USA

Sinua rakastetaan

Kun kuulen ystäväni sanovan, etteivät he pidä jostakin asiasta kehossaan tai että he vihaavat sitä, autan mielelläni heitä

tietämään, että taivaallinen Isä rakastaa heitä. Haluan ajatella, että Hän rakastaa minua ja että Hän haluaa minun olevan onnellinen huolimatta fyysisistä ongelmistani. Meidän tulee pitää huolta kehostamme ja rakastaa sitä, koska se on tempelimme.

Ignacio P., 14, Chaco, Argentiina

Se ei määrittele sinua

Muista, ettei ruumiisi määrittele sinua. Kyse ei ole ruumiistasi vaan sinusta henkilönä, Jumalan henkilapsena.

Sailor O., 18, New York, USA

Tee asioita, joista nautit

Ulkoileminen ja sellaisten asioiden tekeminen, joista nautin, kuten pyöräileminen tai koirani lenkittäminen, auttaa minua olemaan tyytyväinen kehooni. Vieläkin parempi on, jos teen näitä asioita ystäväni kanssa, koska se muistuttaa minua siitä, että ympärilläni on ihmisiä, jotka välittävät minusta eivätkä siitä, miltä näytän.

Itzcel O., 18, Arizona, USA

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Millaisia ovat ylösnousseet ruumiit?

Pyhien kirjoitusten ja nykyajan profeettojen mukaan ylösnousseet ruumiit ovat

Fyysisiä. Ylösnoussut ruumis on lihaa ja luuta (ks. Luuk. 24:36–39).

Kuolemattomia. ”Tämä kuolevainen ruumis herätetään kuolemattomaksi ruumiiksi – –, niin etteivät he voi enää kuolla” (Alma 11:45).

Täydellisiä. ”Henki ja ruumis yhdistetään jälleen täydellisessä muodossaan” (Alma 11:43). ”Epämuodostumat poistetaan, vammat korjataan, ja miehet ja naiset saavuttavat henkensä täydellisyyden, jonka Jumala alussa heille määräsi” (Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 22).

Kauniita. ”Ei ole mitään kauniimpaa katsottavaa kuin ylösnoussut mies tai nainen” (*The Teachings of Lorenzo Snow*, toim. Clyde J. Williams, 1996, s. 99).

Saatanan vallan ulottumattomissa. ”Ellei liha enää koskaan nousisi, meidän henkemme täytyisi joutua [Perkeleen] alaisuuteen – – jäämään valheiden isän luo, kurjuuteen niin kuin hänkin” (2. Nefi 9:8–9). Mutta koska Jeesus Kristus toteutti ruumiimme ylösnousemuksen, näin ei tapahdu.*

Kykeneviä saamaan ilon täyteyden. Ilman ylösnousemusta selestisen kirkkauden ilo ei ole mahdollinen. ”Henki ja aine erottamattomasti yhteen liitettyinä saavat ilon täyteyden” (OL 93:33).

* Paitsi kadotuksen poikien kohdalla (ks. OL 76:30–38).

Mitä sinä ajattelet?

”Mistä tiedän, että olen saanut anteeksi?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkea-resoluutioinen valokuva 15. syyskuuta 2019 mennessä sivustolla liahona.lds.org (napsauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta]).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Lahjaksi saamamme ruumiin arvostaminen

Vanhin D. Todd Christofferson
kahdentoista apostolin koorumista

Todellinen menestys tässä elämässä tulee siitä, että pyhitämme elämämme – eli aikamme ja valintamme – Jumalan tarkoitukseen (ks. Joh. 17:1, 4; OL 19:19). Niin tehdessämme me annamme Hänen nostaa meidät korkeimpaan päämääräämme.

Pyhitetty elämä kunnioittaa ihmisen fyysisen ruumiin verratonta lahjaa, itse Jumalan kuvaksi luotua. Kuolevaisuuden kokemuksen keskeisenä tarkoituksena on, että jokainen henki saa fyysisen ruumiin ja oppii käyttämään moraalista tahdonvapautta olentona, jolla on sekä ruumis että henki. Fyysinen ruumis on välttämätön myös korotukselle, joka tulee ainoastaan fyysisen ja hengellisen täydellisessä yhdistymisessä, kuten näemme rakkaassa, ylösnousseessa Herrassamme. Tässä langenneessa maailmassa elämä on joskus tuskallisen lyhyt; joidenkuiden ruumis on epämuodostunut, murtunut tai vaivoin kykenevä ylläpitämään elämää. Elämä on kuitenkin kyllin pitkä kullekin hengelle, ja jokainen ruumis kelpaa nousemaan ylös.

Ne jotka uskovat, että meidän ruumiimme ei ole mitään muuta kuin kehityssattuman tulos, eivät tunne olevansa tilivelvollisia Jumalalle eivätkä kenellekään muulle siitä, mitä he tekevät

ruumiillaan tai ruumiilleen. Meidän, joilla on iankaikkinen näkökulma, täytyy kuitenkin tunnustaa, että meillä on velvollisuus Jumalaa kohtaan, mitä tulee siihen, kuinka kohtelemme ruumistamme. Paavalin sanoin:

”Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli? Tämän Hengen on Jumala antanut asumaan teissä. Te ette itse omista itseänne, sillä Jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. Tuottakaa siis ruumiillanne [ja hengellänne, jotka ovat Jumalan,] Jumalalle kunniaa!” (1. Kor. 6:19–20.)

Nämä totuudet ja nykyajan profeettojen ohjauksen tunnustaen emme todellakaan halua tarvella ruumistamme esimerkiksi tatuoinneilla tai heikentää sitä esimerkiksi huumeilla tai häpäistä sitä esimerkiksi esiaviollisilla suhteilla, aviorikoksella tai säädyttömällä pukeutumisella. Koska tämä ruumis on henkemme työväline, on tärkeää, että me huolehdimme siitä niin hyvin kuin voimme. Meidän tulee pyhittää sen voimat palvelemiseen Kristuksen työssä ja sen edistämiseen. Paavali sanoi: ”Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi” (Room. 12:1, vuoden 1938 käännös). ■

Lokakuun 2010 yleiskonferenssi puheesta.

Sinun ruumiisi on kuin temppeli

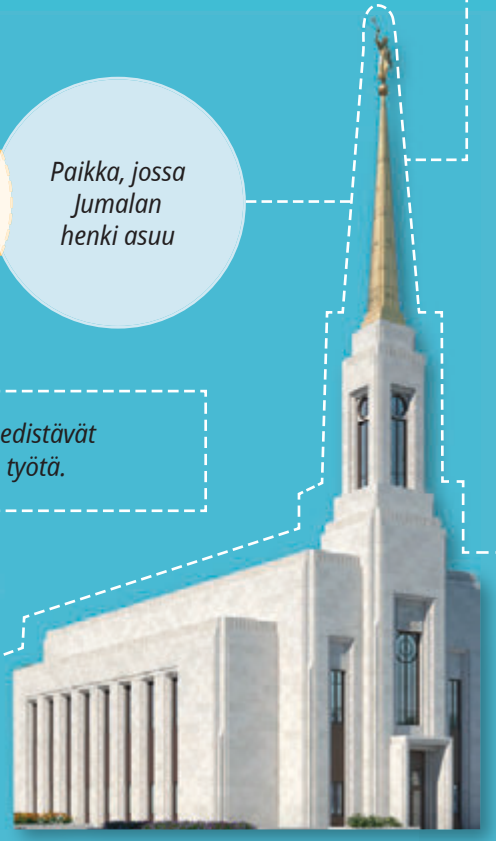
Vanhin Christofferson on opettanut, että ruumiimme on lahja ja jumalallinen luomus, "itse Jumalan kuvaksi luotu". Tempelien tavoin ruumiimme on pyhä, ja meidän tulee pitää siitä huolta parhaamme mukaan. Tässä on joitakin tapoja, joilla temppelit ja ruumiimme osallistuvat taivaallisen Isän suunnitelmaan.

Tarjoavat tilaisuuksia oppia ja edistyä

Antaa asuinsijan hengellemme

Paikka, jossa Jumalan henki asuu

Palvelevat ja edistävät Kristuksen työtä.

Ylösnousemuksessa ruumiistamme voi tulla iankaikkinen.

Tempelien siunaukset ovat iankaikkisia.

Pyhä

Auttaa meitä palaamaan taivaallisen Isän luokse

Lahja Jumalalta

Voimme seistä pyhissä paikoissa

Temppeli on pyhä paikka

NUORILLE AIKUISILLE

**MITÄ NÄET,
KUN KATSOT PEILIIN?**

*Lue totuuksia, jotka
koskevat ruumista ja
pelastussuunnitelmaa, sekä
ideoita avuksesi siihen, kuinka
parantaa kehoitsetuntoa.*

42

VAALI RUUMISTASI

**SANOMA
PROFEETALTA**

50

SIVEYDEN LAKI

MITÄ SE OIKEIN ON?

56

RUUMIS

**20 HÄMMÄSTYTTÄVÄÄ
ASIAA**

58

VIISAUDEN SANA

**MITÄ SE ON JA
MITÄ SE EI OLE**

60

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEEKUKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

Ystävä

**Ihana
kehomme!**

Ks. s. Y12

**Presidentti
Henry B. Eyring**

toinen neuvon-
antaja ensimmäi-
sessä presidentti-
kunnassa

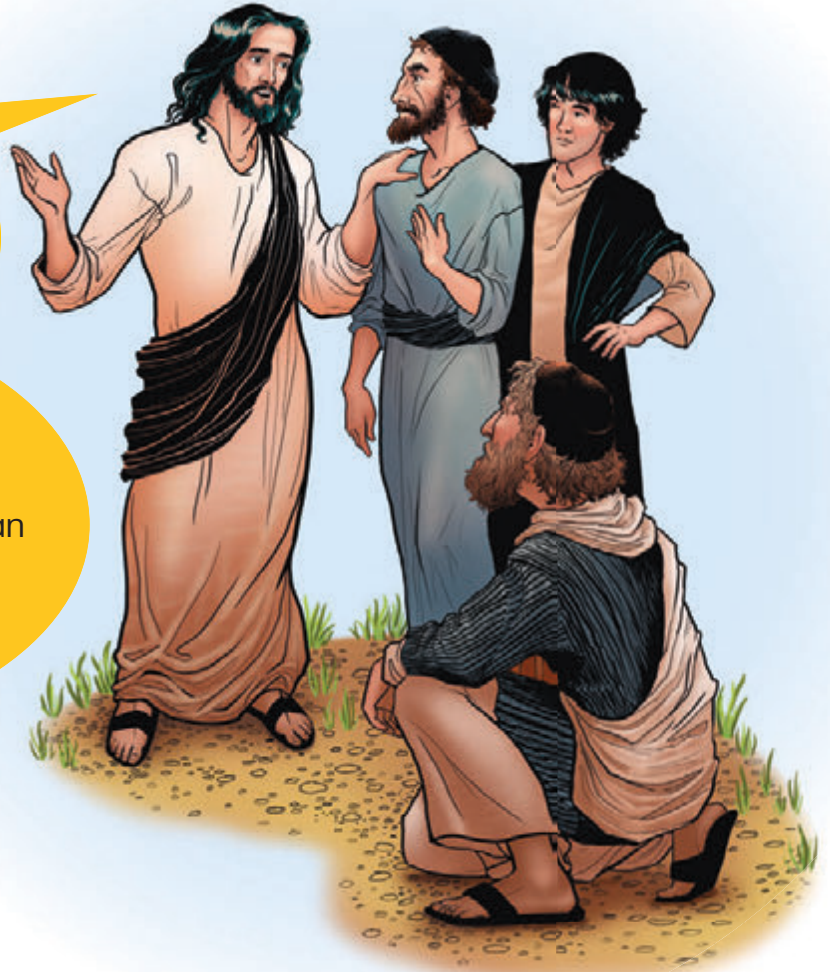
Avaa sydämesi Pyhälle Hengelle

Kun Jeesus oli lähdössä opetuslastensa luota, Hän kertoi heille, kuinka Hän antaisi heille oman rauhansa:

"Puolustaja, Pyhä Henki – –
opettaa teille kaiken ja palauttaa
miehenne kaiken, mitä olen
teille puhunut.

Minä jätän teille
rauhan. Oman rauhani minä annan
teille – –. Olkaa rohkeat, älkää
vaipuko epätoivoon."

(Joh. 14:26–27)

Pyhän Hengen antamat tuntemukset ovat arvokkaampia kuin mikään, mitä voimme nähdä tai kuulla. Joskus ne tuntuvat kuin lempeänä hehkumisena sydämessämme. Minulle se on usein tunne valosta.

Kun sinut kastetaan ja konfirmoidaan kirkon jäseneksi, sinulle sanotaan siunauksessa: "Ota vastaan Pyhä Henki." Sinä hetkenä voit saada Pyhän Hengen luoksesi. Mutta sinun täytyy silti tehdä valinta toivottaa Hänet tervetulleeksi sydämeesi ja mieleesi.

Rukoilen, että avaat sydämesi Pyhälle Hengelle. Rukoilen, että tunnet iloa siitä, että Hän on kumppanisi aina. ●

Mukailltu puheista "Minä jätän teille rauhan", Liahona, toukokuu 2017, s. 15–18, ja "Hänen Hengensä on teidän kanssanne", Liahona, toukokuu 2018, s. 86–89.

Maalauksia sydämen ajatuksista

Pyhä Henki auttaa meitä muistamaan. Kun presidentti Eyring haluaa muistaa jotakin, hän kirjoittaa siitä päiväkirjaansa. Toisinaan hän myös maalaa kuvan, jossa näkyy, miltä hänestä tuntui.

Ensin hän tekee lyijykynäluonnoksen. Sitten hän maalaa yhden vesivärikerroksen. Hän antaa sen kuivua ja maalaa sitten toisen kerroksen.

Presidentti Eyring maalaa mielellään kuvia veneistä ja perheestään. Tässä kuvassa näkyy sisar Eyring kahdeksanvuotiaana pienessä veneessä.

Kun yksi presidentti Eyringin lastenlapsista oli palvelemissa lähetyksessä Ranskassa, hän maalasi lähetyssaarnaajia kävelemässä kadulla Pariisissa.

Tämä maalaus esittää hänen vaimoaan Kathleenia ja kahta heidän kuudesta lapsestaan ja muistuttaa häntä hänen rakkaudestaan perhettään kohtaan.

Kokeile piirtää tai maalata oma taulu!

Harjoita USKOA

Karee Brown

kirkon lehdet

Perustuu tositapahtumaan

*”Minä kyllä näytän sinulle uskon teoillani”
(Jaak. 2:18).*

Klarie kuljetti palloa napakasti ja lujaa pitkin kenttää. *Nyt se onnistuu*, hän ajatteli. Joukkueen pisin ja nopein tyttö oli varjostanut Klarieta koko pelin ajan. Mutta nyt hän varjosti jotakuta muuta. Nyt oli Klarien tilaisuus!

Hän pyörähti nopeasti toisen pelaajan luota ja asettui sopivaan kohtaan. Sitten hän hyppäsi ja heitti pallon. Pallo lensi läpi ilman samalla kun Klarie pidätteli hengitystään. *Mene koriin.*

Pallo sujahti korisukan läpi.

Klarien joukkueen jäsenet antoivat hänelle ylävitosia. Sitten valmentaja Garcia katsoi kelloa ja puhalsi pilliinsä. ”Tähän päättyy treeni! Hienosti pelattu! Nähdään huomenna. Pitäkää huoli siitä, että lepäätte, koska huomenna juostaan paljon nopeita pyrähdyksiä.”

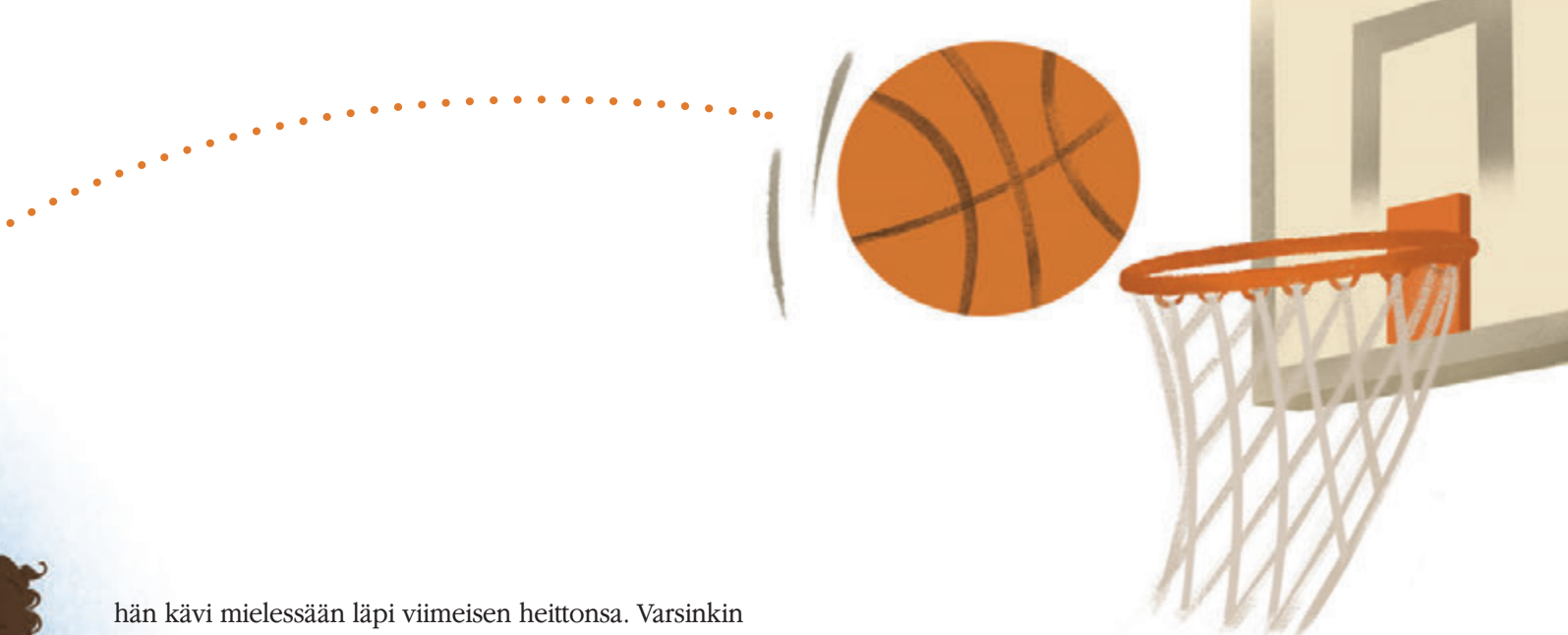
Klarie voihkaisi ja asteli keräämään tavaroitaan. Sitten hän näki valmentaja Garcian viittovan häntä luokseen.

”Hei, Klarie”, hän sanoi. ”Hienosti pelattu tänään. Tiedän, että teet kovasti töitä harjoituksissa, ja olen ylpeä sinusta.”

”Kiitos”, Klarie sanoi leveästi hymyillen.

Hän hymyili yhä astellessaan ulos äitinsä autolle. Kun he ajoivat kotiin,

hän kävi mielessään läpi viimeisen heittonsa. Varsinkin sen, kun pallo sujahti korisukan läpi. Hän tuskin huomasi konferenssipuhetta, jota äiti kuunteli.

Mutta sitten jokin kiinnitti hänen huomionsa. Puhuja sanoi: ”Meidän täytyy varata aikaa uskomme aktiiviseen harjoittamiseen.”* Sanat ”aktiiviseen harjoittamiseen” kuulostivat samalta, mitä hän voisi kuulla koripallo-treeneissä. *Kuinka uskoa harjoitetaan aktiivisesti?* hän mietti. *Pitääkö juosta uskon avulla? Vai kuljettaa uskoa kuin palloa?*

Klarie kääntyi äidin puoleen. ”Kuinka *uskoa* harjoitetaan?” hän kysyi.

Äiti hymyili. ”Kuinka sinusta tulee parempi koripallossa?”

”Minä harjoittelen”, Klarie sanoi. ”Valmentaja kertoo minulle, kuinka voi tulla paremmaksi. Ja kun teemme toistoja, yritän kovasti tehdä ne oikein.”

”Onko se helppoa?”

”Ei!” Klarie sanoi muistaen, kuinka väsyneiltä hänen jalkansa olivat tuntuneet pyrhdyksen jälkeen. ”Minun pitää harjoitella *paljon*.”

Äiti nyökkäsi. ”Taivaallinen Isä haluaa meidän osoittavan uskoa Häneen, mutta meidän täytyy tehdä työtä sen eteen. Hän on antanut meille keinoja harjoitella ja tulla paremmiksi.”

”Niin kuin miten?”

”Hän pyytää meitä puhumaan Hänelle rukouksessa. Hän on tavallaan kuin meidän valmentajamme. Hän antaa meille pyhiä kirjoituksia. Ne ovat kuin Hänen ohjekirjansa. Ja Hän innoittaa profeettoja kannustamaan meitä oppimaan perheinä. Perheemme on kuin...”

”Kuin meidän joukkue!” Klarie keskeytti.

”Aivan! Perhejoukkueemme työskentelee ja harjoittelee yhdessä”, äiti sanoi. ”Entä mitä tapahtuu, kun menet harjoituksiin, Klarie?”

”Tulen paremmaksi”, Klarie sanoi. Hän ajatteli, miten hyvältä tuntui se viimeinen heitto, kun oli harjoitellut utterasti viikkojen ajan.

”Aivan oikein. Kun harjoitteleme, me harjoitamme uskoamme. Se auttaa todistustamme tulemaan vahvemmaksi. Ja se tekee meidät onnellisiksi.”

Klarie ei ollut koskaan ajatellut uskosta sillä tavoin. Hän oli kuullut, että usko on kuin siemen. Mutta hän ei ollut koskaan tiennyt, että se voisi muistuttaa koripallon pelaamista! Hän mietti, kuinka heidän valmentajansa laati harjoitussuunnitelmia heidän joukkueelleen. *Ehkä minäkin voin laatia harjoitussuunnitelman*, hän ajatteli, *mutta uskon vahvistamiseksi!* Heti kun hän pääsi kotiin, hän etsi ison muistilehtiön ja alkoi kirjoittaa:

- rukous – aamulla ja illalla
- pyhien kirjoitusten tutkiminen – joka päivä
- kirkko – joka sunnuntai.

Ehkä uskon harjoittaminen ei ole aivan täsmälleen samanlaista kuin koripalloharjoitukset. Mutta harjoittelu on harjoittamista. Hänellä oli sisällään lämmin ja onnellinen tunne, kun hän katsoi suunnitelmaansa. Hän luotti taivaalliseen Isään ja tiesi, että taivaallinen Isä auttaisi häntä! ●

* Ks. Richard G. Scott, ”Asettakaa uskon osoittamisen etusijalle”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 93.

Uusi polku

Kun minut kastetaan, teen valinnan kulkea uutta polkua Jeesuksen kanssa.

(Ks. Room. 6:4.)

Tämä sivu tukee *Tule ja seuraa minua* -ohjelman Alkeisyhdistyksen aineiston sivua 122 ja perheiden aineiston sivua 124.

Näytä ja kerro

Minusta on todella mukavaa indeksoida sukututkimustietoja ja pidän kovasti kirkossa käymisestä perheeni kanssa.

Maria O., 11, Brasilia

Meidän perheemme meni hiljattain kasteelle, ja olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että rakastamme uutta kirkkoamme. Yhtenä iltana perheillassa äiti ehdotti, että tekisimme oman sukupuun käyttäen vanhoja passikuviamme. Se oli hauska ilta!

Joshua, 9, Matilda, 11, ja Graeme K., 7, Tongan kuningaskunta

Palvelen mielelläni perhettäni.

Lizmel S., 9, Puerto Rico

Minusta on mukavaa, kun ystäväni auttavat minua, kun minulla on kysymyksiä.

Ricardo A., 9, Puerto Rico

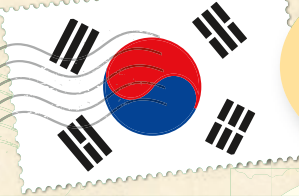
Mel P., 8, Bolivia

Luen mielelläni Mormonin kirjaa pikkusiskolleni. Lempikohtani pyhissä kirjoituksissa on 1. Nefi 3:7.

Emilia L., 10, Saksa

Terveisiä
Etelä-
Koreasta!

Me olemme
Margo ja
Paolo.

Tule
kanssamme
tutustumaan
Etelä-Koreaan!

Etelä-Korea on
Itä-Aasiassa. Siellä on
lähes 50 miljoonaa
asukasta ja
miltei 88 000 kirkon
jäsentä.

Soul

ETELÄ-
KOREA

Monet korealaiset perheet käyvät ostoksilla tällaisilla toreilla, jossa he voivat ostaa katukauppiailta hedelmiä, vihanneksia, lihaa ja välipalatuotteita. Yksi suosittu korealainen ruokalaji on *bibimbap*, jossa riisiin on sekoitettu vihanneksia ja lihaa.

Korean aakkosto on nimeltään hangul. Tässä kirkon erään rakennuksen ulkopuolella on kyltti, jossa kirkon nimi on kirjoitettu hangul-aakkosilla.

Koreassa on tavallista, että kotona tai ravintolassa istutaan lattialla. Monet perheet opiskelevat, pelaavat ja syövät yhdessä pöydän ääressä, joka on matala-jalkainen kuten tämä.

Tämä perhe on käymässä Soulin temppelissä. Se vihittiin käyttöön vuonna 1985 Etelä-Korean pääkaupungissa.

Tutustu ystäviimme Etelä-Koreasta!

Joka kerta kun eteeni tulee koettelemus, taivaallisen Isän ajatteleminen tuo rauhan sydämeeni. Tiedän, että taivaallinen Isä ja Jeesus todella elävät. Ja minä seuran Heitä.

Ha-Eun S., 11

Joskus haluan lyödä veljeäni, jos hän kaataa rakennuspalikkani tai raapustaa muistivihkooni. Mutta opettelen olemaan kärsivällinen. Minä yritän, koska haluan valita oikein.

Se-jong H., 8

**Kiitos, että
vierailit kanssamme
Etelä-Koreassa.
Nähdään ensi
kerralla!**

KUVITUS KATIE MCDEE

**Oletko sinä Etelä-Koreasta?
Kirjoita meille! Meistä olisi
mukava kuulla sinusta!**

MATKALLA

David Dickson

kirkon lehdet

(Perustuu tositahtumaan)

”Muistamaan hänet aina ja pitämään hänen käskynsä” (Moroni 4:3).

”Odotta, et ole vielä syönyt aamupalaa”, äiti sanoi. Äiti työnsi pieniä vihanneslautasia lähemmäs Chujukia.

Chujuk katsoi aamiaistaan. Hän oli myöhässä! Tavallisesti hänen isoveljensä auttoi häntä valmistautumaan kirkkoon lähtöä varten. Mutta isovelji oli muualla, joten Chujukin piti mennä tänään yksin.

”Hyvä on, äiti”, Chujuk sanoi. Hän söi kiireesti aamiaisen loppuun. Sitten hän halasi äitiä ja ryntäsi ovelle.

Äiti pysäytti hänet. ”Onko sinulla puhelin mukana?”

Chujuk piti sitä kädessään. ”On. Voin lähettää viestin Alkeisyhdistyksen opettajalleni, jos minulle tulee ongelma.”

”Entä villapaita takin alla? Nyt on kylmä.”

Chujuk näytti äidille villapaitaa.

Äiti nyökkäsi. Chujuk kiiruhti ulos kadulle. Kaupungin kaikki äänet saivat hänet hymyilemään. Oli hauskaa asua yhdessä Etelä-Korean suurimmista kaupungeista!

Mutta Chujuk toivoi yhä, että isovelji olisi ollut hänen kanssaan. He menivät kirkkoon aina yhdessä.

”Tiedän reitin”, hän vakuutti itselleen. Ja tosiaan ennen pitkää hän oli ensimmäisellä bussipysäkillä.

Mutta hän oli siellä yksin. Se oli outoa. Hän tarkisti ajan kellosta. Hän oli varmaan juuri myöhästynyt bussista! Nyt hänen pitäisi odottaa seuraavaa.

Muutaman minuutin kuluttua muita ihmisiä alkoi kerääntyä sinne. Viimein pysäkillä saapui kirkkaansininen bussi. Chujuk nousi portaat ylös, maksoi kuljettajalle ja kävi istumaan.

Kop-kop!

Viestäänen kuultuaan Chujuk tarkisti puhelimensa. Viesti oli hänen Alkeisyhdistyksen opettajaltaan.

KIRKKOON

”Oletko bussissa? Muista, että jos eksyt, voimme tulla etsimään sinua!”
Chujuk virnisti ja lähetti vastausviestin. ”Joo. Olen nyt bussissa.”

Tämä tosin oli vain lyhyt bussimatka. Seuraavalla bussilla hänen pitäisi kulkea yli tunnin matka.

Chujuk katsoi kelloa ja kurtisti otsaansa. Hän halusi ehtiä kirkkoon. Hän piti kummankin sakramenttirukouksen siitä osasta, jossa sanotaan ”muistamaan hänet aina”. Se tarkoittaa sitä, että muistaa aina Jeesuksen. Ja Chujuk halusi tehdä niin.

Kun hänen tätinsä ja setänsä olivat muutama kuukausi sitten kutsuneet hänet ja hänen veljensä kirkkoon, veljekset olivat tavanneet lähetyssaarnaajat. Vanhin Kim ja vanhin Moon opettivat heille kummallekin Jeesuksesta. Mitä enemmän Chujuk oppi Jeesuksesta, sitä enemmän hän piti Jeesuksen ajattelemisesta.

Kop-kop!

”Oletko jo vaihtanut bussia?” viestissä kysyttiin.

”En vielä”, hän vastasi viestiin.

Bussi tuli vilkkaalle kadulle, missä Chujukin piti jäädä pois ja vaihtaa toiseen bussiin. Hän kysyi kuljettajalta, oliko toinen bussi jo tullut.

”Se ehti juuri lähteä”, kuljettaja sanoi. ”Seuraava tulee 15 minuutin kuluttua.”

”Ai, selvä”, Chujuk sanoi. ”Kiitos!”

Viimein toisen bussimatkan jälkeen Chujuk kiiruhti sisälle seurakuntakeskukseen. Hänen tätinsä ja setänsä olivat varanneet hänelle istumapaikan. Hän oli päässyt kirkkoon!

Chujuk ajatteli kaikkea sitä, mitä hän oli tehnyt päästäkseen kirkkoon. Hän ajatteli kaikkia niitä ihmisiä, jotka olivat auttaneet häntä matkan varrella. Hänestä tuntui, että taivaallinen Isä oli iloinen siitä, että hän oli siellä.

Chujuk rukoili hiljaa mielessään: ”Kiitos, taivaallinen Isä, että voin tulla tänään kirkkoon.” ●

Apostoli Paavali opetti, että meidän ruumiimme on temppeli (ks. 1. Kor. 6:19). Tässä on peli, jota pelaamalla opit lisää.

Ruumiisi on temppeli

1. Leikkaa seuraavalla sivulla olevat kortit irti ja levitä ne niin, että kaikki näkevät ne ja yltävät niihin.
2. Heittäkää noppaa vuorotellen. Kun joku on heittänyt noppaa, etsikää kyseinen numero kohdasta ”Temppelitä koskevia totuuksia” ja lukekaa se ääneen.
3. Etsikää kortti, jossa opetetaan samanlaista totuutta meidän ruumiistamme. (Vihje: pankaa merkille yhteen sopivat pikkukuvat.) Kun löydätte sopivan parin, läpäyttäkää korttia! Lukekaa sitten kortin teksti ääneen ja tehkää toiminta.
4. Jatkaa nopan heittämistä ja korttien läpäyttämistä, kunnes jokainen on saanut vuoron tai kunnes olette lukeneet kaikki kortit.

TEMPPELEITÄ KOSKEVIA TOTUUKSIA

1. Jokainen temppeli on Herran huone.

2. Temppelit näyttävät ulkoa päin erilaisilta. Joidenkin ympärillä on puutarha-alueita ja suihkulähteitä. Temppelit ovat erimallisia ja erivärisiä. Kaikki temppelit ovat kauniita.

3. Joka päivä ihmisiä työskentelee huolehtiakseen temppelin ympäristöstä ja pitääkseen sen kauniina.

4. Myös temppelin sisäpuolta siivotaan! Työntekijät ja vapaaehtoiset pitävät huolta siitä, että kaikki kiiltää ja on siistiä.

5. Temppelitä käytetään taivaallisen Isän työhön.

6. Temppelit ovat erityisiä, pyhiä paikkoja, joita tulee kohdella kunnioittavasti.

Jokainen ruumis on temppele, jossa sen ihmisen henki asuu. Myös Pyhä Henki voi asua siinä.

Pyydä jotakuta kertomaan tilanteesta, jolloin hän on tuntenut Pyhän Hengen.

Ruumis eli keho voi olla erivärinen, erimallinen ja erikokoinen. Kaikesta huolimatta jokainen keho on kaunis.

Mainitse jotakin, mitä kehosi voi tehdä.

Joka päivä voimme tehdä työtä pitääksemme kehomme terveenä peseytymällä, syömällä terveellistä ruokaa ja harrastamalla liikuntaa.

Mainitse yksi asia, joka on terveellistä syötävää tai juotavaa, ja yksi asia, jota ei pitäisi syödä tai juoda.

Voimme pitää ajatuksemme puhtaina lukemalla, katselemalla ja kuuntelemalla vain sellaista, mikä kutsuu Hengen vaikutuksen.

Laula yksi säkeistö jostakin mieluisasta Alkeisyhdistyksen laulusta.

Voimme käyttää kehoamme siihen, että autamme ihmisiä ja teemme, mitä Jeesus tekisi.

Kehu jotakuta ja anna ylävitonen!

Kehoasi pitää kohdella rakkautta ja kunnioitusta osoittaen. Jos joku vahingoittaa sinua tai koskettaa kehoasi tavalla, joka tekee olosi epämukavaksi, kerro heti jollekulle luotettavalle aikuiselle!

Ylimääräinen heittovuoro.

*Callie ja Marco kävivät eri kirkossa.
Voisivatko he olla hyviä ystäviä?*

”Näytä sinä uskovista hyvää esimerkkiä”

*(1. Tim. 4:12, ks. englanninkielinen kuningas
Jaakon raamatunkäännös).*

”Haetaan lisää oksia!” Callie sanoi Marcolle.
Marco katsoi taivasta. ”Minun pitää mennä
kotiin. Aurinko on jo melkein laskenut.”

”Mutta linnake ei ole vielä valmis!” Callie sanoi.

”Olen pahoillani!” Marco huusi kiiruhtaessaan pois.

”Minun pitää ehtiä kotiin ennen sapattia!”

Callie huokaisi. Marcon kanssa ystävänä olemi-
sessa oli hienoja asioita ja sitten oli vaikeita asioita. No,

enimmäkseen vain yksi vaikea asia. Heillä ei ollut kovin-
kaan paljon aikaa leikkiä yhdessä. He olivat kumpikin
kolmannella luokalla, mutta rinnakkaisluokilla. Heillä ei
ollut välituntia samaan aikaan. Sen lisäksi he kumpikin
viettivät lepopäivän perheensä kanssa. Marcon kirkossa
lepopäivä eli sapatti alkoi perjantai-iltana auringon las-
kiessa. Callien lepopäivä oli sunnuntai.

Entä mukavat asiat? Niitä oli paljon. Yksi oli se, ettei
Callien tarvinnut koskaan kantaa huolta siitä, että Marco
kiroilisi, yrittäisi saada hänet tekemään jotakin pahaa
tai katsomaan sellaista, mikä ei ollut hyvää. Marco ja

LINNAKKEITA

ja ystäviä

Kasey Tross
Perustuu tositahtumaan

hänen perheensä kävivät toisessa kirkossa, mutta he uskoivat moniin samoihin asioihin kuin Callie. Kuten lepopäivän pyhittämiseen, vaikka he viettivätkin sitä eri päivänä.

Callie laittoi oksat sylistään maahan ja meni sisään.

”Lähtikö Marco kotiin?” äiti kysyi.

”Joo”, Callie sanoi lysähtäen tuolille. ”Meillä on tuskin koskaan aikaa leikkiä.”

”Ehkä te kaksi voitte olla yhdessä perjantaina. Silloin on koulusta vapaata”, äiti sanoi.

”Joo”, Callie sanoi riemastuen. Hän laittaisi kaiken kuntoon niin, että kun Marco tulisi, he voisivat heti jatkaa linnakkeensa rakentamista.

Koulussa myöhemmin sillä viikolla Callien opettaja ilmoitti, että koko kolmas luokka katsoisi yhdessä erään elokuvan.

”Jee!” Callie huudahti. Hän laittoi eväsrasiansa reppuun ja meni luokkien välissä olevaan yhteiseen tilaan.

Kaikki menivät lattialle istumaan, ja opettajat sammuttivat valot. Callie innostui, kun elokuva alkoi. Se kertoi pojista, jotka rakensivat yhdessä linnaketta, aivan niin kuin hän rakensi linnaketta Marcon kanssa! *Jos koskaan saamme sitä valmiiksi*, hän mietti. Hän pudisti päätään ja keskittyi jälleen elokuvaan.

Mutta kun elokuva jatkui, Callie huomasi, että jotkin elokuvassa puhutuista sanoista eivät olleet kovinkaan hyviä. Hän alkoi tuntea olonsa entistä epämukavammaksi. Hän ei tiennyt, mitä tehdä.

Juuri silloin hän tunsi napautuksen olallaan. Se oli Marco! Hän oli ryöminyt koko oppilasjoukon läpi puhumaan Callielle.

”Callie, minusta meidän ei pitäisi katsella tätä”, hän kuiskasi. ”Minusta tuntuu, että meidän pitäisi mennä kysymään opettajilta, voimmeko sen sijaan lukea.”

Callie huokaisi helpotuksesta. Tuntui hyvältä tietää, että jostakusta muustakin oli tuntunut samalta kuin hänestä. ”Joo. En minäkään pidä tästä elokuvasta.”

Hän ja Marco nousivat ylös ja hiipivät varpaillaan luokkatoveriensa välistä, kunnes pääsivät opettajiensa luo. Marco meni oman opettajansa luo, ja Callie meni oman opettajansa luo. Callie kysyi, voisiko hän elokuvan katsomisen sijaan lukea kirjaa, ja opettaja antoi luvan.

Kun Callie meni omaan luokkaansa lukemaan, hän näki Marcon tekevän samaa. Marco vilkutti ja hymyili. Callie hymyili takaisin. Se, että omistaa tosi ystävän, on vieläkin parempaa kuin se, että saa linnakkeen valmiiksi. ●

Kirjoittaja asuu Virginiassa Yhdysvalloissa.

”Olen huomannut, että kaikissa uskonnoissa on aitoa hyvyyttä ihmisten keskuudessa.”

Vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista, ”Arki ikuinen”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 53.

Vanhin Andersen vierailee Norsunluurannikolla

Yksi ensimmäisiä vaiheita uuden temppelin rakentamisessa on erityinen kokous nimeltä "maanmurto". Vanhin Neil L. Andersen ja sisar Kathy Andersen matkustivat Norsunluurannikolle uuden temppelin maanmurtotilaisuutta varten.

Lapset käyttivät kullanvärisiä lapioita auttaessaan "maan murtamisessa" temppeliä varten. Sitten rakennustyöt saattoivat alkaa! Temppelin rakentaminen valmiiksi kestää vielä suunnilleen kaksi vuotta.

"Omistautukaamme --
muovaamaan luonnettamme
ja sieluamme paremmaksi,
jotta olemme valmiita astu-
maan vihittyyn temppeliin.
Seuratkkaamme uskollisemmin
Vapahtajaa."

Vanhin Andersen piti rukouksen pyhittääkseen maan uutta temppeliä varten. Hän ja sisar Andersen pitivät puheen ranskaksi, joka on maan virallinen kieli. Sisar Andersen sanoo, että hänet tekee onnelliseksi se, että Jeesus päästää meidät sisään omaan huoneeseensa, temppeliin. Me saamme siellä siunauksia, joita emme voi saada missään muualla maan päällä.

Tätä temppele näyttää valmiina.

Tällä hetkellä Norsunluurannikon jäsenten pitää matkustaa 12 tuntia päästäkseen lähimpään temppeleihin, joka on Ghanassa. Muutaman vuoden kuluttua lapset, jotka ovat kyllin vanhoja olemaan kasteilla temppeleissä, voivat mennä kauniiseen temppeleihin omassa maassaan!

Meistä on ihana katsella temppeleitä

Näin lapset laulavat laulun "Saana käydä temppeleihin" alkusanoja kuudella eri kielellä. Seuraa kunkin lauseen viivaa oikeaan kieleen.

Me encanta ver el templo

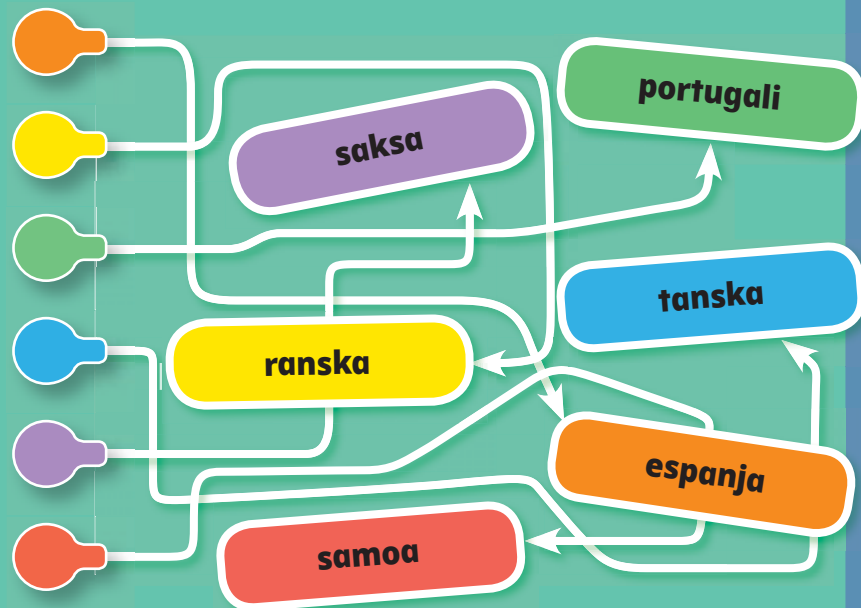
Oh, j'aime voir le temple

Eu gosto de ver o templo

Jeg elsker herrens temple

Ich freu mich auf den tempel

Out e fia vaai I le malumalu

LOISTAVA AJATUS

Pystyn tekemään vaikeita asioita.

**Sisar
Michelle D. Craig**
ensimmäinen
neuvonantaja
Nuorten
Naisten ylimmässä
johtokunnassa

Nuorten sotilaiden perhe

”Teidän täytyy ottaa päällemme Kristuksen nimi, joka on minun nimeni” (3. Nefi 27:5).

Vierailin kerran erään perheen luona Chilessä. Perheen isä oli kuollut onnettomuudessa kuukausi ennen tuloani. Yksi perheen lapsista oli poika nimeltä Benjamin. Hän oli 10-vuotias.

Ennen isänsä onnettomuutta Benjamin oli pitänyt perheillässä oppiaiheen. Oppiaihe käsitteli Mormonin kirjan nuoria sotilaita (ks. Alma 53:16–22; 56:42–57). Hän puhui siitä, kuinka urheita he olivat ja kuinka he luottivat Jumalaan.

Kun Benjaminin äiti kuuli onnettomuudesta, hän ajatteli Benjaminin oppiaihetta. Hän sanoi lapsilleen: ”Meidän pitää olla urheita kuten nuoret sotilaat. Meillä on taisteltavana toisenlainen taistelu.”

Se oli vaikeaa Benjaminin perheelle. Tuntui kuin heidän elämänsä olisi kääntynyt pääläelleen.

Heidän piti muuttaa toiseen taloon ja asua isoäidin luona. Ja he todella ikävöivät isäänsä. Mutta he tiesivät, että he voisivat jonakin päivänä olla jälleen yhdessä hänen kanssaan. He päättivät olla nuorten sotilaiden perhe. Benjamin kertoi meille: ”Pyrin olemaan urhea.”

Menin heidän kotiinsa haluten lohduttaa heitä. Mutta minä olinkin se, joka tunsu saaneensa siunauksen. Benjamin ja hänen perheensä taistelevat tätä taistelua hyvin urheasti. Heidän uskonsa innoittaa minua.

Me kaikki voimme olla urheita kuten Benjamin. Urheana oleminen ei tarkoita sitä, ettei koskaan tunne olevansa surullinen tai peloissaan. Se tarkoittaa sitä, että uskoo taivaallisen Isän auttavan meitä selviytymään vaikeista hetkistä. Kun eteemme tulee vaikeita asioita, voimme tehdä valinnan luottaa Häneen. Me kaikki voimme olla nuoria sotilaita! ●

Paavali tekee parannuksen

Kun Jeesus oli kuollut, Hänen opetuslapsensa jatkoivat ihmisten opettamista. Mutta kaikki eivät pitäneet siitä, mitä he opettivat. Eräs mies nimeltä Paavali oli erityisen ilkeä niille, jotka seurasivat Jeesusta.

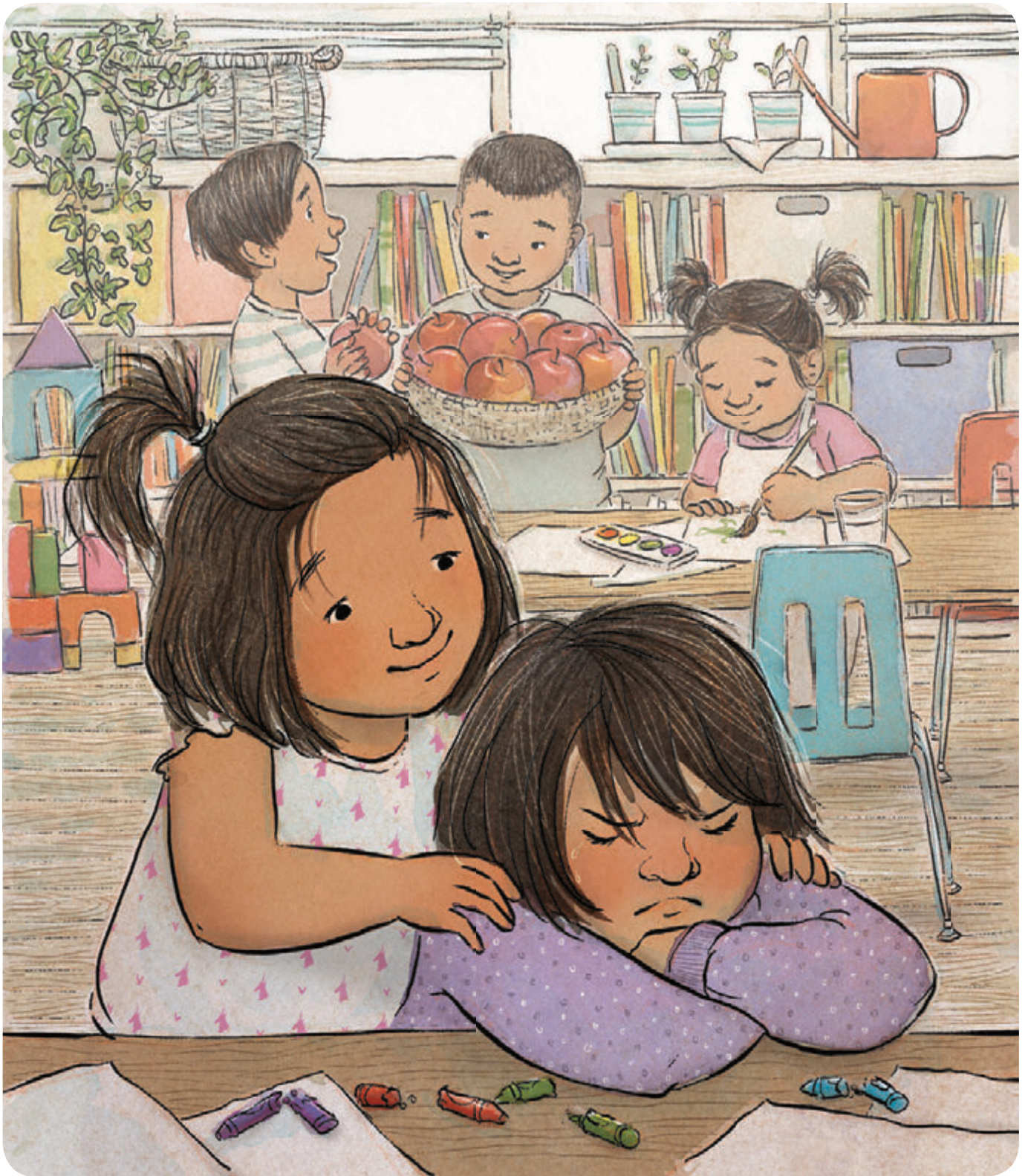
Eräänä päivänä, kun Paavali oli matkalla, hän näki kirkkaan valon taivaasta. Hän kuuli Jeesuksen äänen! Jeesus käski Paavalia, että tämä alkaisi auttaa ihmisiä tekemään parannuksen ja seuraamaan Häntä.

Kirkas valo teki Paavalin sokeaksi. Pyhä mies nimeltä Ananias paransi Paavalin silmät ja kastoi hänet.

Sen jälkeen Paavali opetti ihmisille Jeesuksesta Kristuksesta. Hän oli suurenmoinen lähetysaarnaaja, opettaja ja johtaja Kristuksen kirkossa.

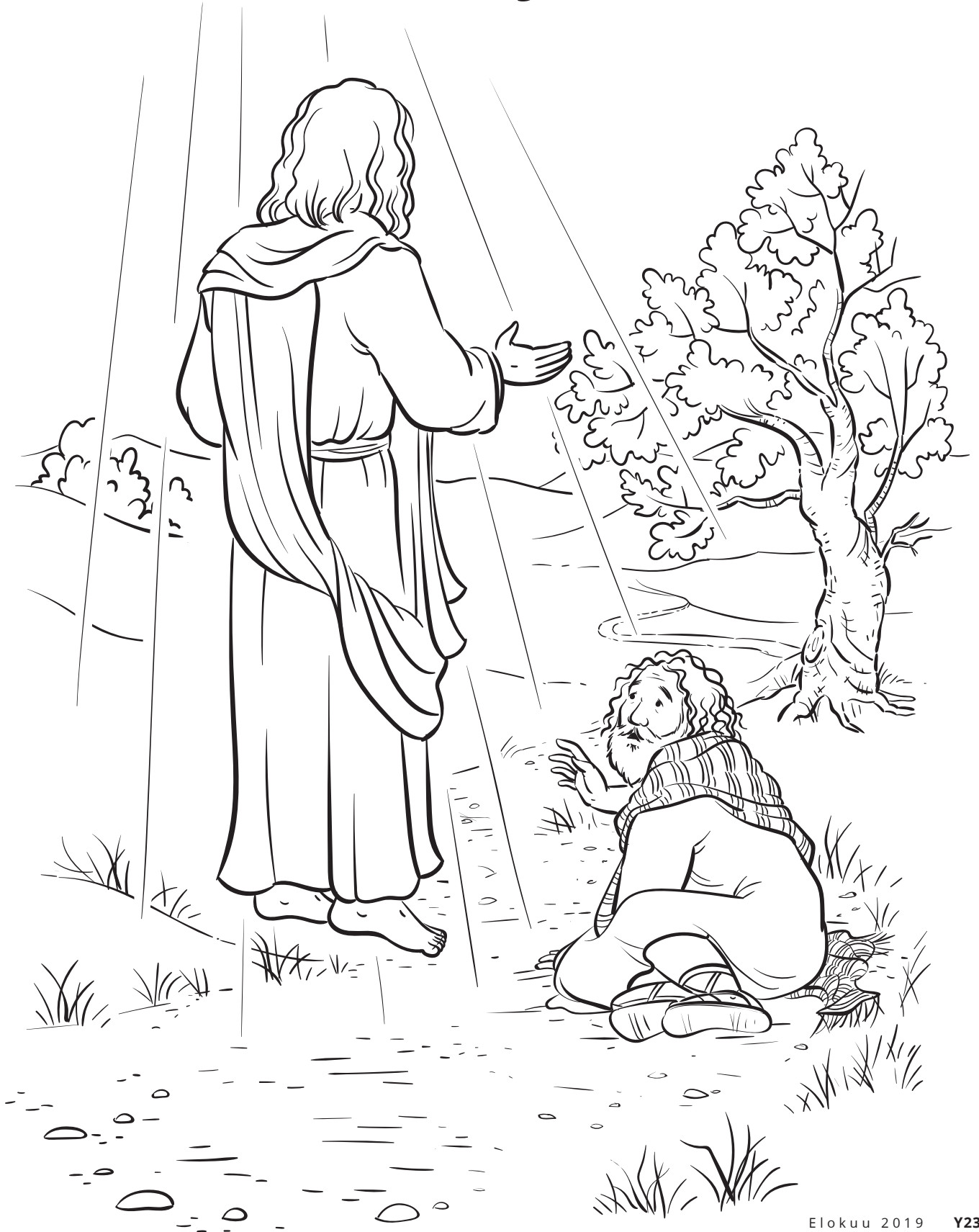

Minä voin tehdä valinnan olla ystävällinen enkä ilkeä.
Voin aina tehdä valinnan seurata Jeesusta. ●

Lue kertomus Paavalin kääntymyksestä luvuista Apostolien teot 9, 22 ja 26.

Paavali näki Jeesuksen

Hyvät vanhemmat

Tämän kuukauden lehdessä lapsille opetetaan evankeliumin peruseriaatteita (ks. UK 1:4):

- Tyttö oppii harjoittamaan **uskoaan** (s. Y4–Y5).
- Paavali näytti meille esimerkin **parannuksesta**, kun hän teki valinnan seurata Jeesusta (s. Y20–Y22).
- Väriyssivu muistuttaa meille, että meidän **kasteemme** on mahdollisuus aloittaa uusi matka Jeesuksen kanssa (s. Y6).
- Presidentti Eyring opettaa meitä avaamaan sydämemme **Pyhälle Hengelle** (s. Y2).

Voisitte lastenne kanssa panna merkille näitä periaatteita, kun luette tämän kuukauden lehteä. Kenties voisitte ympyröidä tai alleviivata ne joka kerta, kun huomaatte niitä jossakin kertomuksessa. Olisi suuremoista puhua niistä perheen kanssa!

Pysykää uskollisina!

Ystävä-lehti

Näin lähetät lapsesi taide- teoksen tai kokemuksen *Liahona*-lehteen

Mene sivustolle liahona.lds.org ja napsauta "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta]. Tai lähetä se sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Laita mukaan lapsesi nimi, ikä, asuinpaikkakunta sekä tämä lupalausunto: "Minä [lisää oma nimesi] annan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle luvan käyttää lapseni lähettämää aineistoa kirkon lehdissä, kirkon verkkosivustoilla ja sosiaalisen median alustoilla sekä mahdollisesti kirkon raporteissa, painotuotteissa, videoissa, julkaisuissa ja koulutusaineistossa." Haluamme todella kuulla sinusta!

Etsi piilossa oleva Liahona!

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Avaa sydämesi Pyhälle Hengelle
- Y4** Harjoita uskoa
- Y6** Uusi polku
- Y7** Näytä ja kerro
- Y8** Terveisiä Etelä-Koreasta!
- Y10** Matkalla kirkkoon
- Y12** Ruumiisi on temppele
- Y14** Linnakkeita ja ystäviä
- Y16** Apostoleja eri puolilla maailmaa: Vanhin Andersen vieraillee Norsunluurannikolla
- Y18** Loistava ajatus: Pystyn tekemään vaikeita asioita
- Y19** Nuorten sotilaiden perhe
- Y20** Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Paavali tekee parannuksen
- Y23** Väriyssivu: Paavali näki Jeesuksen

YSTÄVÄ-LEHDEN KANNESSA
Kuvitus Bob Monahan